

การปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังตามความคิดเห็น
ของนักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี

ACTUAL AND EXPECTED GUIDANCE IMPLEMENTATION AS
PERCEIVED BY VOCATIONAL STUDENTS IN
CHANTABURI PROVINCE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2545

ISBN 974-648-600-8

ACTUAL AND EXPECTED GUIDANCE IMPLEMENTATION AS
PERCEIVED BY VOCATIONAL STUDENTS IN
CHANTABURI PROVINCE

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา 2002 อังอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ISBN 974-648-609-8

COPYRIGHT 2002 ไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังตามความคิดเห็นของนักศึกษา
 อาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี
 ACTUAL AND EXPECTED GUIDANCE IMPLEMENTATION AS PERCEIVED
 BY VOCATIONAL STUDENTS IN CHANTABURI PROVINCE

ชื่อนักศึกษา นายวิรัตน์ เศรษฐสภาพร

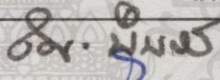
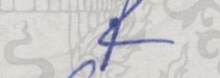
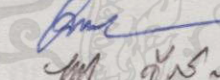
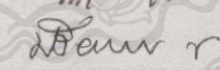
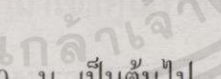
รหัสประจำตัว 42064123

ปริญญา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา การบริหารอาชีวศึกษา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.ณรงค์ พิมสาร

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
ดร.ณรงค์	พิมสาร	
ดร.ผดุงชัย	ภูพัฒน์	
ผศ.ดร.เนาวรัตน์	วิไลชนม์	
ดร.มาลัย	จิรวัดนเกษตร์	
รศ.ดร.ปรียาพร	วงศ์อนุตรโรจน์	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 7 มกราคม 2545 เวลา 9.30 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

 (รศ.ดร.ปณชิตพร อดชู)
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกหนึ่งห้ามมิให้คัดลอก... วันที่... ๑๗... เดือน... พ.ศ. ๒๕๔๕... ปี

หัวข้อวิทยานิพนธ์

นักศึกษา

รหัสประจำตัว

ปริญญา

สาขาวิชา

พ.ศ.

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

การปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวัง

ตามความคิดเห็นของนักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี

นายวิรัตน์ เสรยฐสถาพร

42064123

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

การบริหารอาชีวศึกษา

2545

ดร.ณรงค์ พิมสาร

ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังตามความคิดเห็นของนักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรีจำแนกตามระดับชั้นปี

โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาในปีการศึกษา 2544 ในสถานศึกษาของอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี จำนวน 762 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มีค่าความเชื่อมั่น 0.97 การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) โดยคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบโดยใช้ค่าสถิติ t (t-test for Dependent Samples) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการ Scheffe

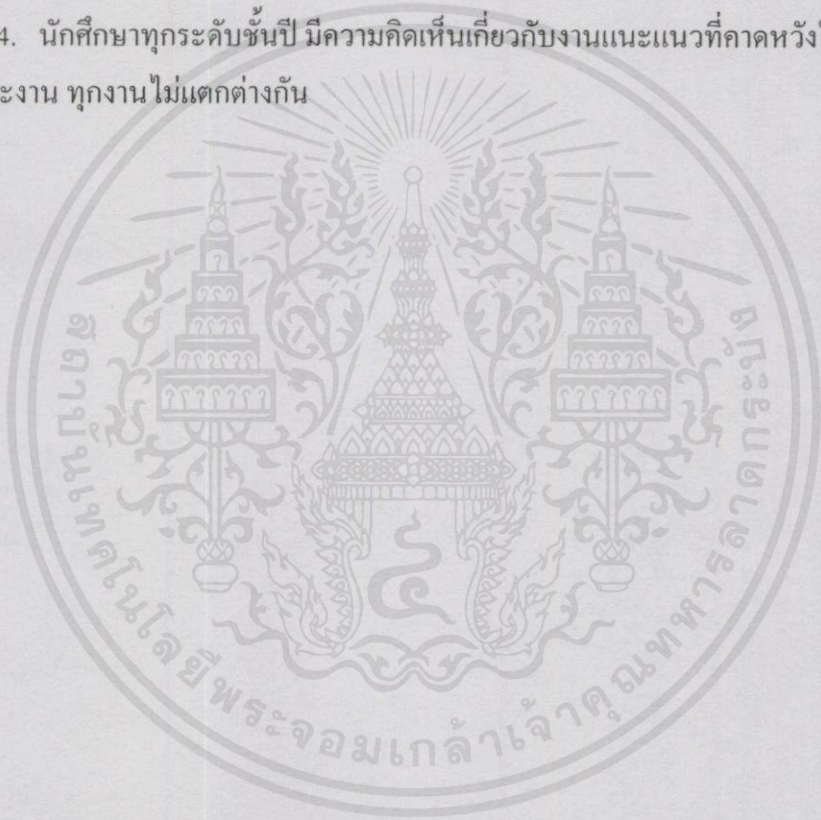
ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริง นักศึกษามีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเมื่อพิจารณาในแต่ละงานพบว่าทุกงาน นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ 1. งานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล 2. งานการจัดวางตัวบุคคล 3. งานบริการสนเทศ 4. งานการติดตามและประเมินผล และ 5. งานให้คำปรึกษา ตามลำดับ ส่วนการปฏิบัติงานแนะแนวที่คาดหวังนักศึกษามีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาแต่ละงานพบว่าทุกงานนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ 1. งานการจัดวางตัวบุคคล 2. งานให้คำปรึกษา 3. งานการติดตามและประเมินผล 4. งานบริการสนเทศ และ 5. งานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล ตามลำดับ

2. นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังทั้งภาพรวมและแต่ละงาน ทุกงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่คาดหวังสูงกว่าการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงทั้งภาพรวม และแต่ละงานทุกงาน

3. นักศึกษาระดับปวช.1 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานแนะแนวที่เป็นจริง ทั้งภาพรวมและแต่ละงาน ทุกงานแตกต่างจากนักศึกษาในทุกระดับชั้นปี และนักศึกษาระดับ ปวช.2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานติดตามและประเมินผลที่เป็นจริงแตกต่างจากนักศึกษาระดับปวส.2 ส่วนนักศึกษาในชั้นปีอื่นๆ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานแนะแนวที่เป็นจริงทั้งภาพรวมและแต่ละงานทุกงานไม่แตกต่างกัน

4. นักศึกษาทุกระดับชั้นปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานแนะแนวที่คาดหวังในภาพรวมและแต่ละงาน ทุกงานไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Actual and Expected Guidance Implementation as Perceived By Voctional Students In Chantaburi Province
Students	Mr.Wirat Saettasataporn
Student ID.	42064123
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Vocational Administration
Year	2002
Thesis Advisor	Dr.Narong Pimsan
Thesis Co-advisor	Dr.Padungchai Papat

ABSTRACT

The purpose of this research were to study and compare the actual and expected guidance implementation as perceived by Vocational Students in Chantaburi Province. Sample were those 762 students from Vocational Colleges. Questionnaires were used for data collection. The data were analysed by the SPSS (Statistical Package for the Social Science) with percentage, Mean, Standard Deviation, t-test and One-Way ANOVA Variant analysis and Scheffe' means testing.

The research findings were as following :

1. Vocational Students' opinions on the actual guidance implementation as a whole were at moderate level. Considerately, each aspect was also at moderate level. They were orderly form the highest means to the lowest one such as personal data collection, personnel placement, information service, follow-up and evaluation and counselling service.

Similarly the opinions of Students on the expected guidance implementation as a whole and each aspect were at moderate level. They were orderly from the highest mean to the lowest one such as personnel placement, Counseling service, follow-up and evaluation, Information service, and personal data collection.

2. Vocational Students' opinions on actual and expected guidance implementation as a wholes were statistical significant different at 0.5 level as well as each aspect.

3. The first year certificate students had different opinions on the actual guidance implementation as a whole and each aspect. However, the second year certificate students had different opinions from the second diploma students on the follow-up and evaluation of the actual

guidance implementation. Whereas all students had no different opinions on all aspects of the actual guidance implementation

4. All students had no different opinions on all aspects of the expected guidance implementation.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของ อาจารย์ ดร.ณรงค์ พิมสาร ผู้ควบคุม วิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่อง ให้กำลังใจ และติดตามผลการดำเนินการวิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณคณาจารย์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังทุกท่าน ที่ได้ให้ความรู้ประสบการณ์ ความเมตตา ความห่วงใย และ กำลังใจอย่างสม่ำเสมอ อันเป็นความประทับใจแก่ศิษย์เป็นอย่างยิ่ง

กราบขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาตรวจ แก้ไข และให้ข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุงแบบสอบถาม ขอขอบพระคุณ คณะครูอาจารย์ในอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรีที่ได้ ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีกับผู้วิจัยในการเก็บข้อมูล และขอขอบคุณนักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัด จันทบุรีรวมถึงนักศึกษาระดับเทคนิคครุฑที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนๆ และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนที่ไม่สามารถเอ่ยนามได้อย่างครบถ้วน ไว้ ณ ที่ นี้ ที่คอยให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่ บิดา มารดา คณะครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านเพื่อเป็นกตัญญูกตเวทิตาบูชา

วิรัตน์ เสริมฐสภาพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	IX
สารบัญภาพ.....	XII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	3
1.4 กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	4
1.6 ขอบเขตพื้นที่หรือสภาพทางภูมิศาสตร์.....	5
1.7 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 งานแนะแนวในอาชีวศึกษา.....	9
2.1.1 นโยบายกรมอาชีวศึกษากับงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน.....	9
2.1.2 การจัดกิจกรรม โครงการแนะแนวภายในสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษา.....	9
2.1.3 หน้าที่และความรับผิดชอบของหัวหน้างานแนะแนวอาชีพและ จัดหางาน.....	10
2.2 แนวคิดของงานแนะแนว.....	11
2.2.1 ความหมายของการแนะแนว.....	11
2.2.2 ความสำคัญและความจำเป็นของการแนะแนว.....	13
2.2.3 ปรัชญาการแนะแนว.....	15
2.2.4 หลักการแนะแนว.....	16
2.2.5 ลักษณะและประเภทการแนะแนว.....	18
2.2.6 จุดมุ่งหมายการแนะแนวในสถานศึกษา.....	20

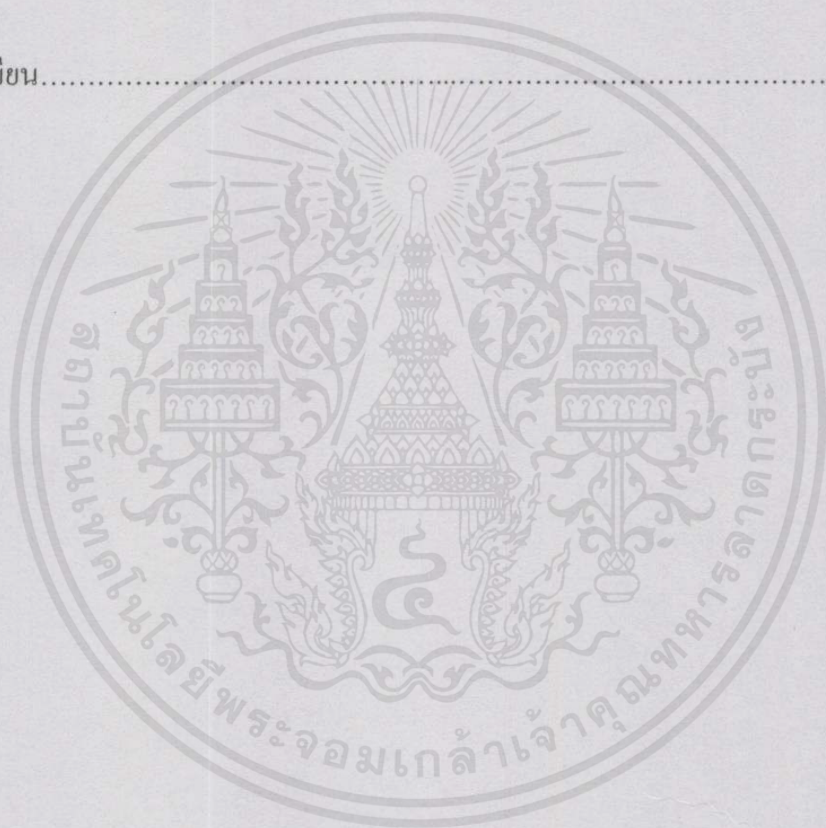
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
2.2.7 ลักษณะงานแนะแนวในสถานศึกษา.....	20
1. งานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล.....	21
2. งานบริการสนเทศ.....	24
3. งานให้คำปรึกษา.....	29
4. งานการจัดวางตัวบุคคล.....	32
5. งานการติดตามและประเมินผล.....	36
2.2.8 การประชาสัมพันธ์งานแนะแนว.....	39
2.2.9 บทบาทของบุคลากรต่างๆ ที่มีต่อบริการแนะแนวในสถานศึกษา.....	40
2.2.10 คุณสมบัติและจรรยาบรรณของครูแนะแนว.....	44
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	46
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	50
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	50
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	51
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	83
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	83
5.2 สมมติฐานการวิจัย.....	83
5.3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	83
5.4 สรุปผลการวิจัย.....	85
5.5 อภิปรายผลการวิจัย.....	86
5.6 ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้.....	95

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม.....	97
ภาคผนวก.....	100
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	101
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ.....	114
ประวัติผู้เขียน.....	132

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงจำนวนนักศึกษาที่เป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้นปีและสถานศึกษา.....	51
3.2 แสดงจำนวนการตอบกลับและร้อยละของแบบสอบถามที่สมบูรณ์จากกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้นปี.....	55
4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี สถานศึกษา และสาขาวิชาที่เรียน.....	58
4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังในภาพรวม.....	60
4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวัง เกี่ยวกับงานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล.....	61
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวัง เกี่ยวกับงานบริการสนเทศ.....	63
4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวัง เกี่ยวกับงานให้คำปรึกษา.....	65
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวัง เกี่ยวกับงานการจัดวางตัวบุคคล.....	67
4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวัง เกี่ยวกับงานการติดตามและประเมินผล.....	70
4.8 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของนักศึกษาที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังในในแต่ละงาน และภาพรวม.....	73

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.9 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เป็นจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริง ในภาพรวม.....	74
4.10 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ของนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี ตามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงในภาพรวม.....	74
4.11 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เป็นจริงเกี่ยวกับงานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล.....	75
4.12 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ของนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี ตามความคิดเห็นที่เป็นจริงเกี่ยวกับงานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล.....	75
4.13 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เป็นจริงเกี่ยวกับงานบริการสนเทศ.....	76
4.14 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ของนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี ตามความคิดเห็นที่เป็นจริงเกี่ยวกับงานบริการสนเทศ.....	76
4.15 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เป็นจริงเกี่ยวกับงานให้คำปรึกษา.....	77
4.16 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเทียบเป็นรายคู่ ของนักศึกษา จำแนกตาม ระดับชั้นปี ตามความคิดเห็นที่เป็นจริงเกี่ยวกับงานให้คำปรึกษา.....	77
4.17 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เป็นจริงเกี่ยวกับงานการจัดวางตัวบุคคล.....	78
4.18 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเทียบเป็นรายคู่ ของนักศึกษา จำแนกตาม ระดับชั้นปี ตามความคิดเห็นที่เป็นจริงเกี่ยวกับงานการจัดวางตัวบุคคล.....	78
4.19 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เป็นจริงเกี่ยวกับงานการติดตามและประเมินผล.....	79
4.20 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเทียบเป็นรายคู่ ของนักศึกษา จำแนกตาม ระดับชั้นปี ตามความคิดเห็นที่เป็นจริงเกี่ยวกับงานการติดตามและประเมินผล.....	79
4.21 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ตามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับงานแนะแนวที่คาดหวังในภาพรวม.....	80

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.22 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่คาดหวัง เกี่ยวกับงานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล.....	80
4.23 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่คาดหวัง เกี่ยวกับงานบริการสนเทศ.....	81
4.24 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่คาดหวัง เกี่ยวกับงานให้คำปรึกษา.....	81
4.25 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่คาดหวัง เกี่ยวกับงานการจัดวางตัวบุคคล.....	82
4.26 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่คาดหวังเกี่ยวกับงานการติดตามและประเมินผล.....	82

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกร ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 แสดงความสัมพันธ์การจัดบริการแนะแนวทั้ง 5 งาน.....	39
2.2 แสดงแผนผังการประสานงานแนะแนวระหว่างบุคคลต่างๆ.....	44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี เป็นการรวมกลุ่มของสถานศึกษาที่ทำการสอนในสาขาวิชาชีพทั้งทางด้านอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรมที่สังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดจันทบุรี ซึ่งสถานศึกษาดังกล่าว ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างจันทบุรี วิทยาลัยการอาชีพนายายอาม และวิทยาลัยการอาชีพสอยดาว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการปฏิบัติงานร่วมกันให้เป็นไปตามนโยบายของกรมอาชีวศึกษา ที่ต้องการสร้างความร่วมมือกันระหว่างสถานศึกษา กับสถานศึกษาเพื่อให้เกิดความพร้อมยิ่งขึ้นในการจัดกระบวนการเรียนการสอน การใช้บุคลากรและทรัพยากรที่มีอยู่ร่วมกันเพื่อประโยชน์สูงสุด อีกทั้งดำเนินงานร่วมกันในการกำหนดแนวทางการศึกษาทางด้านวิชาชีพในระดับจังหวัดและระดับภาคร่วมกับชุมชนหรือสถานประกอบการในท้องถิ่น เพื่อการตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานและชุมชน โดยในปัจจุบันอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรีได้จัดการเรียนการสอนเป็น 2 ระดับคือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ซึ่งในระดับ ปวช. จะรับผู้เรียนที่จบการศึกษาในระดับมัธยมต้น (ม.3) และในระดับ ปวส. จะรับผู้เรียนที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. และระดับมัธยมปลาย (ม.6) เข้ามาศึกษาในสายวิชาชีพ ซึ่งในแต่ละปีจะมีนักศึกษาที่ศึกษาในอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรีเป็นจำนวนมาก โดยนักศึกษาเหล่านี้ส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงของวัยรุ่นที่นับว่าเป็นวัยที่สำคัญเพราะเป็นวัยที่มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกายและจิตใจค่อนข้างมากทำให้นักศึกษาในวัยนี้มีความอ่อนไหวต่ออิทธิพลต่างๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อทั้งทางร่างกายและจิตใจ อีกทั้งการที่ได้เข้ามาศึกษาในสถานศึกษาที่สังกัดกรมอาชีวศึกษาที่เน้นการให้การศึกษาเกี่ยวกับทางวิชาชีพ ก็จะต้องมีการเรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดและเจตคติทางสายวิชาชีพซึ่งมีความแตกต่างกับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาเป็นอย่างมาก ซึ่งสิ่งดังกล่าวเหล่านี้เป็นสิ่งที่นักศึกษาต้องเรียนรู้และปรับตัวให้เข้ากับสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไป บางคนที่สามารถปรับตัวได้ก็ทำให้สามารถใช้ชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข แต่บางคนที่ไม่สามารถปรับตัวได้ ย่อมจะก่อให้เกิดปัญหาและไม่สามารถแก้ปัญหาเหล่านั้นให้ลุล่วงลงไปได้ ดังนั้นนักศึกษาที่ประสบปัญหาจึงมีความต้องการเป็นอย่างมากในการที่จะได้รับการชี้แนะแนวทางที่ถูกต้อง ซึ่งแนวทางหนึ่งที่จะสามารถช่วยให้นักศึกษาเหล่านั้นสามารถแก้ปัญหาหรืออุปสรรคของตนเองได้ตามสมควรคือ การแนะแนว เพราะการแนะแนวเป็นกระบวนการที่ช่วยให้บุคคลรู้จักตนเอง สามารถเลือกหรือตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม เช่น การแนะแนวสามารถแนะนำในข้อมูลสนเทศทั้งทางการศึกษาและอาชีพที่ถูกต้องและ

เหมาะสมกับบุคลิกและความสามารถของนักศึกษา การแนะแนวสามารถให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาที่มีปัญหาทั้งทางการเรียน ปัญหาส่วนตัว เป็นต้น จากที่กล่าวมาการแนะแนวจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะนำพานักศึกษาไปสู่ความสำเร็จทางการศึกษา การเลือกประกอบอาชีพ อีกทั้งสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

กรมอาชีวศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญของงานแนะแนวในสถานศึกษา จึงได้กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของงานแนะแนวไว้ในระเบียบของกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2529 ข้อ 31 ไว้ว่า

“หัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้ ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ผู้ปกครองที่มีปัญหาในด้านต่างๆ และประสานงานกับทุกฝ่ายในการแก้ปัญหาของนักศึกษา ให้คำปรึกษาและแนะแนวอาชีพแก่นักศึกษา วางแผนการจัดหางาน การฝึกงานให้แก่ นักศึกษาติดต่อประสานงานกับแหล่งงาน สถานประกอบการเพื่อการฝึกงานและการจัดหางานให้แก่นักศึกษา จัดสรรทุนเพื่อการศึกษา จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษา รวมทั้งติดตามและประเมินผลงานต่างๆ เช่น ผลการให้คำปรึกษา แนะนำผลการศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษา ประเมินผลงานต่างๆ ของงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน วิจัยสาเหตุของผู้สำเร็จการศึกษาที่ไม่มีการทำงานและเสนอแนะทางแก้ไข เสนอโครงการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น และจัดทำรายงานการปฏิบัติงานในหน้าที่ตามลำดับขั้น ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย”

(กรมอาชีวศึกษา. 2529 :12)

เมื่อพิจารณาจากรอบหน้าที่และความรับผิดชอบของงานแนะแนวในสถานศึกษา ตามที่กรมอาชีวศึกษาได้กำหนดไว้จะเห็นได้ว่า ผู้ที่ทำหน้าที่งานแนะแนว จะต้องทำหน้าที่ความรับผิดชอบครอบคลุมอยู่ทั้ง 3 ด้าน คือ การแนะแนวการศึกษา การแนะแนวอาชีพ และการแนะแนวเรื่องส่วนตัวและสังคมซึ่งครอบคลุมกิจกรรมงานแนะแนวอยู่ 5 งาน ได้แก่ งานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล งานบริการสนเทศ งานให้คำปรึกษา งานการจัดวางตัวบุคคล และงานการติดตามประเมินผล แต่ในสภาพปัจจุบันการแนะแนวในอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรีจากการสังเกตของผู้วิจัยที่ได้ปฏิบัติราชการอยู่ในอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี พบว่า งานแนะแนวในอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการเรียนสายวิชาชีพทำให้เกิดปัญหาความเบื่อหน่ายในการเรียน การออกกลางคัน อีกทั้งการมีค่านิยมที่ผิดๆซึ่งก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาการแต่งกาย ปัญหาการคบเพื่อนต่างเพศ ปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งการทำงานแนะแนวไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ สอดคล้องตามภาระหน้าที่ได้ อาจเป็นเพราะผู้ที่ทำหน้าที่ในงานแนะแนวซึ่งเป็นอาจารย์ในสถานศึกษา อาจจะมีชั่วโมงการสอนค่อนข้างมากทำให้ไม่มีเวลาในการทุ่มเทให้กับงานแนะแนวอย่างเต็มที่ อีกทั้งยังไม่ทราบถึงความคาดหวังของนักศึกษาในแต่ละระดับที่ต้องการให้งานแนะแนวได้ปฏิบัติหรือบริการอย่างชัดเจน จึงเป็นสาเหตุให้การปฏิบัติหรือการจัดบริการงานแนะแนวให้กับนักศึกษาไม่

ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติงานแนะแนวจะได้ผลดีนอก จากจะต้องพยายามให้อาจารย์หรือผู้ที่เกี่ยวข้องงานแนะแนวให้ความสำคัญกับงานแนะแนวแล้วนั้น สิ่ง ที่สำคัญอีกประการคือการทราบถึงความคาดหวังของนักศึกษาที่ต้องการให้งานแนะแนวได้ปฏิบัติ หรือบริการแก่นักศึกษา ซึ่งควรจะเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือมีลักษณะสอดคล้องกันกับการ ปฏิบัติงานจริงของงานแนะแนวในปัจจุบัน จึงจะสามารถช่วยป้องกัน ลด และขจัดปัญหาที่เกิดกับ นักศึกษาได้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา และเปรียบเทียบลักษณะการปฏิบัติที่เป็นจริงกับที่ คาดหวังของงานแนะแนวตามความคิดเห็นของนักศึกษาในแต่ละชั้นปีของอาชีวศึกษาจังหวัด จันทบุรี เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับการพัฒนา ปรับปรุง และแก้ไขงานแนะแนวของ อาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็น ข้อมูลเบื้องต้นเพื่อพัฒนางานแนะแนวในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังตามความคิดเห็นของ นักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานแนะแนวตามความคิดเห็นของนักศึกษาอาชีวศึกษา จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามลักษณะความคิดเห็น
3. เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงตามความคิดเห็นของนักศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามระดับชั้นปี
4. เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานแนะแนวที่คาดหวังตามความคิดเห็นของนักศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามระดับชั้นปี

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่ เป็นจริงกับที่คาดหวังแตกต่างกัน
2. นักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรีที่ ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ต่างกันมีความคิดเห็น เกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงแตกต่างกัน
3. นักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี ที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ต่างกันมีความคิดเห็น เกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่คาดหวังแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ใช้สำหรับการวิจัยในเชิงการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์อื่นใด

1.4 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังตามความคิดเห็นของ นักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยได้ยึดกรอบแนวความคิดของ รวีวรรณ ชินะตระกูล (2537

:1) ที่ได้กล่าวไว้ว่า งานแนะแนวที่เต็มรูปแบบนั้นควรครอบคลุม 5 งาน ดังนี้

1. งานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล
2. งานบริการสนเทศ
3. งานให้คำปรึกษา
4. งานการจัดวางตัวบุคคล
5. งานการติดตามและประเมินผล

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.5.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาของอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรีที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2544 จำนวน 4,979 คน

1.5.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2544 ในอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี จำนวน 762 คน โดยขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยหาได้โดยใช้เกณฑ์ตามตารางของ Yamane' (Yamane' Taro, 1967 : 886-887) อังโน ล้วน สายขศ และ อังสนา สายขศ. 2538 : 298) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 และยอมให้มีความคลาดเคลื่อนร้อยละ ± 5 ซึ่งเมื่อได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างแล้วจึงทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ชั้นปีเป็นฐาน แล้วจึงทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแต่ละชั้นปีโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แยกพิจารณาตัวแปรที่ทำการศึกษา ดังนี้คือ

1.5.2.1 ตัวแปรต้น ประกอบด้วย

- 1) ลักษณะของความคิดเห็น เกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนว จำแนก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า เป็น 2 ระดับ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ลักษณะที่เป็นจริง
2. ลักษณะที่คาดหวัง

2) ระดับชั้นปีของนักศึกษา จำแนกเป็น 5 ระดับ

1. ระดับ ปวช.1
2. ระดับ ปวช.2
3. ระดับ ปวช.3
4. ระดับ ปวส.1
5. ระดับ ปวส.2

1.5.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของนักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี เกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนว ใน 5 งาน

1. งานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล
2. งานบริการสนเทศ
3. งานให้คำปรึกษา
4. งานการจัดวางตัวบุคคล
5. งานการติดตามและประเมินผล

1.6 ขอบเขตพื้นที่หรือสภาพทางภูมิศาสตร์

ในการวิจัย การปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังตามความคิดเห็นของนักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี ครั้งนี้ ศึกษาจากนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในสถานศึกษาที่สังกัดกรมอาชีวศึกษาในจังหวัดจันทบุรี จำนวน 4 สถานศึกษา คือ

1. วิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี
2. วิทยาลัยสารพัดช่างจันทบุรี
3. วิทยาลัยการอาชีพนายายอาม
4. วิทยาลัยการอาชีพศอขดาว

1.7 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อความเข้าใจอันถูกต้องตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย ผู้วิจัยจึงให้คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. การปฏิบัติงานแนะแนว หมายถึง การปฏิบัติงานตามหน้าที่และความรับผิดชอบของงานฝ่ายแนะแนวตามกรอบแนวคิดของงานแนะแนว โดยจัดแบ่งเป็นงานบริการ 5 งาน คือ

1.1 งานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล หมายถึง งานที่จะต้องจัดทำหรือให้บริการแก่นักศึกษาเพื่อที่จะทำความรู้จักและเข้าใจนักศึกษาผู้นั้นให้มากขึ้น ซึ่งงานที่จัดทำหรือบริการจะเกี่ยวกับ การจัดทำแบบสอบถามและการเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประวัติ ความสามารถพิเศษ ปัญหาส่วนตัว สุขภาพอนามัย ประสบการณ์เกี่ยวกับการทำงานหรือกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาของนักศึกษา

1.2 งานบริการสนเทศ หมายถึง งานที่จะต้องจัดทำหรือบริการแก่นักศึกษา เพื่อนักศึกษาจะได้นำความรู้ที่ได้รับจากการบริการสนเทศไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไข วางแผน เลือกลงและตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและอาชีพของตน รวมทั้งสามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างเหมาะสม เช่น การจัดทำป้ายนิเทศหรือเอกสาร เพื่อแนะนำแนวทางการปรับปรุงตัวของนักศึกษา การแนะนำเกี่ยวกับข่าวสารงานอาชีพและสถานศึกษา การจัดกิจกรรมตลาดนัดแรงงาน หรือการจัดทัศนศึกษาในสถานประกอบการ คู่มือรวบรวมงานบริการต่างๆในสถานศึกษา รวมถึงต้องมีการจัดข้อสนเทศที่เหมาะสมกับระดับและความต้องการของนักศึกษา

1.3 งานให้คำปรึกษา หมายถึง งานที่ต้องจัดทำหรือบริการแก่นักศึกษาเพื่อช่วยเหลือนักศึกษาที่มีปัญหา เพื่อให้เกิดความเข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อม รู้จักปรับปรุงแก้ไขตนเอง สามารถปรับตัวได้ดีขึ้น เช่น การให้คำแนะนำเชิงจิตวิทยา การแนะนำการเลือกอาชีพหรือสถานศึกษาที่เหมาะสมกับบุคลิกและความต้องการของผู้เรียน การจัดสถานที่เพื่อความเหมาะสมกับการให้คำปรึกษาและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม การจัดทำตารางบอกรวันว่างของผู้แนะนำ รวมถึงการประสานงานกับฝ่ายต่างๆเพื่อช่วยเหลือในการแก้ปัญหาให้นักศึกษา

1.4 งานการจัดวางตัวบุคคล หมายถึง งานที่จะต้องจัดทำหรือบริการแก่นักศึกษา เพื่อให้ความช่วยเหลือ กระตุ้นและให้กำลังใจนักศึกษาแต่ละคนในการวางโครงการชีวิตของตน ทั้งในด้านการศึกษา อาชีพ สังคมและส่วนตัว อาทิเช่น การจัดแนะแนวการศึกษาต่อการจัดการแนะแนวงานอาชีพและจัดหางาน การจัดทำกิจกรรมเพื่อส่งเสริมรายได้ระหว่างเรียน หรือการแนะนำรูปแบบกิจกรรมที่เสริมสร้างประสบการณ์วิชาชีพ การร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆเกี่ยวกับการจัดตลาดแรงงาน การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ การจัดทุนการศึกษา รวมถึงการจัดหาสถานที่พักที่เหมาะสมให้กับนักศึกษา

1.5 งานการติดตามและประเมินผล หมายถึง งานที่จะต้องจัดทำหรือบริการแก่นักศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการติดตามและประเมินผลว่ามีปัญหาและอุปสรรคอย่างไร อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ในการพัฒนาแนวทางการในการปรับปรุงการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือหรือบริการงานแนะแนวต่อไปให้ถูกต้องและตรงกับวัตถุประสงค์ เช่น การติดตามผู้สำเร็จการศึกษา การติดตามผลการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา การจัดทำแบบประเมินผลของผู้สำเร็จการศึกษา การติดตามรวบรวมข้อมูลตำแหน่งงาน และติดตามแผนการเรียนและวิธีการสอนให้

สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน การจัดกิจกรรมสรรหาอาชีพะตัวอย่าง การจัดทำ
ทำเนียบรุ่น และ การจัดปัจฉิมนิเทศ

2. ลักษณะความคิดเห็น หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวใน 5 งาน
ที่เห็นได้และบอกได้ว่าการปฏิบัติหรือต้องการให้ปฏิบัติมากน้อยเพียงใด ของนักศึกษาอาชีวศึกษา
จังหวัดจันทบุรี แบ่งเป็น

2.1 ลักษณะที่เป็นจริง หมายถึง ความคิดเห็นที่เห็นการปฏิบัติอยู่จริง ซึ่งสามารถ
บอกได้ว่าการปฏิบัติ หรือทำงานที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวมากน้อยเพียงใด

2.2 ลักษณะที่คาดหวัง หมายถึง ความคิดเห็นที่นักศึกษาต้องการเห็นหรือต้องการ
ให้ทำ และต้องสามารถบอกได้ว่ามีความต้องการให้ปฏิบัติหรือทำที่เกี่ยวกับงานแนะแนวมากน้อย
เพียงใด

3. อาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี หมายถึง สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาที่อยู่ในจังหวัด
จันทบุรี และมีการเรียนการสอนในสายวิชาชีพทางประเภทช่างอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม ทั้ง
ในระดับ ปวช. และ ระดับ ปวส. ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างจันทบุรี
วิทยาลัยการอาชีพนายายอาม วิทยาลัยการอาชีพสอยดาว

4. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2544 ในวิชาช่างอุตสาหกรรมและ
พาณิชยกรรม ของอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี สังกัดกรมอาชีวศึกษา

5. ระดับชั้นปีของนักศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของนักศึกษาในสายวิชาชีพ
แบ่งเป็น ระดับ ปวช.1 ปวช.2 ปวช.3 ปวส.1 และปวส.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อทำการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ดังนี้

2.1 งานแนะแนวในอาชีวศึกษา

- 2.1.1 นโยบายกรมอาชีวศึกษากับงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน
- 2.1.2 การจัดกิจกรรม โครงการแนะแนวภายในสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษา
- 2.1.3 หน้าที่และความรับผิดชอบหัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน

2.2 แนวคิดของงานแนะแนว

- 2.2.1 ความหมายของการแนะแนว
- 2.2.2 ความสำคัญและความจำเป็นของการแนะแนว
- 2.2.3 ปรัชญาการแนะแนว
- 2.2.4 หลักการแนะแนว
- 2.2.5 ลักษณะและประเภทการแนะแนว
- 2.2.6 จุดมุ่งหมายการแนะแนวในสถานศึกษา
- 2.2.7 ลักษณะงานแนะแนวในสถานศึกษา
 - 1. งานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล
 - 2. งานบริการสนเทศ
 - 3. งานให้คำปรึกษา
 - 4. งานการจัดวางตัวบุคคล
 - 5. งานการติดตามและประเมินผล
- 2.2.8 การประชาสัมพันธ์งานแนะแนว
- 2.2.9 บทบาทของบุคลากรต่างๆที่มีต่อบริการแนะแนวในสถานศึกษา
- 2.2.10 คุณสมบัติและจรรยาบรรณของครูแนะแนว

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 งานแนะแนวในอาชีวศึกษา

กรมอาชีวศึกษามีหน้าที่ในการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการด้านเศรษฐกิจสังคมและนโยบายของประเทศ โดยจัดการศึกษาวิชาชีพ 5 ประเภท คือ ประเภทเกษตรกรรม คหกรรม อุตสาหกรรม พณิชยกรรม และศิลปกรรม ในระดับวิชาชีพ วิชาชีพชั้นสูง วิชาชีพเทคนิค ระดับฝึกหัดครูและหลักสูตรระยะสั้น และให้หน่วยงานต่อไปนี้เป็นผู้ทำหน้าที่ในการควบคุมดูแลการจัดการศึกษาโดยตรง

1. กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา
2. กองวิทยาลัยเทคนิค
3. กองวิทยาลัยเกษตรกรรม
4. กองการอาชีพ

2.1.1 นโยบายกรมอาชีวศึกษากับงานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน

นโยบายเกี่ยวกับงานแนะแนวของกรมอาชีวศึกษา แบ่งเป็น 3 ประการ คือ

1. การแนะแนวการศึกษา เนื่องจากรายชยของหลักสูตร วิธีสอนวิธีการเรียน ได้ขยายกว้างขวางออกไปจนผู้เรียนเกิดปัญหาในการเรียน การแนะแนวทางการศึกษาจึงจัดขึ้นเพื่อช่วยผู้เรียนในการเลือกสถานที่เรียน วิชาเรียน และแนวทางที่เรียนให้เหมาะสมกับตัวผู้เรียนเอง ผู้เรียนจะได้รับความรู้เกี่ยวกับการปรับปรุงตนเองในด้านการเรียนให้ดีขึ้น รู้จักวิธีเรียนที่เหมาะสม รู้จักปรับปรุงอุปนิสัยการเรียนที่ดี ช่วยให้ผู้เรียนได้รับความสำเร็จและสนุกสนานกับการเรียน

2. การแนะแนวส่วนตัว หมายถึง การให้การแนะแนวในเรื่องของการปรับตนเองให้เข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อม มีสุขภาพกายและจิตดี สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่น ได้มีความสุข ควบคุมอารมณ์ และรู้จักแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่ตนประสบได้

3. การแนะแนวอาชีพ ได้แก่ การแนะแนวเพื่อให้ผู้เรียนได้เลือกอาชีพให้เหมาะสมกับความถนัด ความสามารถของแต่ละคน สำหรับการแนะแนวในสถานศึกษาอาชีวศึกษานั้น การแนะแนวอาชีพเป็นการให้ข่าวสารความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่นักศึกษาได้เรียนและปฏิบัติแล้ว เป็นการเสริมความรู้จากหลักสูตรเพื่อจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ตนเองศึกษาอยู่ได้ดียิ่งขึ้นรวมทั้งการเตรียมตัวให้เหมาะสมกับอาชีพนั้นๆ เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เทคนิคของการประกอบอาชีพก็จะเปลี่ยนไป นักศึกษาจึงต้องมีความรู้ที่กว้างและก้าวหน้าอยู่เสมอ

2.1.2 การจัดกิจกรรมโครงการแนะแนวภายในสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษา

กิจกรรมต่างที่สถานศึกษาสามารถจัดบริการให้กับนักศึกษาให้มีดังนี้

1. การจัดปฐมนิเทศ เพื่อช่วยนักศึกษาใหม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ได้ดี เพื่อให้การศึกษาและชีวิตใหม่ในสถานศึกษาเป็นไปโดยราบรื่น

2. การหาข่าวสารและข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักศึกษา ให้นักศึกษากรอกแบบฟอร์มที่เกี่ยวกับตัวเอง การสืบประวัติ การสังเกต การสัมภาษณ์การทดสอบด้วยวิธีการต่างๆ ทั้งทางการศึกษาและจิตวิทยา ควรเป็นข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวนักศึกษา ประวัติครอบครัว สุขภาพ ความสามารถพิเศษ งานอดิเรก เป็นต้น

3. การเสนอข่าวเกี่ยวกับอาชีพ การศึกษา สังคม บริการนี้จัดขึ้นเพื่อให้นักศึกษาได้มองเห็นทางดำเนินชีวิต ในภายหน้าได้กว้างขวางขึ้น มีโอกาสที่จะเลือกอาชีพหรือสถานที่เรียนได้ดีขึ้น

4. การจัดบริการให้คำปรึกษาในด้านต่าง ๆ เช่น ปัญหาชีวิต การปรับตัว สุขภาพอนามัย เป็นต้น

5. บริการจัดหางานและสถานที่เรียน เป็นสถานที่ที่นักศึกษาจะให้เห็นแนวทางการทำงาน รวมทั้งการทำงานพิเศษระหว่างศึกษา ซึ่งการจัดหางานเป็นส่วนหนึ่งของการแนะแนวซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อ

1. ช่วยนักศึกษาแสวงหาโอกาสในการประกอบอาชีพ
2. ช่วยสถานศึกษาให้บรรลุจุดมุ่งหมาย
3. ช่วยประสานงานระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการด้านการ
4. ช่วยนักศึกษาในการหางานทำในเวลาว่างจากการเรียนและในภาค
5. ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์สถานศึกษา
6. ทำการศึกษาวิจัยในเรื่องเกี่ยวกับบริการจัดหางาน สามารถให้บริการ

จ้างงาน
ฤดูร้อน

กับนักศึกษาในหลายลักษณะด้วยกัน เช่น การให้ข้อมูลด้านอาชีพ ฝึกการเข้าสอบสัมภาษณ์ให้แก่ นักศึกษา จัดบริการหางานให้ผู้สำเร็จการศึกษาแล้ว และจัดหางานให้นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่

2.1.3 หน้าที่และความรับผิดชอบของหัวหน้างานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา หัวหน้างานมีหน้าที่และความรับผิดชอบดังนี้

1. ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา นักศึกษา ผู้ปกครองที่มีปัญหาในด้านต่างๆ และประสานงานกับทุกฝ่ายในการแก้ปัญหาให้นักศึกษานักศึกษา

2. ให้คำปรึกษาและแนะแนวอาชีพแก่นักศึกษา

3. วางแผนการจัดหางาน การฝึกงานให้แก่ นักศึกษา

4. ติดต่อประสานงานกับสถานประกอบการเพื่อการฝึกงานและจัดหางานให้แก่ นักศึกษา

5. จัดสรรทุนเพื่อการศึกษาและการประกอบอาชีพ

6. จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ

7. ติดตามผลต่างๆ เช่น ผลการให้คำปรึกษา แนะนำผลการศึกษาคู่ของความสำเร็จ การศึกษา ผลการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา ผลการลาออกระหว่างปีการศึกษา

8. วิจัยสาเหตุของผู้สำเร็จการศึกษาที่ไม่มีงานทำ และเสนอแนะทางแก้ไข (ปริยาพร วงศ์อนุตโรจน์ . 2540 :156-158)

2.2 แนวคิดของงานแนะแนว

2.2.1 ความหมายของการแนะแนว

รวีวรรณ ชินะตระกูล (2537:2) ได้กล่าวถึงความหมายของการแนะแนวว่า “การแนะแนว” เป็นคำที่บัญญัติขึ้นให้ตรงกับคำว่า “Guidance” เป็นวิธีการใหม่ที่จะช่วยเหลือบุคคลในด้านต่าง ๆ ได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่า การแนะแนวไว้หลายท่าน ดังนี้

Jones (1951 : 8) ได้กล่าวว่า การแนะแนว หมายถึง การที่บุคคลคนหนึ่งพยายามจะให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลหนึ่ง เพื่อให้สามารถตัดสินใจเลือกสิ่งต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม ให้สามารถปรับตนเองให้ดีขึ้น รวมทั้งสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดกับตนเอง จุดมุ่งหมายของการแนะแนวนั้นมุ่งที่จะให้บุคคลได้พัฒนาตนเองในด้านของความมีอิสระ และมีความสามารถรับผิดชอบต่อตนเองได้อย่างสมบูรณ์

Downing (1968 : 7) กล่าวว่า การแนะแนว หมายถึง กระบวนการที่จัดขึ้น โดยกลุ่มบุคคล ซึ่งได้รับการฝึกอบรมเป็นพิเศษ เพื่อช่วยเหลือบุคคลในการปรับตัวและส่งเสริมให้บุคคลได้พัฒนาตนเองในทุกด้าน

English and English (1970 : 234) กล่าวว่า การแนะแนว หมายถึง กระบวนการช่วยเหลือบุคคลให้สามารถเลือก ตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม เพื่อเขาจะได้ประสบความสำเร็จในชีวิต

Miller (1971 : 13) กล่าวว่า การแนะแนวหมายถึงกระบวนการช่วยให้บุคคลรู้จักตนเอง และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้บุคคลสามารถตัดสินใจและวางแผนการอนาคตของตนได้อย่างเหมาะสม

Carmichael (1950 : 9) กล่าวว่า การแนะแนว หมายถึง การที่รู้จักตนเองภายใต้เงื่อนไขของการได้รับการศึกษาอบรมมาเป็นอย่างดี ดังนั้นบุคคลที่มีการศึกษาที่มีประสิทธิภาพจะเป็นประโยชน์ให้กับตนเองและสังคม ก็คือ บุคคลที่มีการแนะแนวในตนเองนั่นเอง จากความหมายนี้เน้นให้เห็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือ คนที่มีการแนะแนวในตนเองมิใช่ว่าเป็นคุณสมบัติเพียงรู้หนังสือเท่านั้น แต่ต้องเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ อีกมากเพื่อช่วยนำตนเองได้เป็นอย่างดี

วัชร ทรัพย์มี (2531 : 3) ได้ให้ความหมายของการแนะแนวว่า เป็นกระบวนการช่วยเหลือบุคคลให้เข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เขาสามารถนำตนเองได้ เป็นต้นว่า ตัดสินใจได้ว่าจะ

ศึกษาด้านใด ประกอบอาชีพใด หรือแก้ปัญหาอย่างไร และสามารถปรับตัวได้อย่างมีความสุข ความเจริญก้าวหน้าในชีวิต ได้พัฒนาตนเองให้ถึงขีดสุดในทุกด้าน

คมเพชร นัฏรศุกกุล (2529 : 2-5) กล่าวว่า การแนะแนว คือ การมุ่งที่จะช่วยเหลือบุคคลในลักษณะต่างๆ ซึ่งสรุปได้ 3 ประการ คือ

1. **ช่วยให้สามารถเลือกสิ่งต่าง ๆ ได้ดีขึ้น** หมายความว่า ชีวิตของมนุษย์นั้นจะต้องเผชิญกับการเลือกสิ่งต่าง ๆ อยู่เสมอ เช่น เลือกโรงเรียน เลือกวิชาเรียน เลือกอาชีพ เลือกคู่ครอง เลือกวิธีการแก้ไขปัญหา เป็นต้น ถ้าการเลือกนั้นกระทำได้อย่างไม่ถูกต้องเหมาะสม จะเป็นสาเหตุที่สำคัญที่ทำให้คนเราไม่มีความสุขในชีวิต ยกตัวอย่างเช่น การที่นักศึกษาเลือกเรียนอาชีพที่ไม่เหมาะสมกับตนเอง ย่อมทำให้เขามีความทุกข์อยู่ตลอดปี เด็กไม่ชอบอาชีพครูเมื่อไปทำงานเป็นครู ก็จะประสบปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ซึ่งทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ ยิ่งไปกว่านั้นเขาจะต้องอยู่กับอาชีพนี้เป็นเวลาหลายสิบปี เขาจะมีความสุขในชีวิตได้อย่างไร

2. **ให้เกิดการปรับตัวที่ดี** มนุษย์เรามีความแตกต่างกันแต่มนุษย์จะต้องอยู่ร่วมกัน เพราะเป็นสัตว์สังคม (Social Creature) การที่จะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขได้นั้นหมายความว่า คนเราจะต้องรู้จักวิธีการที่ดี ต้องมีกฎเกณฑ์ของสังคมของกลุ่ม เพื่อเป็นแนวทางยึดถือปฏิบัติ ในด้านจิตใจ (Psychological) มนุษย์ทุกคนจะต้องเรียนรู้ถึงบุคคลในกลุ่มเพื่อให้เข้าใจว่า ตนเองควรจะทำตนอย่างไร รู้จักการเอาใจเขามาใส่ใจเราอยู่เสมอ มองเห็นความต้องการของกลุ่ม ปัญหาของกลุ่ม และองค์ประกอบอื่นๆ อันจะเป็นแนวทางทำให้เกิดการปรับตัวให้อยู่ในสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสมมากขึ้น

3. **การแก้ไขปัญหา** บุคคลย่อมต้องจะประสบปัญหากันทั้งนั้น ด้วยเหตุนี้จุดมุ่งหมายของการแนะแนวจึงมุ่งจะให้เขาสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ด้วยตนเอง แต่ในชีวิตของคนเรานั้นมิใช่จะพบปัญหาที่เหมือนกันหรือแก้ไขได้ทุกคนบางคนพบปัญหาที่ตนเองพอจะแก้ไขได้ แต่บางคนจะพบปัญหาที่แก้ไขไม่ได้เลย การแนะแนวเป็นเพียงหนึ่งวิธีการที่จะช่วยเหลือเด็กในการแก้ไขปัญหา และยังมียุทธวิธีอื่น ๆ อีกมากมาย ดังนั้น วิธีการแนะแนวอาจจะไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ จึงควรที่จะมองลักษณะของการแนะแนวในแง่ของความเป็นจริง กล่าวคือ ถ้าหากผู้ทำหน้าที่ทางการแนะแนวทั้งหลายได้ใช้ความพยายามอย่างเต็มความสามารถในการช่วยเหลือเด็กแล้ว แต่ไม่สามารถแก้ไขได้ อาจจะถือได้ว่าเป็นเรื่องที่ธรรมดาที่สุดทั้งนี้เพราะว่า การแนะแนวนั้นไม่ใช่สิ่งวิเศษมหัศจรรย์ที่จะสามารถบันดาลให้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้นหายไปได้ตามความต้องการของบุคคลทั้งหลาย แต่ถึงอย่างไรก็ตาม การแก้ไขปัญหาที่ผู้แนะแนวการกระทำนั้นย่อมจะมีวิธีการที่เป็นไปตามทฤษฎีและเทคนิคทางการแนะแนว ซึ่งเป็นแนวทางในการปฏิบัติ จึงอาจจะทำให้มีโอกาสช่วยเหลือบุคคลได้ดีพอสมควร

จากที่ได้กล่าวมาจึงพอจะสรุปความหมายของการแนะแนวได้ว่า การแนะแนว คือ กระบวนการ ที่จะช่วยเหลือบุคคลให้สามารถช่วยตนเองได้ในทุก ๆ ด้าน

2.2.2 ความสำคัญและความจำเป็นของการแนะแนว

พัชรี สวนแก้ว (2536 : 4) ได้กล่าวถึงความสำคัญและความจำเป็นของการแนะแนว ว่า การแนะแนวเป็นกิจกรรมที่สำคัญและจำเป็นที่จะต้องจัดขึ้นเพื่อความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งการช่วยเหลือทุกๆ ด้าน แก่บุคคลโดยไม่จำกัดเพศและวัย การจัดกิจกรรมแนะแนวอาจจะทำเป็นรายบุคคลหรือเป็นหมู่ก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมเพราะปัญหาบางอย่างอาจเป็นปัญหาของกลุ่มแต่ปัญหาบางอย่างอาจจะเป็นปัญหาของแต่ละบุคคล

อนันต์ อนันตรังสี (2521 : 29-37) ได้กล่าวว่า ความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องมีการแนะแนวนั้นเนื่องมาจากสาเหตุต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาทางด้านสังคม ในอดีตการอยู่ร่วมกันในสังคมมักจะเป็นกลุ่มย่อยๆ หรือสังคมเล็กๆ บุคคลจะอยู่ร่วมกันอย่างเห็นอกเห็นใจกัน ถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน ให้ความช่วยเหลือกันเป็นอย่างดี ด้วยความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติในอดีต ทำให้บุคคลมีจิตใจโอปอฮ้อมอารี มีเมตตา กรุณา มีความซื่อสัตย์ สนใจความเป็นอยู่ของเพื่อนในสังคมเดียวกัน ซึ่งแตกต่างจากสังคมในสมัยปัจจุบัน บุคคลจะมีความเห็นแก่ตัว เฮอร์คเอาเปรียบ ทุกคนต้องอยู่อย่างระวังตัว มีหลักเกณฑ์การดำเนินชีวิตที่ยุ่ยากซับซ้อน การที่บุคคลจะอยู่ในสังคมได้โดยมีการยอมรับจากสังคม บุคคลต้องมีการปรับตัว ซึ่งบุคคลส่วนใหญ่มักจะมีปัญหาในการปรับตัวทำให้เกิดความทุกข์
2. การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ การดำรงชีวิตของมนุษย์ในสมัยก่อนแตกต่างจากในปัจจุบันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเศรษฐกิจ ในสมัยก่อนพื้นที่ๆใช้ในการเพาะปลูกมีมากมาย จึงมีอาหารอุดมสมบูรณ์ ความเป็นอยู่หรือฐานะทางเศรษฐกิจของมนุษย์จะใกล้เคียงกัน แต่ปัจจุบันความสามารถของมนุษย์รวมทั้งสภาพแวดล้อมต่างๆ ทำให้ความเป็นอยู่ของมนุษย์มีความแตกต่างกันเป็นอย่างมากทำให้เกิดปัญหาในลักษณะที่ ครอบครัวที่มีฐานะดีจะมีปัญหาอย่างหนึ่ง ในขณะที่ครอบครัวที่มีฐานะด้อยกว่าก็จะมีปัญหาอีกอย่างหนึ่ง
3. การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ในบางช่วงเวลาความสับสนและการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองทำให้ประชาชนบางกลุ่มมีปัญหาในทางความคิด และความเชื่อ
4. การแออัดของประชากร อัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรอย่างรวดเร็วทำให้เกิดปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ทำให้ประชาชนว่างงาน ไม่มีงานทำ และทำให้เกิดปัญหาอื่นๆตามมาอีกมากมาย เชื่อมโยงต่อกันเป็นลูกโซ่
5. การเปลี่ยนแปลงทางสภาพครอบครัว จากสภาพปัจจุบันที่ครอบครัวมีขนาดเล็กลง มักจะอยู่กันตามลำพัง พ่อแม่และลูก เมื่อพ่อแม่ออกไปทำงาน ลูกก็ต้องอยู่บ้านตามลำพัง ขาดคนดูแลเอาใจใส่ อบรมสั่งสอน ขาดความรักความอบอุ่นทำให้เกิดปัญหาต่างๆตามมา
6. การเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา ในปัจจุบันการเรียนในวิชาต่างๆ มีความสลับซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งการเรียนต้องเป็นไปตามขั้นตอน การเลือกวิชาเรียนจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นเพื่อให้เหมาะสมกับความถนัดและความสามารถของตนเอง หรือในบางครั้งการที่นักศึกษา เรียนไม่รู้เรื่อง

หรือไม่เข้าใจในบทเรียน ก็จะว่าวนมากขึ้น ทำให้หมดกำลังใจในการเรียนและอาจเสียอนาคตไปในที่สุด

7. การเปลี่ยนแปลงทางด้านอาชีพ ในอดีตการเลือกอาชีพของบุคคลมักจะเกิดจากการเจริญรอยตามบรรพบุรุษซึ่งมีการฝึกปฏิบัติกันภายในครอบครัวแล้วถ่ายทอดไปสู่ลูกหลาน แต่ในปัจจุบันอาชีพใหม่ๆเกิดขึ้นมากมาย แต่ละอาชีพต้องการความสามารถและความถนัดเป็นพิเศษเฉพาะอย่าง ผู้คิดจะประกอบอาชีพใดก็ตาม ต้องคิดและใช้วิจาร์ณญาณอย่างดีเพื่อเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับตนเอง ดังนั้นการเลือกอาชีพจึงต้องเลือกให้เหมาะสมกับความสามารถและกำลังทรัพย์ของครอบครัวด้วย จึงจะบรรลุเป้าหมายในอาชีพนั้นๆ ด้วย

8. สภาพจิตใจ ในปัจจุบันสภาพของจิตใจมีการเปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างมาก บุคคลทุกคนต้องช่วยเหลือตนเอง แข่งแข่งขันดีกัน ศีลธรรมเสื่อมทรามลง แต่ละคนมีความเห็นแก่ตัว คิดคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนตัวเป็นหลัก พยายามเอารัดเอาเปรียบผู้อื่น สภาพที่บีบคั้นต่างๆ มีผลกระทบถึงสภาพจิตใจของแต่ละคนโดยตรง

9. สุขภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่อยู่ในวัยเล่าเรียน เด็กที่มีสุขภาพไม่ดีจะเกิดโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ เด็กจะขาดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตนทำให้เกิดปัญหาในด้านการเรียน

10. การเปลี่ยนแปลงทางขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม ในสภาพของปัจจุบันขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมเปลี่ยนแปลงไปมาก เป็นเหตุให้บุคคลโดยเฉพาะวัยรุ่นเกิดความสับสน ไม่ทราบว่าอะไรจะประพฤติปฏิบัติอย่างไรจึงจะถูกต้อง ทำให้เกิดปัญหาและเกิดความคับข้องใจในการปรับตัว

11. ค่านิยม การมีค่านิยมผิดๆ เช่น การใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยเกินฐานะตนเอง ต้องเป็นหนี้เป็นสิน การดื่มเหล้า สูบบุหรี่ โดยคิดว่าเป็นเรื่องที่โก้เก๋

12. ความเชื่อที่ผิดๆ ในสภาพปัจจุบันบางคนอาจจะมี ความเชื่อในเรื่องไสยศาสตร์ หมอคุณ การทรงเจ้าเข้าผี ซึ่งสิ่งเหล่านี้เข้ามาบิบบบาทสำคัญในชีวิต เพราะคนเราประสบปัญหากันมากมาย จึงพยายามหาทางที่จะช่วยให้จิตใจสบายขึ้น แต่การเชื่อในสิ่งเหล่านี้นอกจากจะทำให้เสียเงินเสียทอง ถูกหลอกลวงแล้วยังต้องเสียเวลาของชีวิตไปอีกด้วย

จากที่ได้กล่าวถึงสาเหตุมาแล้วนั้น กิจกรรมการแนะแนวจะช่วยชี้ให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในสิ่งที่ถูกต้อง ให้อูู้จักใช้เหตุผล รู้จักใช้สติปัญญาในการวิเคราะห์และแก้ปัญหาในทุกด้าน อีกทั้งมุ่งให้เกิดความเข้าใจในการเลือกปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม เพื่อนำตนเองไปสู่ความสำเร็จของชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3 ปรัชญาการแนะแนว

คมเพชร นัตรศุกกุล (2529 : 6-9) ได้กล่าวถึงปรัชญาการแนะแนวว่า

“การแนะแนวเป็นการช่วยเหลือมนุษย์ในด้านต่างๆ ตามวิธีการและระเบียบแผนแห่งการแนะแนว ผู้ที่ทำหน้าที่แนะแนวมีความจำเป็นจะต้องมีความเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ในลักษณะต่างๆ อย่างเพียงพอ ตลอดจนมีความเชื่อต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติในเรื่องการให้ความช่วยเหลือ”

สิ่งที่ผู้แนะแนวมีความเชื่ออาจจะสรุปได้ดังนี้

1. มนุษย์มีความแตกต่างกัน ไม่มีใครเลยจะมีลักษณะเหมือนกันทุกประการ ไม่ว่าจะ เป็นทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เมื่อมีความแตกต่างกัน จะมีการดำรงชีวิตต่างกันด้วย นอกจากนี้แต่ละบุคคลจะพบปัญหาและอุปสรรคในชีวิตที่แตกต่างกันถึงแม้ว่าบางครั้งเด็กจะมีปัญหาที่คล้ายคลึงกันมากก็ตาม แต่สาเหตุปัญหาของเขาย่อมจะแตกต่างกันไป นอกจากนี้วิธีการที่แก้ปัญหาให้ได้ผลนั้นย่อมจะต้องการวิธีการที่ไม่เหมือนกัน

2. แต่ละบุคคลย่อมมีความต้องการที่ได้รับความช่วยเหลือ ซึ่งถือว่าเป็นไปตามธรรมชาติของมนุษย์ ทั้งนี้อาจจะมาจากความเชื่อที่ว่ามนุษย์เกิดมาย่อมมีปัญหาทั้งสิ้น จึงทำให้ทุกคนมีความต้องการแก้ไขปัญหาต่างๆ เหล่านั้น และสำหรับความต้องการความช่วยเหลือนั้นก็แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ซึ่งผู้แนะแนวก็จะต้องพร้อมที่ให้ความช่วยเหลือบุคคลทุกคนให้เอาชนะปัญหา และในขณะเดียวกันนั้น จะต้องพยายามช่วยพัฒนาเรื่องความสามารถในการจะช่วยเหลือตนเองให้มากขึ้น เพราะการให้ความช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพนั้นคือการช่วยให้ตนช่วยตนเอง

3. พฤติกรรมย่อมมีสาเหตุ การแสดงพฤติกรรมใดๆ ก็ตามของบุคคล ถ้าพิจารณาให้ดี จะพบว่าพฤติกรรมที่เกิดขึ้นนั้นมีสาเหตุทุกลักษณะ ในบางครั้งสาเหตุของพฤติกรรมหนึ่งอย่างอาจจะมีสาเหตุอื่นๆ หลายประการรวมอยู่ด้วย เมื่อผู้แนะแนวพบกับผู้ปัญหาจะเริ่มดำเนินการสำรวจเพื่อหาสาเหตุต่างๆ ด้วยความเชื่อว่า ถ้าหากพบสาเหตุแล้วจะเป็นการง่ายที่จะหาวิธีการแก้ปัญหานั้นๆ

4. บุคคลย่อมมีศักดิ์ศรีในตนเอง หมายถึงความรักในตนเอง ทุกๆ คนย่อมต้องการให้คนอื่นรักตนเองด้วย ดังนั้น บุคคลจึงต้องพยายามที่จะทำให้คนอื่นฯ ยอมรับตัวของเขา นอกจากนี้ มนุษย์แต่ละคนยังมีศักยภาพในตนเองที่สามารถจะรับผิดชอบต่างๆ ในการนำวิถีชีวิตของตนเองได้ แต่การที่บุคคลไม่สามารถจะกระทำได้ในบางครั้งนั้น อาจจะสืบเนื่องมาจากการที่ต้องประสบปัญหาต่างๆ อยู่เสมอ เมื่อมีความยุ่งยากทางใจมากก็จะทำให้คนเราทำอะไรต่างๆ ได้ไม่ดีเท่าที่ ต้องการ ดังนั้นผู้แนะแนวเชื่อว่าเพียงแต่บุคคลได้รับการกระตุ้น ได้รับการแนะแนวที่ดีและเหมาะสมกับตัวเขาย่อมจะทำให้เขามีโอกาสที่จะนำความสามารถในตัวของเขาซึ่งมีอยู่แล้วออกมาใช้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ดำเนินชีวิตได้อย่างดีและมองตัวเองอย่างมีคุณค่า ทำให้มีความภาคภูมิใจในตนเอง

5. มนุษย์เป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่ง แต่ละฝ่ายจะต้องร่วมมือกันในการช่วยเหลือให้ทุกคนในสังคมมีโอกาสได้รับพัฒนาการทุกด้าน อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมได้ ทั้งนี้ผู้แนะนำจะต้องระลึกอยู่เสมอว่าการแนะนำนั้นควรจะเป็นการให้บริการกับบุคคลทุกคน อย่าละเลยบุคคลบางคนโดยคิดว่าไม่มีความสำคัญ

6. บุคคลจะประสบความสำเร็จในชีวิตได้ก็ต่อเมื่อได้รับการพัฒนา ซึ่งจะต้องเป็นการพัฒนาการอย่างเต็มที่ในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะได้นำเอาความสามารถต่างๆ มาใช้ได้อย่างเต็มที่ และสามารถดำเนินชีวิตของตนเองได้แก้ไขปัญหาต่างได้สำเร็จ ดังนั้น ผลดังกล่าวแล้วการแนะนำจึงมีส่วนเกี่ยวข้องกับการช่วยให้บุคคลแต่ละคนได้มีโอกาสได้พัฒนาตนเอง ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายประการที่สำคัญอย่างหนึ่ง หากบุคคลได้รับความช่วยเหลือจากผู้แนะนำ เขาจะสามารถค้นหาคุณลักษณะ ความสามารถ ความสนใจ ตลอดจนความถนัดในตัวของเขาเองได้ และจะทำให้เขาได้กระทำอะไรต่าง ๆ ในชีวิตได้อย่างถูกต้องมากขึ้น เหมาะสมกับเขามากขึ้น

ดังนั้นการแนะนำจึงมีหน้าที่ช่วยเหลือมนุษย์โดยต้องช่วยให้เขาประสบความสำเร็จมากที่สุดตามปัจเจกภาพของเขา โดยใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ของผู้แนะนำที่ได้รับการฝึกฝนทางการแนะนำมาเป็นอย่างดี

2.2.4 หลักการแนะนำ

มาลีณี จุฑาประมา (2536 : 5-7) ได้กล่าวถึงหลักการของการแนะนำว่า ในการทำงานเกี่ยวกับการแนะนำนั้นจะต้องมีหลักเกณฑ์สำหรับการปฏิบัติงาน จึงจะทำให้การแนะนำนั้นบรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย และจะต้องพยายามตระหนักถึงความสำคัญของหลักการต่างๆ อยู่เสมอว่าเป็นสิ่งที่ต้องนำมาใช้อย่างจริงจัง ดังนั้นการแนะนำจึงควรมีหลักการพอสรุปได้ดังนี้

1. การแนะนำเป็นการบริการที่จัดให้กับบุคคลทุกคน ไม่ใช่การให้บริการเฉพาะคนที่มีปัญหาเท่านั้น เพราะการแนะนำนั้นมุ่งให้ทุกคนได้มีโอกาสดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขเหมาะสมกับอัตภาพของตนเอง เนื่องจากการบริการให้กับแต่ละคนในสังคม จึงถือได้ว่าบริการนี้เป็นบริการที่ให้กับสังคมด้วย

2. การแนะนำมีความสำคัญต่อชีวิตในทุกระยะ ดังนั้น การแนะนำจึงเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกันไป การแนะนำจึงต้องเริ่มให้บริการตั้งแต่ในวัยเด็กจนกระทั่งวัยเข้าโรงเรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วเราก็มองว่าบุคคลยังต้องการการแนะนำ

3. การแนะนำจะต้องยึดถือเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ บุคคลอาจจะมี ความคล้ายคลึงกันได้ ในบางเรื่อง เช่น รูปร่างหน้าตา กิริยาท่าทาง ความคิด ตลอดจนความสามารถต่างๆ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ในทางแนะนำถือว่า คนเรามีลักษณะเฉพาะหรือความเป็นเอกอยู่เสมอ ทุกคนจะต้องดำรงชีวิต เผชิญปัญหา แก้ไขปัญหาต่างๆ ตามแบบฉบับของตนเองจึงจะประสบความสำเร็จ

สำเร็จ บุคคลแต่ละคนจะรู้จักตัวของเขาอย่างแท้จริง (Real Self) ได้ดีกว่าคนอื่นๆ การที่ผู้แนะแนวจะช่วยใครก็ตาม เขาจะต้องศึกษาแต่ละคนเพื่อให้รู้ถึงข้อมูลของแต่ละคน

4. การแนะแนวยึดหลักของความจริงที่ว่ามนุษย์มีคุณค่าและความสามารถทุกคน ดังนั้น ทุกคนจึงต้องพยายามที่ดำเนินชีวิตและรับผิดชอบตนเอง ในบางครั้งการที่บุคคลไม่สามารถจะดำรงชีวิตให้เป็นไปในวิถีทางที่ดีได้ มิใช่เป็นเพราะเขาไม่มีความสามารถ แต่อาจจะเป็นเพราะไปพบสถานการณ์ที่เป็นอุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ ถ้าเขาได้รับการแนะแนวที่ดีพอ เขาจะรับผิดชอบต่อการเอาชนะปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตัวของเขาเอง

5. บุคคลจะสามารถดำรงชีวิตได้ดี ผู้แนะแนวจะต้องช่วยให้เขามีความสามารถ 3 ประการ ดังนี้

1. ความเข้าใจตนเองอย่างถูกต้องจะช่วยให้แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

2. ความสามารถในการตัดสินใจด้วยตนเองเป็นคุณลักษณะที่จะนำบุคคลให้ไปสู่ความเป็นอิสระ และพึ่งตนเองได้

3. ความสามารถในการปรับตัว ย่อมจะทำให้บุคคลอยู่กับสังคมได้อย่างมีความสุข และลดภาวะความคับข้องใจทั้งหมด

6. การแนะแนวมีลักษณะที่สำคัญอยู่ 3 ประการ ดังนี้

1. การแนะแนวมุ่งจะให้บุคคลได้เกิดพัฒนาการในด้านต่าง ๆ

2. การแนะแนวมุ่งจะป้องกันปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับบุคคล

3. การแนะแนวมุ่งจะช่วยแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแล้ว

7. การแนะแนวนั้นควรจะมุ่งให้เกิดบูรณาการในชีวิต ผู้แนะแนวจึงควรยึดหลักการแนะแนวชีวิต (Life Guidance) เนื่องจากว่าการที่คนเรามีปัญหาบางอย่างเกิดขึ้นในชีวิตนั้น สาเหตุของการปัญหาอาจจะสืบเนื่องมาจากองค์ประกอบต่างๆ ในชีวิตมากมาย และเมื่อปัญหาเกิดขึ้นแล้ว ก็จะทำให้กระทบกระเทือนต่อชีวิตในด้านต่าง ๆ ของบุคคล ดังนั้นผู้ทำการแนะแนวจะช่วยเหลือใครก็ตามจะต้องพิจารณาบุคคลอย่างละเอียดถี่ถ้วนในทุกด้าน จึงจะสามารถทำให้บุคคลนั้นได้มีชีวิตอยู่อย่างมีความสุขอย่างแท้จริง เกิดความสมดุลในชีวิต

8. การแนะแนวควรจะช่วยให้บุคคลสามารถสร้างจุดมุ่งหมายในชีวิตที่เหมาะสม ทำให้บุคคลผู้นั้นสามารถดำเนินชีวิตตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งเอาไว้ ถ้าบุคคลพยายามจะสร้างจุดมุ่งหมายที่เป็นไปไม่ได้ ผู้ทำหน้าที่แนะแนวจะต้องถือเป็นภาระรับผิดชอบที่จะต้องช่วยให้เขาสำรวจข้อเท็จจริงต่างๆ ในชีวิตให้มากขึ้น ช่วยสะท้อนทำความเข้าใจในแง่มุมของข้อมูลต่างๆ อาจจะทำให้บุคคลได้เปลี่ยนจุดมุ่งหมายในชีวิตเสียใหม่ โดยมีความเหมาะสมอย่างแท้จริงกับตัวเขาและมีโอกาสจะปฏิบัติได้และมีความสำเร็จ

9. ผู้ที่ทำหน้าที่การแนะแนวจะต้องตระหนักถึงขอบเขตของความสามารถของตนเองที่จะให้ความช่วยเหลือต่อบุคคลอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะว่าปัญหาต่างๆของแต่ละบุคคลย่อมมีความสามารถแตกต่างกัน ผู้ที่ทำงานด้านการแนะแนวนั้นจะมีความถนัดในด้านการแก้ไขปัญหาแตกต่างกันไป ไม่มีใครที่จะมีความสามารถในการแก้ปัญหามากทุกประเภท และในบางครั้งปัญหาต่างๆ ที่ผู้แนะแนวพบนั้นไม่อยู่ในภาวะที่ตนเองจะช่วยเหลือได้ ก็ควรจะส่งต่อ ปัญหาเหล่านั้น ไปยังผู้ที่มีความเหมาะสมในการแก้ไขปัญหาต่อไป

2.2.5 ลักษณะและประเภทการแนะแนว

อูษณีย์ เย็นสบาย (2533 : 194-198) ได้กล่าวถึงลักษณะของการแนะแนวแก่นักศึกษาในสถานศึกษาโดยทั่วไปอาจทำได้ 2 ลักษณะ กล่าวคือ

1. การแนะแนวหมู่ มีความหมายอยู่ 2 ประการ คือ

1.1 การแนะแนวหมู่เป็นการช่วยให้นักศึกษาได้ทราบเรื่องราวสิ่งต่างๆ ที่ควรรู้ เช่น รายละเอียดเกี่ยวกับโรงเรียน การศึกษา การปรับตัวในสังคม การประกอบอาชีพ การรักษาสุขภาพกายและรักษาสุขภาพจิต การได้ทราบสิ่งเหล่านี้ทราบพร้อมๆ กันเป็นหมู่หรือกลุ่มใหญ่

1.2 การแนะแนวหมู่เป็นการช่วยให้คนหลายๆ คนที่มีปัญหาและความต้องการคล้ายคลึงกันให้ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์กัน อันจะช่วยให้ได้เกิดความเข้าใจในปัญหามองเห็นทางแก้ปัญหา หรือตัดสินใจได้ในปัญหาที่ตัวเองประสบอยู่ บางทีคนในกลุ่มอาจจะช่วยกันเองให้สามารถแก้ปัญหาได้

2. การแนะแนวเป็นรายบุคคล หมายถึง การให้การช่วยเหลือแต่ละบุคคล เป็นกรณีๆ ไป ซึ่งความต้องการและปัญหาที่เขาต้องการความช่วยเหลือนั้น มีลักษณะพิเศษและต้องการความเข้าใจและแนวทางที่เฉพาะเจาะจงในการแก้ปัญหาเหล่านั้น รวมทั้งการไม่ต้องการให้ปัญหาเหล่านั้นเปิดเผยไปถึงบุคคลอื่นๆ ปกติบริการแนะแนวลักษณะนี้ ส่วนที่สำคัญที่สุดคือการพัฒนาอัตบุคคล การแนะแนวจะเน้นความสำคัญของอัตบุคคลเป็นอย่างมาก แต่ในการจัดบริการแนะแนวไม่มีกำลังพอเพียงที่จะให้บริการในลักษณะนี้ได้ทั้งหมด ลักษณะการให้การแนะแนวรายบุคคลที่เห็นชัดเจนที่สุด จะแสดงออกในโปรแกรมการให้คำปรึกษาหารือ โดยเฉพาะการให้คำปรึกษาหารือเป็นรายบุคคล นอกจากนั้นก็ยังมีการทำการศึกษาวิจัยอีกวิธีหนึ่งที่เป็นการให้การแนะแนวเป็นรายบุคคลรวมทั้งการให้ข้อเสนอแนะเป็นรายบุคคลตามความต้องการของเด็กอีกด้วย

ส่วนประเภทของการแนะแนว ริววรรณ ชินะตระกูล (2537 : 27-36) ได้แบ่งประเภทของการแนะแนวในสถานศึกษา ซึ่งพิจารณาตามจุดมุ่งหมายของสถานศึกษาในการมุ่งที่จะช่วยเหลือ นักศึกษา จะสามารถแบ่งประเภทของการแนะแนวได้ 3 ประเภทตามลักษณะปัญหาและความต้องการของนักศึกษา ที่ควรจะได้รับ การช่วยเหลือจากทางสถานศึกษา ดังนี้

1. การแนะแนวทางการศึกษา เป็นกระบวนการที่ช่วยเหลือนักศึกษาหรือบุคคลในทางด้านการศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาเข้าใจและเลือกศึกษาได้อย่างเหมาะสมตามเอกัตถภาพและความสามารถของนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาได้มีการพัฒนาทางสติปัญญา ความเฉลียวฉลาดได้อย่างเต็มที่ตามขีดความสามารถ ซึ่งประโยชน์ของการแนะแนวทางการศึกษา จะแบ่งได้ดังนี้

1.1 ให้รู้จักวิธีการเรียนที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

1.2 ให้รู้จักโลกกว้างทางการศึกษา เช่น รู้จักแหล่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และทางเลือกการศึกษาต่อ เป็นต้น

1.3 ให้รู้จักค้นคว้าวิชาการต่างๆ เช่น วิธีการใช้อุปกรณ์การเรียน การใช้ห้องสมุด วิธีการรวบรวมและเขียนรายงาน เป็นต้น

1.4 ให้รู้จักเลือกเรียนตามความสนใจ หรือความถนัดของตนเอง

1.5 ให้รู้จักค้นคว้าวิชาการต่างๆ เช่น วิธีการใช้อุปกรณ์การเรียน การใช้ห้องสมุด แหล่งวิชาการ รู้จักวิธีการรวบรวมและเขียนรายงาน เป็นต้น

1.6 ให้รู้จักวิธีการแก้ปัญหาการเรียน เช่น การทำงานไม่เรียบร้อย ทำงานล่าช้ากว่าคนอื่น ๆ ไม่ค่อยพิถีพิถันในการทำงาน เป็นต้น

2. การแนะแนวอาชีพ เป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่ช่วยเหลือให้บุคคลมีความสามารถในการเลือกประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับความถนัด ความสามารถ และความสนใจของตนเอง ตลอดจนการช่วยเตรียมบุคคล เพื่อการประกอบอาชีพ การช่วยให้บุคคลมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ และช่วยให้บุคคลสามารถพัฒนาอาชีพของตน ซึ่งประโยชน์ของการแนะแนวอาชีพ มีดังนี้

2.1 ให้รู้จักเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับความสามารถของตน เช่น ความถนัด ความสามารถความสนใจ บุคลิกภาพ ความต้องการของตนเอง เป็นต้น

2.2 ให้รู้จักโลกของงานอาชีพ เช่น อาชีพต่าง ๆ ที่อยู่ในชุมชนนั้นๆ ลักษณะงานของอาชีพ คุณสมบัติของบุคคลที่จะประกอบอาชีพ หรืองานย่อยในอาชีพต่าง ๆ ความก้าวหน้า รายได้ ความมั่นคง การฝึกอบรมที่จะเข้าสู่อาชีพต่าง ๆ

2.3 ให้รู้จักเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ เช่น การเข้ารับการอบรมในอาชีพต่าง ๆ เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในอาชีพนั้นๆ เช่น การซ่อมเครื่องคอมพิวเตอร์ การแสวงหางาน การสมัครงาน การเข้ารับการสัมภาษณ์ เป็นต้น

2.4 ให้รู้จักการปรับตัวในการทำงาน รู้จักวิธีการปรับตัวเข้ากับผู้ร่วมงานทุกคน รู้จักปรับปรุงความสามารถให้ทันและเหมาะสมกับงานที่ปฏิบัติอยู่ ตลอดจนบุคลิกภาพให้เหมาะสมสอดคล้องกับตำแหน่งที่จะทำงาน เช่น การมีมนุษยสัมพันธ์ การแต่งกาย เป็นต้น

2.5 ให้รู้จักมีความสามารถในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับอาชีพของตน มีความคิดริเริ่มในการทำงาน ทั้งนี้เพื่อแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน

3. การแนะแนวส่วนตัวและสังคม การแนะแนวส่วนตัวและสังคม เป็นกระบวนการที่ช่วยให้บุคคลได้พัฒนาทางด้านส่วนตัวและสังคมให้มีความเป็นอยู่ มีความเจริญทางกาย ทางใจ มีอารมณ์ที่มั่นคง สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเป็นสุข เป็นบุคคลที่มีประสบการณ์ต่อตนเองและสังคม เช่น มีบุคลิกภาพที่ดี มีสุขภาพจิตที่ดี สามารถปรับอารมณ์ให้เหมาะสมเมื่อพบปัญหาหรือเหตุการณ์ที่สะเทือนใจ มีการปรับตัวได้ดีในสังคมสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ มีความสามารถเป็นผู้นำและผู้ตาม มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง และมีการวางแผนชีวิตในอนาคตได้อย่างเหมาะสมสามารถสร้างครอบครัวให้มีความสุขได้

2.2.6 จุดมุ่งหมายการแนะแนวในสถานศึกษา

ในการจัดโครงการแนะแนวในสถานศึกษาจะต้องมีการพิจารณา และตั้งจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผลการดำเนินการมีประสิทธิภาพ ถ้าปราศจากจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนแล้วก็จะย่อมจะทำให้การทำงานแนะแนวประสบปัญหา และไม่ประสบความสำเร็จ ซึ่ง คมเพชร ฉัตรสุกกุล (2529 : 12-15) ได้กล่าวว่าในการจัดกิจกรรมการแนะแนวจึงควรมีจุดมุ่งหมายที่จะต้องพิจารณา ดังนี้

1. จัดเพื่อสนองความต้องการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาการของนักศึกษาแต่ละคน เป็นจุดที่โครงการแนะแนวจะเข้าไปเกี่ยวข้องการพัฒนาการในทุก ๆ ด้านของนักศึกษา จึงเป็นสิ่งที่พื้นฐานที่จะพิจารณา
2. งานแนะแนวควรจะมีผลในการส่งเสริมให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูและนักศึกษาซึ่งสัมพันธภาพที่ดีย่อมเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในชุมชนของสถานศึกษา ดังนั้น โครงการแนะแนวจึงควรจะช่วยให้เกิดการมี สัมพันธภาพขึ้นมา
3. การปรับปรุงการสอนและหลักสูตรเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญของ โครงการแนะแนวถ้ามีการสอนที่ดีและมีหลักสูตรที่พึงพอใจ จะเป็นการพัฒนาการขั้นสูงสุดของนักศึกษา
4. การใช้กำลังคนอย่างมีประสิทธิภาพควรจะมีผลมาจากโครงการแนะแนว การวางแผนและความพยายามที่จะช่วยบุคคลก่อนจะออกไปสู่โลกของการทำงาน ย่อมจะทำให้บุคคลมีประสิทธิภาพในการทำงานสูง ในขณะที่ความต้องการความสามารถเฉพาะเจาะจงของบุคคลในแต่ละอาชีพเพิ่มขึ้น การที่จะช่วยบุคคลให้เรียนตรงกับความสามารถก็เป็นความจำเป็น
5. จุดมุ่งหมายขั้นสูงสุดของการจัดการแนะแนวคือ การพัฒนาการปรับตัวของแต่ละบุคคล ในขณะที่การเจริญเติบโตและการพัฒนาการเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดการปรับตัว แต่กระบวนการพัฒนาการของการแนะแนวที่มีประสิทธิภาพเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จ

2.2.7 ลักษณะงานแนะแนวในสถานศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
พนม ลิ้มอารีย์ (2533 : 22) ได้กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของงานแนะแนวในสถานศึกษาที่สำคัญ ซึ่งเป็นงานบริการแก่ผู้เรียนในสถานศึกษา ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการช่วยเหลือตนเองได้ กล่าวคือ ช่วยให้ผู้รู้จักและเข้าใจตนเองทุกด้าน ช่วยให้ผู้รู้จักพัฒนาตนเอง รู้จักนำความรู้

ความสามารถหรือศักยภาพของตนเองมาใช้ให้เป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเอง และสังคมส่วนรวม ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าการแนะแนวในสถานศึกษาจะครอบคลุม 3 ด้าน ได้แก่ การแนะแนวการศึกษา การแนะแนวอาชีพ และการแนะแนวส่วนตัวและสังคม ซึ่งการแนะแนวของแต่ละด้านจะครอบคลุมบทบาทและหน้าที่ของงานแนะแนวไว้บริการ 5 งาน ได้แก่

1. งานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล
2. งานบริการสนเทศ
3. งานให้คำปรึกษา
4. งานการจัดวางตัวบุคคล
5. งานการติดตามและประเมินผล

ซึ่งงานบริการทั้ง 5 งานที่ได้กล่าวมานั้น มีรายละเอียดดังนี้

1. งานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล

อุษณีย์ เข็นสบาย (2533 : 33) ได้กล่าวถึงความหมายของงานด้านบริการที่เกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูลนักศึกษาเป็นรายบุคคล หมายถึง งานบริการของงานแนะแนวงานหนึ่ง ที่จะช่วยให้ครูหรือ ผู้แนะแนวได้รู้จักและเข้าใจนักศึกษาของตน การที่ครูหรือผู้แนะแนวที่จะสามารถให้การแนะแนวนักศึกษาคนใดคนหนึ่ง ได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ครูหรือผู้แนะแนวจะต้องมีการศึกษานักศึกษาผู้นั้นอย่างกว้างขวาง และมีการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษาเอาไว้อย่างมีระบบ ซึ่งจะช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจนักศึกษาของตนเป็นอย่างดี

1.1 ความหมายของการเก็บรวบรวมข้อมูลนักศึกษาเป็นรายบุคคล

การเก็บรวบรวมข้อมูลนักศึกษาเป็นรายบุคคล หมายถึง การที่ครูหรือผู้แนะแนวทำการศึกษาและจดบันทึกเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับนักศึกษา เช่น ประวัติส่วนตัว การศึกษา สุขภาพ ความสนใจ ความมุ่งหมายในชีวิต ฯลฯ เพื่อที่จะทำความรู้จักและเข้าใจนักศึกษาผู้นั้นให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ครูและผู้แนะแนวสามารถให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังช่วยให้นักศึกษาได้รู้จักและเข้าใจตนเองดีขึ้นอีกด้วย

1.2 ความมุ่งหมายของงานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล

1. เพื่อช่วยให้ครูและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาได้รู้จักและเข้าใจนักศึกษาได้ดีและถูกต้องมากยิ่งขึ้น
2. เพื่อช่วยให้โรงเรียนได้นำผลจากความรู้ความเข้าใจในตัวเด็กไปใช้ในการหาทางป้องกันพัฒนาส่งเสริม หรือแก้ไขปัญหากำลังประสบอยู่กับนักศึกษา
3. เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสรู้จักและเข้าใจตนเองในด้านต่างๆ

มากขึ้น เป็นเอกสารที่สวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 ประเภทของข้อมูลที่ควรเก็บรวบรวมไว้เป็นรายบุคคล

ข้อมูลที่จะควรจะได้ศึกษาและเก็บรวบรวมเอาไว้สามารถจำแนกออกได้เป็น

3 ประเภทคือ

1. ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักศึกษา การศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษา เป็นวิธีการที่จะช่วยให้ครูได้รู้จักและเข้าใจนักศึกษาของตนให้ตรงที่สุด ครูและผู้แนะแนวมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษาทั้งที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต การที่ครูทราบพฤติกรรมที่ผ่านมาของนักศึกษาจะช่วยให้ครูสามารถคาดการณ์หรือทำนายพฤติกรรมของนักศึกษาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด เช่น นักศึกษาที่มีนิสัยชอบลักขโมยอยู่เสมออาจจะกลายเป็นอาชญากรที่สำคัญเมื่อเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ก็ได้ ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นที่ครูจะต้องทราบพฤติกรรมที่ผ่านมาของนักศึกษา เพื่อว่าครูจะสามารถให้การช่วยเหลือได้อย่างเหมาะสมและทันเวลาที่

2. ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนตัวของนักศึกษา ในการทำความรู้จักและเข้าใจนักศึกษา การศึกษาจากพฤติกรรมของนักศึกษาเพียงอย่างเดียวไม่เป็นการเพียงพอ จำเป็นที่ครูหรือผู้แนะแนวจะต้องศึกษาถึงคุณลักษณะต่างๆ ของนักศึกษาอีกด้วย เช่น สภาพร่างกาย ระดับสติปัญญา ความถนัด ความสนใจ บุคลิกภาพ การควบคุมอารมณ์ การเข้าสังคม ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน อุปนิสัยใจคอ ตลอดจนภูมิหลังของนักศึกษา เพราะสิ่งเหล่านี้ จะมีประโยชน์ต่อครูเป็นอย่างมากที่ครูจะให้ความช่วยเหลือหรือพัฒนาส่งเสริมนักศึกษา

3. ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา บริการเก็บรวบรวมข้อมูลนักศึกษาเป็นรายบุคคลจะสมบูรณ์ไม่ได้เลย ถ้าขาดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา การพยากรณ์พฤติกรรมของนักศึกษาก็อาจจะผิดพลาดได้มาก ถ้าครูพิจารณานักศึกษาเฉพาะพฤติกรรมของนักศึกษา และคุณลักษณะประจำตัวของนักศึกษาเท่านั้น สภาพความเป็นอยู่ทางบ้าน พื้นฐานทางครอบครัว ชุมชนที่นักศึกษาอยู่ สิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ในชั้นเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อนๆ ตลอดจนสิ่งต่างๆ ที่แวดล้อมตัวนักศึกษาจึงเป็นข้อมูลที่สำคัญที่ครูและผู้แนะแนวจะละเลยไม่ได้

1.4 หลักในการเก็บรวบรวมข้อมูลนักศึกษาเป็นรายบุคคล

เพื่อช่วยให้บริการเก็บรวบรวมข้อมูลนักศึกษาเป็นรายบุคคลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ครูหรือผู้แนะแนวควรจะได้ยึดถือหลักการต่อไปนี้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนักศึกษา

1. ควรเริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่วาระแรกที่นักศึกษาได้มาเข้าเรียนในโรงเรียน เพื่อช่วยให้ครูหรือผู้แนะแนวได้รู้จักนักศึกษาตั้งแต่เริ่มแรกและยังจะได้รับความร่วมมือจากนักศึกษาเป็นอย่างดี ในการให้ข้อมูลด้านต่างๆ

ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ควรติดตามเก็บข้อมูลพร้อมกับความเจริญเติบโต และความก้าวหน้าในการศึกษาของนักศึกษา เพื่อช่วยให้ครูและผู้แนะแนวได้มองเห็นพัฒนาการของนักศึกษา ตลอดจนร่องรอยต่างๆซึ่งจะช่วยให้เข้าใจนักศึกษาได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

3. จะต้องถือว่าข้อมูลต่างๆของนักศึกษาเป็นความลับ เพื่อช่วยให้นักศึกษาเกิดความเชื่อถือไว้วางใจ มีความรู้สึกปลอดภัย ทำให้ยินดีในความร่วมมือในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง

4. ควรเก็บข้อมูลต่างๆ ของนักศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อช่วยให้ค้นคว้าและนำมาใช้ได้ง่ายขึ้นคือมีการจัดข้อมูลออกเป็นหมวดหมู่ตามลักษณะของข้อมูล

1.5 รายละเอียดของข้อมูลนักศึกษาที่ควรเก็บรวบรวมเป็นรายบุคคล

พนม ลิ้มอารีย์ (2533 : 105-138) ได้กล่าวถึงรายละเอียดของข้อมูลที่สำคัญของนักศึกษาที่ครูควรเก็บรวบรวม ซึ่งมีรายละเอียดจำแนกเป็นหมวดหมู่ได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวและภูมิหลังเกี่ยวกับครอบครัวของนักศึกษา
2. ข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยทั้งทางร่างกายและจิตใจ
3. ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติในโรงเรียนและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา
4. ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถทั่วไปและความสามารถพิเศษของนักศึกษา
5. ข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจ เจตคติ และค่านิยมด้านต่างๆ
6. ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ในการทำงานและกิจกรรมต่างๆ ภายนอกโรงเรียน
7. ข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการด้านสังคมและสภาพอารมณ์
8. ข้อมูลด้านมโนทัศน์แห่งตนและความมุ่งหวังในชีวิต

1.6 ประโยชน์ของงานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล

อุษณีย์ เย็นสบาย (2533 : 43-44) ได้กล่าวถึงลักษณะของงานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล ที่มีขอบข่ายงานเกี่ยวกับวิธีการเก็บข้อมูล จัดและรวบรวมข้อมูลให้เป็นระบบ ซึ่งมีประโยชน์ต่องานแนะแนวที่สำคัญๆ ดังนี้

1. เป็นแหล่งข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวเด็ก จึงมีประโยชน์ต่อการจัดบริการต่างๆ ในการแนะแนวโดยเฉพาะอย่างยิ่ง งานให้คำปรึกษาและงานการจัดวางตัวบุคคล
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล และจัดระบบข้อมูลจะช่วยเสนอแนะเทคนิคและวิธีการรู้จักเด็กได้อย่างถูกต้องให้แก่ครูและบุคลากรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ การนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ขออนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ถือว่าผิดกฎหมาย

3. การใช้เทคนิคทางวิทยาศาสตร์ เพื่อช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีส่วนสำคัญที่จะช่วยให้เด็กได้มีโอกาสสำรวจตนเอง รายงานตนเอง สนใจตนเอง บนพื้นฐานของข้อเท็จ

จริงเกี่ยวกับตัวของเขา เป็นประโยชน์ในการเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตนเอง ในทิศทางที่ถูกต้อง

4. งานด้านนี้จะช่วยพัฒนาความมีประสิทธิภาพของระบบการแนะแนว ทำให้การจัดการแนะแนวมีข้อมูลที่น่าเชื่อถือเพียงพอในการจัดบริการ หรือจัดบริการแนะแนวบนพื้นฐานของการใช้ข้อมูลที่ต้องการของผู้รับบริการ

5. ทำให้การปฏิบัติงานแนะแนวอยู่ในขอบเขตข้อตกลงที่ถูกต้องตามหลักการแนะแนว คือ การที่จะแนะแนวได้ดีนั้น ข้อมูลเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก ดังนั้นการเก็บรวบรวมข้อมูลจะสนองตอบต่อความสำคัญตามหลักการแนะแนวได้เป็นอย่างดี

2. งานบริการสนเทศ

พนม ลิ้มอารีย์ (2533 :142) ได้กล่าวว่างานบริการสนเทศ เป็นส่วนหนึ่งของงานแนะแนวที่มุ่งจะช่วยให้ นักศึกษามีความรู้กว้างขวางนอกเหนือจากวิชาที่เรียนในห้องเรียน เช่น ความรู้เกี่ยวกับตนเองและสิ่งแวดล้อม ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนในสังคมความรู้เกี่ยวกับการศึกษาและอาชีพ ฯลฯ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับตัว การเลือกและการตัดสินใจของนักศึกษา

2.1 ความหมายของงานบริการสนเทศ

Norris และคณะ (1972 : 28) ได้ให้ความหมายของงานบริการสนเทศว่า งานบริการสนเทศเป็นส่วนหนึ่งของงานแนะแนว ที่ทำหน้าที่วิเคราะห์สิ่งแวดล้อมปัจจุบันและในอนาคตของนักศึกษา โดยจะเน้นในเรื่องข้อสนเทศด้านอาชีพ ข้อสนเทศด้านการศึกษา ข้อสนเทศด้านส่วนตัวและสังคม

คณะอาจารย์วิทยาลัยวิชาการศึกษา (2509 : 77) ได้ให้ความหมายของงานบริการสนเทศไว้ดังนี้ บริการสนเทศหมายถึง การจัดหาและรวบรวมข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับทางการศึกษาและอาชีพข้อเท็จจริงที่พาดพิงไปถึงการปรับปรุงตนทางสังคมและทางส่วนตัวของนักศึกษา และสิ่งอื่นๆ ที่ให้เรื่องราวหรือข้อสนเทศแก่นักศึกษา เพื่อประโยชน์สำหรับผู้แนะแนวจะได้ศึกษาข้อมูลเหล่านี้ ในการแนะแนวนักศึกษาว่า เขาควรเลือกการศึกษาต่อทางใด หรือเลือกอาชีพใด เพื่อให้เข้าได้กับภาวะทางสังคมอื่นๆ

พนม ลิ้มอารีย์ (2533 : 142) ได้สรุปความหมายของ งานบริการสนเทศ คือ บริการจัดหาและให้ข่าวสารหรือข้อสนเทศแก่นักศึกษาในเรื่องการศึกษาอาชีพส่วนตัวและสังคม เพื่อที่นักศึกษาจะได้นำความรู้ที่ได้รับจากบริการสนเทศไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไข รู้จักและเข้าใจตนเอง วางแผน เลือกและตัดสินใจเกี่ยวกับช่องทางและ โอกาสทางการศึกษาและอาชีพของตน เพื่อที่จะสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ 2.2 ที่ความมุ่งหมายของงานบริการสนเทศ นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณิใดๆ ทั้งนั้น เป็นที่บันทึกไว้ด้วยตัวเองถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่ไม่ใช่ Norris และคณะ (1972:28) ได้ให้ความมุ่งหมายของบริการสนเทศไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาการเข้าใจและการยอมรับตนเองของนักศึกษา

2. เพื่อพัฒนาให้นักศึกษาได้เกิดความตระหนักถึงผลที่จะตามมาจากการตัดสินใจ
ของคุณ
3. เพื่อแสดงให้เห็นว่าบุคคลทุกคนต้องการให้ตนเป็นที่ยอมรับว่าเป็นผู้มีศักดิ์ศรี
4. เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้รู้ว่าบุคคลแต่ละคนมีความแตกต่างกันในเรื่อง
ความสนใจ ความสามารถ เจตคติ และค่านิยม
5. เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้เรียนรู้ว่าอาชีพเฉพาะ ก่อให้เกิดความพึงพอใจซึ่งกัน
และกัน
6. เพื่อช่วยให้นักศึกษาตระหนักว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อม กับศักยภาพ
ของบุคคลมีอิทธิพลต่อพัฒนาการด้านอาชีพ
7. เพื่อพัฒนาทักษะที่เป็นจริงและกว้างขวาง เกี่ยวกับปัญหาและโอกาสของชีวิต
ในทุกๆ ระดับของการฝึกอบรม
8. เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้ตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องได้รับข้อเสนอแนะด้าน
อาชีพ การศึกษาส่วนตัว-สังคม ที่ถูกต้องและเที่ยงตรง
9. เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้มี ความเข้าใจถึงขอบเขตของกิจกรรมทางการศึกษา
อาชีพ และสังคมอย่างกว้างขวาง รวมทั้งความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันของกิจกรรมเหล่านั้น
10. เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้มีความสามารถในการใช้เทคนิคแสวงหา ความหมาย
ข้อเสนอแนะเพื่อช่วยให้เกิดความก้าวหน้าในการนำตนเอง
11. เพื่อส่งเสริมเจตคติและนิสัยซึ่งจะช่วยให้การเลือก และการปรับตัวที่นำมา
ซึ่งความพึงพอใจและประสิทธิภาพ
12. เพื่อจำกัดขอบเขตของการตัดสินใจให้แคบลงและมีความเหมาะสมกับความ
ถนัด ความสามารถ และความสนใจ
13. เพื่อพัฒนาให้นักศึกษาเกิดความตระหนักถึงการแสวงหาอาชีพที่เป็นไป

2.3 ประเภทของข้อเสนอแนะ

อุษณีย์ เข็นสบาย (2533 : 47-79) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะหรือข้อมูล
ข่าวสารที่นำมาใช้ในบริการสนเทศนั้นสามารถจำแนกตามเนื้อหา ได้ 3 ประเภท คือ

1. ข้อเสนอแนะด้านการศึกษา หมายถึง ข้อมูลหรือข่าวสารที่เป็นเรื่องราว
เกี่ยวข้องกับการศึกษาทั้งในปัจจุบันและอนาคต เพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติตัวได้อย่าง
ถูกต้อง สามารถวางแผนเลือกและตัดสินใจได้อย่างฉลาด ดังนั้น ข้อเสนอแนะด้านการศึกษาที่
นักศึกษาจะทราบมีดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น การนำออกใช้โดยไม่ขออนุญาต
ถือว่าผิดกฎหมาย

1.1 ระเบียบข้อบังคับ หลักสูตร การเรียนการสอน การวัดผล เวลาเรียน
เกณฑ์การจบ กิจกรรมเสริมหลักสูตร ของสถานศึกษาที่นักศึกษากำลังเรียนอยู่

1.2 โอกาสในการศึกษาต่อของนักศึกษา หลังจากสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนปัจจุบันแล้ว

1.3 รายละเอียดเกี่ยวกับสถานศึกษาที่นักศึกษาจะไปศึกษาต่อ เช่น เกณฑ์การเลือกเพื่อรับเข้าศึกษา หลักสูตรและวิชาที่จัดให้เรียน หลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณสมบัติในการสมัครเข้าเรียน ค่าใช้จ่ายในการศึกษาดังแต่ต้นจนสำเร็จการศึกษา จำนวนที่จะรับเข้าเรียน ที่ตั้งของสถานศึกษา ประเภทของสถานศึกษาว่าเป็นของทางราชการหรือเป็นของเอกชน หลักการและระเบียบของสถานศึกษา วุฒิที่ได้รับหลังจากสำเร็จการศึกษา เป็นต้น

1.4 ความรู้เกี่ยวกับทุนการศึกษาและคุณสมบัติของผู้ที่จะขอรับทุนช่วยเหลือในการศึกษา

1.5 ความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกแนวทางศึกษาต่อ เช่น ความรู้เกี่ยวกับตนเองในด้านต่างๆ ความรู้เกี่ยวกับความต้องการของสังคมหรือตลาดแรงงาน เป็นต้น

1.6 ความรู้เกี่ยวกับนิสัยในการเรียน และค่านิยมทางการศึกษา

2. ข้อสนเทศด้านอาชีพ หมายถึง ข้อมูลหรือข่าวสารที่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับอาชีพที่มีอยู่ในโลกของงาน หรือที่มีอยู่ในชุมชนชน ตลอดจนอาชีพที่อยู่ในความสนใจของนักศึกษา รวมทั้งรายละเอียดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพเพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถวางแผนเลือกและตัดสินใจได้อย่างฉลาด และมีเจตคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพสุจริตทั้งหลายอีกด้วย ดังนั้น ข้อสนเทศด้านอาชีพที่นักศึกษาควรจะมีดังนี้

1. ความจำเป็นของการมีอาชีพ เช่น เพื่อให้ได้มาซึ่งปัจจัย 4 และยังเป็นที่มาของสถานภาพทางสังคม ชื่อเสียง เกียรติยศ และความภาคภูมิใจในคนอีกด้วย

2. ความรู้เกี่ยวกับตนเองในด้านต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ ได้แก่ ความรู้ในเรื่องต่อไปนี้ สภาพร่างกาย สติปัญญา ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ การควบคุมอารมณ์ การปรับตัวทางสังคม อุปนิสัยใจคอ ค่านิยม ความเชื่อ เป็นต้น

3. ความรู้เกี่ยวกับงานอาชีพและสิ่งแวดล้อมซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้ ความต้องการของตลาดแรงงานเกี่ยวกับอาชีพต่างๆ หน้าที่และลักษณะของงาน สภาพแวดล้อมของงาน คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ รายได้ สวัสดิการ และความก้าวหน้าในงานอาชีพ เป็นต้น

3. ข้อสนเทศด้านส่วนตัวและสังคมของนักศึกษา เพื่อช่วยให้นักศึกษาแต่ละคนเกิดความเข้าใจตนเองดีขึ้นสามารถปรับปรุงตนเองดีขึ้นสามารถปรับปรุงตนเองให้เข้ากับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี และสามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี และเหมาะสม รู้จักรายาทและการวางตัวในสังคมและกิจกรรมที่ควรทำในเวลาว่างกิริยาท่าทางที่เหมาะสม การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวการวางแผนการใช้จ่ายเงิน การรักษาสุขภาพกายและสุขภาพจิต เป็นต้น ดังนั้น

ข้อเสนอด้านส่วนตัวและสังคม ที่นักศึกษาควรทราบมีดังต่อไปนี้ การรู้จักและเข้าใจตนเอง การรู้จักและเข้าใจผู้อื่น การสร้างความสัมพันธ์ภายในครอบครัว เรื่องเพศศึกษา การวางตัวในสังคมเพื่อให้เกิดกิจกรรมทางที่ดีงาม ทักษะในการเข้าสมาคม และการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เป็นต้น

2.4 หลักเกณฑ์ในการเลือกข้อเสนอด

พจนม ลิ้มอารีย์ (2533 : 155) ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์ในการข้อเสนอด ควรมีดังต่อไปนี้

1. จะต้องมีความถูกต้อง ตรงต่อความเป็นจริง และได้มาจากแหล่งที่เชื่อถือได้ รวมทั้งจะต้องเป็นปัจจุบันทันสมัยอยู่เสมอ
2. มีความเหมาะสมกับระดับและวัยของนักศึกษา และตรงกับความต้องการของนักศึกษาสามารถทำความเข้าใจได้ง่ายและถูกต้อง
3. จะต้องคำนึงถึงงบประมาณที่จะใช้ในการจัดหาข้อเสนอดด้วย ควรหลีกเลี่ยงวิธีจัดหาโดยวิธีการซื้อให้มากที่สุด ควรจะใช้วิธีการขอบริจาคให้เป็นประโยชน์มากที่สุด เนื่องจากข้อเสนอดบางประเภทจะมีการเปลี่ยนแปลงทุกปี

2.5 ลักษณะของข้อเสนอดที่ดี

พจนม พันธุ์ พงษ์โสภณ (2525 : 182) ได้กล่าวไว้ว่าลักษณะของข้อเสนอดที่ดีนั้น จะต้องเป็นข้อเสนอดที่นำมาใช้ได้โดยนำมาให้บริการแก่นักศึกษาได้อย่างเหมาะสมกับวัย ระดับการศึกษาและความสนใจ ข้อเสนอดที่ดีจะต้องเป็นข้อมูลที่มีความเที่ยงตรงและข้อมูลที่เป็นประโยชน์ซึ่งอธิบายได้ดังนี้

1. ต้องเป็นข้อมูลที่เที่ยงตรง หมายถึง ข้อมูลซึ่งมีความถูกต้องมาจากแหล่งที่เชื่อถือได้ และข้อมูลที่ทันสมัยครอบคลุมในเรื่องต่างๆ ทุกเรื่องถ้าข้อมูลใดที่ขาดคุณสมบัติดังกล่าวแล้วเมื่อนำมาใช้กับนักศึกษาอาจจะเกิดอันตรายมากกว่าการที่จะปล่อยให้ให้นักศึกษาไม่ได้รับข้อมูลอะไรเลยทั้งนี้เป็นเพราะว่าการที่นักศึกษาได้รับข้อมูลที่ไม่ถูกต้องจะทำให้เกิดความเข้าใจ และความรู้สึกผิดๆ และสิ่งเหล่านี้จะกลายเป็นรากฐานอันไม่ถูกต้องในการปฏิบัติต่อไป
2. ต้องเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ หมายถึง ข้อมูลที่นำมาเสนอให้กับนักศึกษาอย่างสนใจ โดยพิจารณาว่านักศึกษาในแต่ละระดับจะมีความสนใจอย่างไร สามารถจะเข้าใจอะไรได้บ้าง และข้อมูลที่จะนำมาเสนอนั้นๆ จะต้องครอบคลุมปัญหาต่างๆ อย่างสมบูรณ์

2.6 เทคนิคในการจัดบริการสนเทด

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2528 : 7-8) ได้กล่าวถึงเทคนิคในการจัดบริการสนเทดให้ให้ผลดี และมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะจัดได้ดังนี้

1. จัดศูนย์สนเทด เป็นที่รวบรวมข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา อาชีพ และการปรับตัวเข้ากับสังคมไว้ในมุมห้องสมุด หรือมุมแนะแนว

2. การจัดรายการเผยแพร่ข้อสนเทศทั้งทางด้านการศึกษา อาชีพและสังคมส่วนตัวทางวิทยุกระจายเสียงหรือใช้เสียงตามสายในสถานศึกษา
3. การบริการสนเทศในห้องประชุมใหญ่ของสถานศึกษา ซึ่งผู้ทำหน้าที่แนะนำของสถานศึกษาอาจจัดทำเองบ้าง ขอความร่วมมือ หรือประสานงานกับครูอื่นๆ ในสถานศึกษา ซึ่งอาจจัดเป็นกิจกรรมในรูปของการแนะนำหมู่
4. จัดชุมนุมต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาสมัครเข้าร่วมเป็นสมาชิกในชุมนุมที่ตนมีความสนใจ เช่น ชุมนุมดนตรี ชุมนุมไต่वाທີ เป็นต้น
5. ป้ายประกาศ การใช้ป้ายประกาศเป็นวิธีการให้ข้อสนเทศที่ดีที่สุดในวิธีหนึ่งแก่นักศึกษา แต่ควรจัดเรื่องหัวข้อที่นักศึกษาให้ความสนใจ และควรเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอเป็นระยะๆ ตลอดเวลา
6. การจัดโปรแกรมปฐมนิเทศ เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับตัวให้เข้ากับบุคคลและสภาพแวดล้อม การปฐมนิเทศเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจ สภาพแวดล้อมใหม่ๆ ให้เกิดความรู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของสภาพเหล่านั้น
7. จัดวันพิเศษต่างๆ เช่น วันอาชีพ (Career Day) วันตลาดนัดแรงงาน วันปัจฉิมนิเทศและแนวการศึกษาต่อ ซึ่งสมควรจะจัดสำหรับนักศึกษาระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสพบบุคคลนอกสถานศึกษาหรือบุคคลในวงอาชีพที่ตนสนใจ
8. จัดศึกษานอกสถานที่ เช่น การที่ครูพานักศึกษาไปชมนิทรรศการที่จัดนอกสถานศึกษา เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้รับข้อสนเทศที่ถูกต้องและทันสมัย
9. จัดนิทรรศการแนะนำ โดยการเชิญวิทยากรจากสถาบันต่างๆ เช่น จากกรมวิชาการ กรมแรงงาน และจากสถาบันการศึกษาต่างๆ มาจัดนิทรรศการแนะนำการศึกษาต่อ การแนะนำอาชีพ และแนะนำวิธีปรับตัว
10. จัดบริการสนเทศให้แก่ักศึกษาในชั้นเรียน ควรจัดไว้ในตารางสอนเรียกว่า ชั่วโมงกิจกรรมสำรวจ หรือชั่วโมงโฮมรูม ซึ่งจัดไว้ในหลักสูตรสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ในระดับมัธยมศึกษา ทั้งในด้านอาชีพ การเรียน และในด้านส่วนตัวหรือสังคม

2.7 ประโยชน์ของบริการสนเทศ

มาลิณี จุโฑปะมา (2536 : 97) ได้กล่าวถึงบทบาทที่สำคัญของงานบริการสนเทศว่าได้ให้ประโยชน์ต่อบุคคลต่างๆ เป็นอย่างมาก ซึ่งแบ่งได้ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อนักศึกษา ช่วยให้นักศึกษาได้รับข้อสนเทศที่มีคุณค่าและความถูกต้องที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทำให้มีส่วนช่วยในการพัฒนาตนเองและการตัดสินใจให้สามารถดำรงชีวิต อยู่ในสังคมได้
- ที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ประโยชน์ต่อครู ทำให้ครูเข้าใจนักศึกษาดีขึ้น เช่นการรู้ถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัดของนักศึกษา และทำให้ครูสามารถช่วยเหลือนักศึกษาได้ดีขึ้น รวมถึงการส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาเพื่อให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในชีวิตทุกด้าน

3. ประโยชน์ต่อผู้ปกครอง ผู้ปกครองที่ได้รับข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับนักศึกษาและสภาพแวดล้อมที่นอกเหนือจากบ้าน จะทำให้เข้าใจเด็กของตนดีขึ้น รวมถึงจะช่วยวางแผนในด้านการศึกษา อาชีพ และด้านครอบครัวให้บุตรหลานประสบความสำเร็จตามต้องการ

3. งานให้คำปรึกษา

พนม ลีมาธิ์ (2533 : 174) ได้กล่าวไว้ว่าในการจัดงานแนะแนวขึ้นในสถานศึกษา งานแนะแนวที่จัดขึ้นย่อมประกอบด้วยงานด้านต่างๆ ซึ่งแต่ละงานย่อมต่างก็มีหน้าที่และความสำคัญแตกต่างกันไป มากน้อยไม่เท่ากัน แต่มีอยู่งานหนึ่งที่จัดว่าเป็น หัวใจ ของงานแนะแนว งานนั้นได้แก่ งานให้คำปรึกษา ทั้งนี้เนื่องจากงานให้คำปรึกษาเป็นงานบริการที่จะช่วยให้นักศึกษาผู้ประสบปัญหาขอได้รับการช่วยเหลือจนกระทั่งแก้ปัญหาของตนเองได้ สามารถนำตนเองได้และสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม

3.1 ความหมายของการให้คำปรึกษา

พนม ลีมาธิ์ (2533 : 174) ได้ให้คำจำกัดความของ การให้คำปรึกษา ว่าเป็นกระบวนการให้ความช่วยเหลือโดยบุคคลที่ได้รับการฝึกฝนอบรมทางด้านการให้ความช่วยเหลือทางจิตวิทยาโดยเฉพาะให้แก่ผู้ที่มีปัญหาซึ่งมาขอรับการช่วยเหลือ เพื่อช่วยให้ผู้ที่มีมาขอรับคำปรึกษาเกิดความเข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อม รู้จักปรับปรุงแก้ไขตนเอง สามารถปรับตัวได้ดีขึ้นและสามารถนำตนเองได้ดีที่สุด

อุษณีย์ เย็นสบาย (2533 : 68) ได้ให้ความหมายของ การให้คำปรึกษา ว่าหมายถึงกระบวนการต่างๆที่จะช่วยให้นักศึกษาผู้มารับคำปรึกษารู้จักเลือกสามารถในการตัดสินใจและวางแผนเกี่ยวกับตนเองในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เขากำลังประสบอยู่ การให้คำปรึกษามีใจเน้นอยู่การให้บุคคลรู้จักเลือก สามารถในการตัดสินใจและวางแผนเกี่ยวกับตนได้เท่านั้น จุดประสงค์ที่สำคัญที่สุดคือ การส่งเสริมให้นักศึกษานั้นมีการเพิ่มวุฒิภาวะในการเลือกและวางแผนในอนาคตด้วย

3.2 ทฤษฎีการให้คำปรึกษา

วัชร ทรัพย์มี (2531 : 89-103) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการให้คำปรึกษาเกี่ยวข้องกับการจัดรวบรวมกรอบแห่งความรู้ความคิด เพื่อให้เกิดความเข้าใจ การอธิบาย และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ต้องการโดยผ่านกระบวนการให้คำปรึกษา ซึ่งวิธีการให้คำปรึกษามีดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ใช้สำหรับศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด
 1. วิธีให้คำปรึกษาแบบนำทาง (Directive Counselling) การให้คำปรึกษาแบบนี้ บางทีเรียกกันว่าให้การให้คำปรึกษาแบบผู้ให้คำปรึกษาเป็นศูนย์กลาง ซึ่งมีแนวความคิดว่า การที่คนเราจะสามารถตัดสินใจเรื่องต่างๆ หรือแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นรู้

จักตนเอง คือรู้ขอบเขตความสามารถ สติปัญญา ความสนใจ ความถนัด ลักษณะบุคลิกภาพของตน และมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

2. วิธีการให้คำปรึกษาแบบไม่นำทาง (Non- directive Counselling) การให้คำปรึกษาแบบนี้บางทีเรียกว่า การให้คำปรึกษาแบบผู้รับคำปรึกษาเป็นศูนย์กลาง ซึ่งมีแนวความคิดว่ามนุษย์มีความสามารถในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาต่างๆ แต่ขณะที่เผชิญปัญหาจะเกิดความวิตกกังวลมากทำให้ไม่สามารถเข้าใจตนเองอย่างถ่องแท้ ไม่เข้าใจปัญหาของตนเองอย่างกระจ่าง หรือไม่สามารถแก้ปัญหาได้ ฉะนั้นในกระบวนการให้คำปรึกษา ผู้ให้คำปรึกษาจะให้ผู้รับคำปรึกษาได้ระบายความรู้สึก ได้พูดถึงปัญหาของตนเอง การให้คำปรึกษาโดยวิธีนี้จะไม่เน้นการให้ข้อมูลต่างๆ แก่ผู้รับคำปรึกษา แต่เน้นที่การรับรู้ของผู้รับคำปรึกษาที่มีต่อข้อมูลนั้นๆ หรือสิ่งแวดล้อม และเน้นที่ความรู้สึกนึกคิดของผู้รับคำปรึกษาที่มีต่อตนเอง เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษานั้นสามารถแก้ปัญหาของตนเองได้

3. วิธีการแบบผสม (Eclectic Counselling) ซึ่งมีแนวคิดว่าการใช้วิธีการเดียวในการให้คำปรึกษาอาจจะจำกัดเกินไป ไม่ได้ประโยชน์เท่าที่ควรการใช้หลายๆ วิธีจะดีกว่า การใช้วิธีการให้คำปรึกษาแบบผสม จะมีการวางแผนอย่างดี ผู้จะใช้การให้คำปรึกษาแบบนี้จะต้องรู้วิธีการให้คำปรึกษาต่างๆ อย่างดีพอที่จะเลือกวิธีการที่เหมาะสมมาใช้กับผู้รับคำปรึกษาเป็นรายๆ ไป

3.3 ประเภทของการให้คำปรึกษา

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2525 : 190-191) ได้แบ่งประเภทของการให้คำปรึกษาออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล เป็นการให้คำปรึกษาในรูปแบบที่นิยมกระทำกันทั่วไปทั้งในสถานศึกษาและหน่วยงานต่างๆ ซึ่งประกอบขึ้นด้วย ผู้ให้คำปรึกษา 1 คน และ ผู้เข้ารับคำปรึกษา 1 คน มาพบกันทั้งสองจะร่วมมือกัน โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะช่วยเหลือผู้รับคำปรึกษาให้สามารถเข้าใจตนเอง เข้าใจปัญหา และสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ด้วยตนเอง

2. การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม เป็นกระบวนการที่บุคคลซึ่งมีความต้องการตรงกันที่จะปรับปรุงตนเองในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือต้องการจะแก้ปัญหาดังกล่าวหนึ่งร่วมกัน มาปรึกษาซึ่งกันและกันเป็นกลุ่ม มีผู้ให้คำปรึกษาร่วมอยู่ด้วยสมาชิกในกลุ่มประมาณ 7-9 คน และผู้ให้คำปรึกษา 1 คน สมาชิกในกลุ่มจะมีโอกาสได้แสดงออกเกี่ยวกับความรู้สึกและความคิดเห็นของแต่ละคน เป็นการได้ระบายความรู้สึก ได้สำรวจตนเอง และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นรวมถึงได้ตระหนักว่าผู้อื่นก็มีความขัดแย้งหรือมีปัญหาเช่นเดียวกับตน ซึ่งทำให้เขาเกิดความภาคภูมิใจว่าตนเองสามารถให้ข้อคิดเห็นอันจะเป็นประโยชน์แก่กลุ่มได้

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 ความมุ่งหมายของงานให้คำปรึกษา

พนม ลิ้มอารีย์ (2533 : 174-176) ได้กล่าวถึงรายละเอียดเกี่ยวกับ ความมุ่งหมายของงานให้คำปรึกษา ไว้ดังนี้

1. เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้สำรวจตนเอง รู้จักและเข้าใจตนเองอย่างถูกต้องเกิดความสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบ
2. เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้ระบายความขุ่นเคือง ความไม่สบายใจความอัดอั้นตันใจ และความไม่พอใจของตนออกมา
3. เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้มองเห็นช่องทางในการแก้ปัญหา และตัดสินใจด้วยตัวเอง
4. เพื่อช่วยให้นักศึกษายอมรับ และกล้าเผชิญกับสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นกับตนเอง สามารถเผชิญกับความยุ่งยากต่างๆ ในชีวิตของตนได้
5. เพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับตนเองและจัดข้อบกพร่องต่างๆ ของตนเอง ได้รู้วิธีการปรับปรุงแก้ไขที่เหมาะสมกับสถานการณ์
6. เพื่อช่วยให้นักศึกษามีความรู้ ความชำนาญ มีทักษะในการเลือก การตัดสินใจ และการแก้ปัญหา ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นในโอกาสต่อไปได้อีก
7. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดเจตคติ และอุปนิสัยที่ดีทั้งในการศึกษา อาชีพส่วนตัว และสังคม
8. เพื่อเป็นการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับนักศึกษาให้เกิดความคุ้นเคย เป็นกันเอง มีความไว้วางใจรู้สึกมีที่พึ่งและมีความอบอุ่นใจ
9. เพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถพัฒนาพฤติกรรม และบุคลิกภาพของตนเองให้เป็นที่พึงปรารถนาของสังคม
10. เพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถใช้วิจารณญาณของตนในการแก้ปัญหาขัดแย้งระหว่างความต้องการของตนกับขอบเขตของศีลธรรมจรรยาได้ดีขึ้น
11. เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้รู้จักวิธีการเลือกอย่างฉลาด อันจะสามารถพัฒนาตนเองได้บรรลุความสำเร็จสูงสุดในชีวิต
12. เพื่อช่วยป้องกันและลดความรุนแรงของปัญหาที่เกิดกับนักศึกษาให้ลดน้อยลงหรือหมดสิ้นไป

3.5 ประโยชน์ของงานให้คำปรึกษา

อุษณีย์ เย็นสบาย (2533 : 82-83) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของงานให้คำปรึกษา ว่า ได้มีประโยชน์ต่อนักศึกษาในหลายด้าน อีกทั้งยังได้สร้างประโยชน์ให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องอีกด้วย ซึ่งสามารถแบ่งรายละเอียดได้ดังนี้

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ประโยชน์ต่อนักศึกษาในด้านส่วนตัวและสังคม ทำให้นักศึกษาเข้าใจตนเองมากยิ่งขึ้น ลดปัญหาในตัวเองลง ทำให้เกิดความอบอุ่นใจ มั่นใจ และมองโลกในแง่ดีที่ได้รับการช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา ทำให้นักศึกษาผู้นั้นมีพัฒนาการของตนให้เจริญได้อย่างเต็มที่

2. ประโยชน์ต่อนักศึกษาในการศึกษา ช่วยให้เรียนวิชาต่างๆ ได้ผลดียิ่งขึ้น ช่วยวางแผนการเรียน การทำกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม ช่วยให้นักศึกษามีพัฒนาการด้านการเรียนตามศักยภาพของตน

3. ประโยชน์ต่อนักศึกษาในด้านอาชีพ นักศึกษาจะได้มีความรู้เรื่องของอาชีพมากขึ้น มีข้อมูลที่จะเป็นในการเลือกอาชีพ และสามารถพัฒนาตนเองให้มีความก้าวหน้าเหมาะสมกับอาชีพที่ตนเองมีความหวังและความสนใจ

4. ประโยชน์กับฝ่ายอื่นๆ ช่วยลดปัญหาด้านต่างๆ ในสถานศึกษาได้เป็นอย่างมาก ลดภาระผู้ปกครองและครูประจำชั้น ส่งเสริมงานด้านต่างๆ ของสถานศึกษาให้ดีขึ้น เช่น การจัดบริการด้านวิชาการ เป็นต้น

4. งานการจัดวางตัวบุคคล

พนม ลิ้มอารีย์ (2533 : 219) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดวางตัวบุคคลว่า เป็นงานด้านที่เน้นในการจัดวางตัวบุคคลที่จะเกี่ยวข้องกับคุณภาพในการปรับตัวของนักศึกษาที่มีต่อสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันและการจัดวางตัวบุคคล เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวนักศึกษาตลอดชีวิต เพราะนักศึกษาก็ได้รับการจัดวางตัวบุคคลในประสบการณ์ต่างๆ และในสถานการณ์ต่างๆ ตลอดชีวิตของนักศึกษา

4.1 ความหมายของการจัดวางตัวบุคคล

Blanchard (1974 : 18-19) ได้ให้ความหมายของการจัดวางตัวบุคคล คือ งานที่ทางสถานศึกษาจัดบริการขึ้นมาเพื่อให้ความช่วยเหลือ กระตุ้นและให้กำลังใจนักศึกษาแต่ละคนในการวางโครงการชีวิตของตน ทั้งในด้านการศึกษา อาชีพ สังคมและส่วนตัว เป็นการช่วยให้นักศึกษาแต่ละคนได้ปฏิบัติตามโครงการของตน และยังรู้จักปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงโครงการของตนให้เหมาะสมซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาแต่ละคนประสบความสำเร็จในการเรียน ในการเข้าร่วมกิจกรรม ในการประกอบอาชีพและในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม เนื่องจากได้ทำกิจกรรมเหล่านั้นสอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ค่านิยม ความเชื่อ สภาพร่างกายและฐานะทางเศรษฐกิจของตน

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ปราณี เถกิงผล (2523 : 307-308) ที่ได้ให้ความหมายของงานการจัดวางตัวบุคคล เป็นงานบริการที่ให้ความช่วยเหลือบุคคลให้อยู่ในที่ที่เหมาะสมกับสติปัญญา ความสนใจ อุปนิสัย ความถนัด ความสามารถพิเศษ สุขภาพ ฐานะทางเศรษฐกิจ สภาพโดยทั่วไปของตนและความต้องการของสังคมทั้งในด้านศึกษาและอาชีพด้วยการช่วยให้แต่ละคนมีโอกาสก้าวหน้าหรือพัฒนาประสบการณ์ใหม่

งานการจัดวางตัวบุคคลนี้ ต้องจัดไว้อย่างมีระบบให้นักศึกษาได้เลือกดำเนินการตามทีเลือกไว้อย่างเหมาะสมทั้งในการเลือกวิชาเรียน เลือกสาขาการเรียน และเลือกอาชีพ โดยทางสถานศึกษาจะต้องจัดบริการต่างๆ ให้ เช่น การเลือกและเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร การจัดนักศึกษาเข้ากลุ่มตามความเหมาะสมแก่สภาพการ ช่วยให้นักศึกษาสามารถวางแผนในการศึกษาต่อหรือวางแผนประกอบอาชีพฝึกงาน หางาน ทำงานนอกเวลา หารายได้พิเศษ ติดต่อประสานงานกับสถานศึกษาหรือสถานประกอบการที่จะรับช่วงนักศึกษาต่อไป เป็นต้น

4.2 ความสำคัญของงานการจัดวางตัวบุคคล

พจนม ลิ้มอารีย์ (2533 : 219-220) ได้กล่าวว่าการที่นักศึกษาจะประสบความสำเร็จหรือประสบความสำเร็จล้มเหลว ในชีวิตในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะการด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านสังคมและส่วนตัว หรือไม่และมากน้อยเพียงใดนั้น กล่าวได้ว่าบริการจัดวางตัวบุคคลได้มีส่วนหรือมีบทบาทเกี่ยวข้องด้วยเป็นอย่างมาก เพราะเป้าหมายของบริการจัดวางตัวบุคคล ก็คือ การช่วยให้นักศึกษาได้อยู่ในสถานที่ที่เหมาะสมกับตน (Put the right man in the right place) ดังนั้น ถ้านักศึกษาได้รับการจัดวางตัวบุคคลทางการศึกษาอย่างเหมาะสม ก็จะช่วยให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน ถ้านักศึกษาได้รับการจัดวางตัวบุคคลทางอาชีพที่เหมาะสม ก็จะช่วยให้นักศึกษาได้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ หรือถ้านักศึกษาได้รับการจัดวางตัวบุคคลทางด้านสังคม ก็จะช่วยให้นักศึกษาปฏิบัติตนอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม

นอกจากนี้งานการจัดวางตัวบุคคลยังมีอิทธิพลต่อความเจริญก้าวหน้าของสังคมหรือชุมชนอีกด้วย นั่นคือสังคมใดประชากรในสังคมนั้นๆ ได้รับการจัดวางตัวบุคคลอย่างเหมาะสมก็จะช่วยสร้างความเจริญก้าวหน้าให้แก่สังคมนั้นๆ ได้เป็นอย่างมาก แต่ถ้าชุมชนใดประชากรของชุมชนนั้นๆ ไม่ได้รับการจัดวางตัวบุคคลอย่างเหมาะสม ชุมชนนั้นๆ ก็จะไม่มี ความเจริญก้าวหน้าเท่าที่ควร หรือมีความด้าหลังกว่าชุมชนที่ประชากรได้รับการจัดวางตัวบุคคลอย่างเหมาะสม

4.3 ความมุ่งหมายของงานการจัดวางตัวบุคคล

พจนม ลิ้มอารีย์ (2533 : 224-225) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายที่สำคัญของงานการจัดวางตัวบุคคล ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. เพื่อให้ความช่วยเหลือนักศึกษาในการวางแผนการเรียน เช่น การเลือกสาขาการเรียน การเลือกวิชาเรียน การเลือกตามหลักสูตร
2. เพื่อให้ความช่วยเหลือนักศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนการศึกษาต่อ
3. เพื่อให้ความช่วยเหลือนักศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน
4. เพื่อให้ความช่วยเหลือนักศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนเกี่ยวกับอาชีพของตนในอนาคต

5. เพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและสถานที่
6. เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสทำงานพิเศษในเวลาว่างซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาเกิดความคุ้นเคยกับงานอาชีพต่างๆ และมีเจตคติที่ดีต่อการทำงาน
7. เพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ และสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ ได้อย่างเหมาะสม

4.4 ลักษณะการจัดวางตัวบุคคล

นวนน้อย วิจิตรกุล (2525 : 87-88) ได้เสนอลักษณะการจัดวางตัวบุคคลนั้นเป็นการจัดรูปแบบกิจกรรมที่สามารถจัดทำได้ 2 ลักษณะได้แก่

1. การจัดวางตัวบุคคลภายในสถานศึกษา ได้แก่การกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจัดวางตัวบุคคลภายในสถานศึกษา ได้แก่

1.1 การจัดให้นักศึกษาได้เรียนตามหลักสูตร และเหมาะสมกับคนตามความถนัด ความสนใจ และความสามารถของนักศึกษา ซึ่งนักศึกษากลุ่มดังกล่าวต้องได้รับคำปรึกษาและพิจารณาแล้วเป็นอย่างดี

1.2 การจัดให้นักศึกษาได้เลือกกิจกรรมเสริมหลักสูตร ตามความถนัด ความสนใจ เพื่อประโยชน์แก่นักศึกษาทางด้านการส่งเสริมวิชาการ ฝึกทักษะทางสังคมและเป็นการฝึกอาชีพในบางกิจกรรม

1.3 การจัดให้นักศึกษาได้เข้าเรียนใน โครงการพิเศษที่สถานศึกษาจัดให้ เช่น โครงการสอนซ่อมเสริม เป็นต้น

1.4 จัดช่วยเหลือเกี่ยวกับทุนการศึกษา หรือ การหารายได้พิเศษ

2. การจัดวางตัวบุคคลภายนอกสถานศึกษา ได้แก่การจัดกิจกรรมดังต่อไปนี้

2.1 การจัดให้นักศึกษาได้ทำงานในวันหยุด ทำงานระหว่างปิดเทอม หรือได้งานทำเมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้ว โดยยึดหลักบรรจุนให้เหมาะกับงาน

2.2 จัดหาทุนการศึกษาให้นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์และประสงค์ที่จะเรียนต่อ

2.3 จัดหาสถานที่อยู่อาศัยแก่นักศึกษา เช่น บริการหอพัก เป็นต้น

4.5 ประเภทของการจัดวางตัวบุคคล

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2525 : 246-247) ได้จัดประเภทของงานการจัดวางตัวบุคคลออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การจัดวางตัวบุคคลทางการศึกษา หมายถึง การให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาในด้านที่เกี่ยวกับการศึกษาเพื่อช่วยให้นักศึกษาได้เรียนวิชาที่เหมาะสม ตลอดถึงการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างๆ ที่ทางสถานศึกษาจัดขึ้น การจัดวางตัวนักศึกษาทางการศึกษาสามารถแยกได้เป็น 2 ระยะ คือ

1.1 ระยะแรก ได้แก่ การจัดวางตัวนักศึกษาภายในสถานศึกษา เพื่อศึกษาวิชาที่เรียนที่ตนถนัดสนใจ และการจัดวางตัวนักศึกษาในกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น การสมัครเข้าเป็นสมาชิกหรือร่วมกิจกรรมกับชุมนุมต่างๆ เช่นชุมนุมโต้วาที ชุมนุมอนุรักษ์ เป็นต้น

1.2 ระยะหลัง ได้แก่ การจัดวางตัวนักศึกษาที่จบจากสถานศึกษา และกำลังจะเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาหรือสถาบันอื่น หรือเข้ารับการฝึกอบรมในสถาบันการฝึกอบรมอาชีพ

2. การจัดวางตัวบุคคลทางอาชีพ หมายถึง การให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาภายหลังจากที่จบการศึกษาแล้ว ได้มีโอกาสเข้าทำงานตรงตามความถนัด และความสนใจของนักศึกษาแต่ละคน การดำเนินการจัดวางตัวบุคคลทางอาชีพต้องอาศัยข้อมูลต่างๆ เพื่อมาประกอบในการดำเนินงาน เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษา ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ เป็นต้น

4.6 หลักการจัดวางตัวบุคคล

มาลินี จุโทปะมา (2536 : 105) ได้กล่าวถึงหลักในการจัดวางตัวบุคคลที่ผู้แนะแนวหรือผู้ให้บริการ ควรระลึกถึงมีดังนี้

1. บริการจัดวางตัวบุคคล ควรจะเป็นบริการเพื่อนักศึกษาทุกคน โดยมุ่งให้นักศึกษาทุกคนได้รับประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมมากที่สุด
2. บริการจัดวางตัวบุคคล เป็นบริการที่ต้องมาทีหลัง บริการสนเทศและบริการให้คำปรึกษาก่อนคือ ก่อนที่นักศึกษจะได้รับบริการจัดวางตัวบุคคลไว้ให้เรียนวิชาใด หรือฝึกหัดปฏิบัติงานใดนั้นเขาจะต้องได้รับข้อสนเทศเกี่ยวกับการศึกษา อาชีพ และสังคมส่วนตัว รวมถึงได้มีโอกาสคิดไตร่ตรองดูแล้วว่า ตัวเองต้องการอะไรแล้วจึงจะรับบริการจัดวางตัวบุคคลนี้ได้

3. การจัดวางตัวบุคคล ควรกระทำเมื่อผู้แนะแนวได้รู้จักนักศึกษาอย่างถ่องแท้แล้ว เพื่อให้เกิดการจัดวางที่เหมาะสมกับนักศึกษาแต่ละคน

4. สิทธิและเสรีภาพในการเลือกโอกาสของนักศึกษา เป็นสิ่งที่ผู้แนะแนว ให้บริการจัดวางตัวบุคคลต้องเคารพอยู่เสมอ นักศึกษาจะต้องไม่ถูกจัดวางโดยขัดต่อความต้องการ ความสนใจหรือค่านิยมของเขา

4.7 ประโยชน์ของงานการจัดวางตัวบุคคล

อุษณีย์ เย็นสบาย (2533 : 90) ได้กล่าวถึงงานการจัดวางตัวบุคคล ว่าเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อบุคคลเป็นอย่างมาก ซึ่งสามารถจะจำแนกได้ ดังนี้

1. งานการจัดวางตัวบุคคลจะช่วยให้นักศึกษาได้ทดลองกระทำในสิ่งที่ตนสนใจ และตัดสินใจที่จะเลือก ซึ่งถ้าเลือกได้อย่างเหมาะสม ก็จะทำให้เขาไม่ประสบปัญหาในอนาคต

2. ผลอันเกิดจากงานการจัดวางตัวบุคคลจะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชน และ
 จัดปัญหาการว่างงานได้

3. งานการจัดวางตัวบุคคล นี้ทำให้บุคคลเหล่านั้น กลายเป็นทรัพยากรธรรมชาติ
 อันมีค่าอย่างแท้จริงและจะช่วยทำให้ประเทศชาติได้พัฒนาไปในแนวทางที่เจริญก้าวหน้า

5. งานการติดตามและประเมินผล

พนม ลิ้มอารีย์ (2533 : 227) กล่าวถึงความสำคัญของงานการติดตามและประเมินผล ว่า
 เป็นงานที่สำคัญอีกงานหนึ่งของงานแนะแนวในสถานศึกษา เป็นงานด้านบริการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับ
 เรื่องความสำเร็จ ความล้มเหลว เจตคติ ข้อคิดเห็น ความต้องการ และปัญหาต่างๆ ของนักศึกษาที่
 ได้รับการแนะแนว และนักศึกษาที่ออกจากโรงเรียนไปแล้ว เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้จากการติดตาม
 ผลมาประเมินเพื่อปรับปรุงงานของบริการแนะแนวให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5.1 ความหมายของงานการติดตามและประเมินผล

อุษณีย์ เย็นสบาย (2533 : 92) ได้ให้ความหมายของงานการติดตามและประเมิน
 ผล หมายถึง งานที่ทางสถานศึกษาจัดขึ้นเพื่อศึกษาติดตามผลการให้ความช่วยเหลือที่ทางสถาน
 ศึกษาได้จัดให้กับนักศึกษาของตน ไม่ว่าจะยังเรียนอยู่ในสถานศึกษาหรือออกจากสถานศึกษาไป
 แล้วว่าได้มีการพัฒนาหรือมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีหรือไม่ดี และมากน้อยเพียงไร มีปัญหา
 และอุปสรรคอะไรบ้าง และยังช่วยให้ทราบถึงข้อดีและข้อบกพร่องของโครงการให้ความช่วยเหลือ
 ต่างๆอันจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานต่อไปให้ถูกต้อง เหมาะสมและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มาก
 ยิ่งขึ้น

มาลิตี จุโฑปะมา (2536 : 106) ได้ให้ความหมายของงานการติดตามและประเมิน
 ผล หมายถึง บริการที่มุ่งจะประเมินผลงานที่ดำเนินการไปแล้ว เพื่อเป็นการตรวจสอบดูว่าบริการ
 หรือกิจกรรมที่จัดให้นักศึกษาประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด สามารถให้การช่วยเหลือนัก
 ศึกษาได้เป็นอย่างดีหรือไม่ ข้อมูลที่ได้รับการติดตามผลจะนำไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงาน
 แนะแนวให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

5.2 ความสำคัญของงานการติดตามและประเมินผล

พนม ลิ้มอารีย์ (2533 : 232) ได้กล่าวถึงความสำคัญของงานการติดตามและ
 ประเมินผล ว่ามีความสำคัญ ต่อการจัดกิจกรรมแนะแนวในสถานศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะเป็น
 งานที่จะช่วยให้ทางสถานศึกษาและฝ่ายแนะแนวได้ทราบว่ากิจกรรมต่างๆ ที่ทางสถานศึกษาจัดให้
 แก่ทางสถานศึกษานั้น ได้ช่วยสนับสนุนส่งเสริมให้นักศึกษาได้เกิดความเจริญงอกงามและมี
 พัฒนาการตามที่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้หรือไม่ มีปัญหาหรืออุปสรรคอะไรบ้าง เพื่อที่ทางสถานศึกษา
 จะได้พิจารณาหาวิธีการให้ความช่วยเหลือและส่งเสริมที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้บริการติดตามผล ยังจะช่วยให้ทางสถานศึกษาและฝ่ายแนะแนวได้
 ทราบว่าบริการและกิจกรรมต่างๆ ที่ทางสถานศึกษาได้จัดทำให้แก่นักศึกษานั้น ในการปฏิบัติจริงมี

ข้อขัดข้องอะไรบ้าง ที่ทำให้เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการดำเนินงาน เพื่อที่ทางสถานศึกษาและฝ่ายแนะแนวจะได้นำข้อขัดข้องเหล่านั้นมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไข เพื่อช่วยให้การดำเนินงานสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้อย่างแท้จริง

5.3 ความมุ่งหมายของงานการติดตามและประเมินผล

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2525 : 250) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายที่สำคัญของงานการติดตามและประเมินผล ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความต้องการ การได้รับความช่วยเหลือเพิ่มเติมของนักศึกษาทั้งในด้านการศึกษาอาชีพและการปรับตัวในสังคมเพื่อให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมต่อไป
2. เพื่อนำข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการจัดบริการและกิจกรรมต่างๆของสถานศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่นักศึกษามากที่สุด
3. เพื่อนำข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น
4. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่าง สถาบันการศึกษา นักศึกษาที่กำลังเรียน ผู้ที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว และชุมชน
5. เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพของผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาและผู้ที่ออกจากสถานศึกษากลางคัน
6. เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการประเมินผลการแนะแนวของสถานศึกษา
7. เพื่อศึกษาหาสาเหตุของการออกจากโรงเรียนกลางคันของผู้ไม่สำเร็จการศึกษา

5.4 ประเภทของนักศึกษาที่ควรได้รับการติดตามและประเมินผล

มาลีณี จุโฑปะมา (2533 : 106-107) ได้กล่าวถึงกลุ่มนักศึกษาที่ควรได้รับการติดตามผลจากทางฝ่ายแนะแนวของสถานศึกษาสามารถ ซึ่งสามารถจำแนกออกได้ 5 ประเภท

1. **นักศึกษาทั่วไป** ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนเพื่อติดตามดูว่า นักศึกษาได้รับประโยชน์จากการบริการและกิจกรรมต่างๆ ที่ทางโรงเรียนได้จัดให้หรือไม่โดยการสัมภาษณ์ซักถามพูดคุยเพื่อจะได้นำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้เป็นแนวทางให้ความช่วยเหลือนักศึกษาต่อไป ถ้าพบว่านักศึกษามีปัญหาเกิดขึ้น
2. **นักศึกษาที่ได้รับการแนะแนวไปแล้ว** เพื่อติดตามดูว่านักศึกษาได้ปฏิบัติตามข้อตกลงที่ได้รับจากการแนะแนวหรือไม่เพียงไร และผลปฏิบัติตามข้อตกลง ช่วยให้นักศึกษาได้มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นอย่างไรบ้างหรือไม่ และผู้ติดตามควรจะได้บันทึกข้อมูลที่ได้จากการติดตามผลไว้ในระเบียบสะสม เพื่อจะได้ช่วยให้การให้ความช่วยเหลือครั้งต่อไปได้ผลดียิ่งขึ้น
3. **นักศึกษาที่ได้รับการศึกษาเป็นรายกรณี** ได้แก่ นักศึกษาที่ได้รับการช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษ เนื่องจากมีปัญหารุนแรงบางประการ เช่น ด้านการเรียน จนต้องได้รับการสอน

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งทั้งนี้ให้คำปรึกษาแนะนำและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซ่อมเสริมวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ (Remedial Course) หรือนักศึกษาที่มีปัญหาทางด้านอารมณ์หรือการปรับตัวที่จำเป็นต้องได้รับการให้คำปรึกษาเป็นระยะเวลายาวนานพอสมควร

4. นักศึกษาที่เลื่อนชั้นสูงขึ้น ได้แก่ การติดตามผลนักศึกษาที่เลื่อนชั้นสูงขึ้น เช่น เลื่อนชั้นจากชั้น ปวช.1 เป็น ปวช.2 เพื่อศึกษาว่าการที่นักศึกษาเลื่อนชั้นสูงขึ้นนั้นก่อให้เกิดปัญหาแก่ นักศึกษาบ้างหรือไม่ นักศึกษาสามารถปรับตัวได้ดีเพียงไร ถ้าพบว่านักศึกษามีปัญหาในเรื่องใดก็จะสามารถให้การช่วยเหลือได้ทันที่ ทำให้ไม่เป็นอุปสรรคต่อการศึกษาเล่าเรียนของนักศึกษา

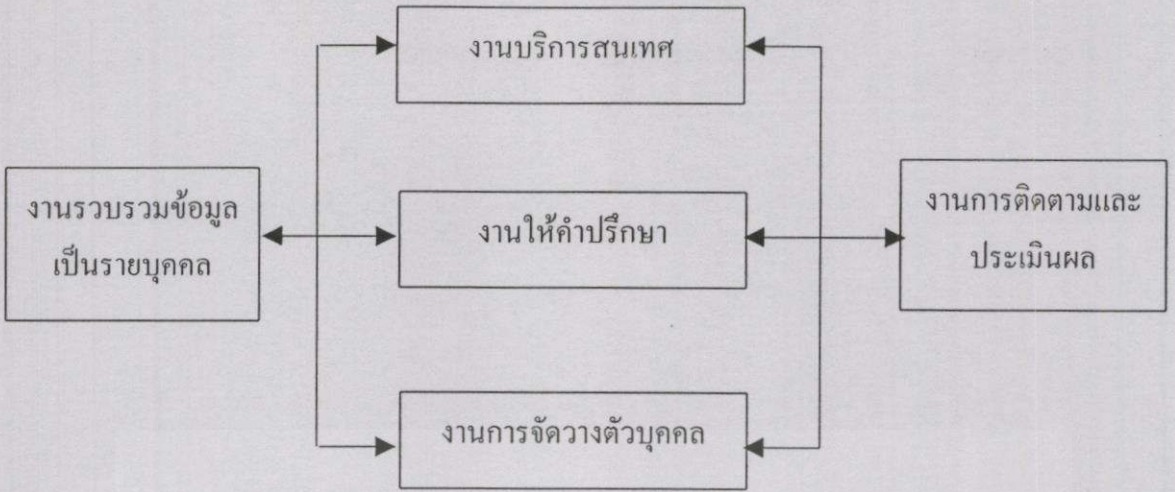
5. นักศึกษาที่ออกจากโรงเรียนไปแล้ว ซึ่งสามารถจำแนกออกได้ 2 ประเภท คือผู้ที่เรียนสำเร็จหลักสูตร ผู้ที่เรียนไม่สำเร็จหลักสูตร หรือผู้ที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน

5.5 ประโยชน์ของงานการติดตามและประเมินผล

อุษณีย์ เย็นสบาย (2533 : 106) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของงานการติดตามและประเมินผลไว้ดังนี้

1. มีประโยชน์ในการช่วยเหลือให้นักศึกษาสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์ต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลง
2. ทำให้นักศึกษาแต่ละคนสามารถจัดปัญหาและปรับปรุงตนเองในด้านต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะทางด้านการศึกษาและอาชีพ
3. ช่วยลดอัตรานักศึกษาที่ออกกลางคัน
4. เป็นการให้ความช่วยเหลือนักศึกษาเก่าในขอบเขตที่สถานศึกษาควรกระทำได้
5. ข้อมูลที่ได้จากการติดตามและประเมินผล ช่วยให้สถานศึกษาสามารถประเมินผลของงานแนะแนวในด้านต่างๆ และงานทางด้านการศึกษาทั่วไปของสถานศึกษาได้
6. ข้อมูลที่ได้จากงานการติดตามและประเมินผลของนักศึกษาที่จบไปแล้วช่วยให้ทางสถานศึกษาสามารถหาทางป้องกัน ปัญหาที่เกิดขึ้นแล้ว มิให้เกิดขึ้นอีกในอนาคต
7. ช่วยผู้แนะแนว ผู้จัดหลักสูตร ปรับการเรียนการสอนให้เหมาะสม
8. ข้อมูลจากการติดตามผลช่วยให้มองเห็นแนวโน้มของการดำเนินงาน การปรับปรุงงานและการบริการแนะแนวในอนาคตได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการ ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.1 แสดงความสัมพันธ์การจัดบริการแนะแนวทั้ง 5 งาน

2.2.8 การประชาสัมพันธ์งานแนะแนว

การประชาสัมพันธ์ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้งานแนะแนวประสบความสำเร็จ ซึ่ง พนม ลิ้มอารีย์ (2533 : 250-253) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการประชาสัมพันธ์ว่า ในการจัดโครงการหรือกิจกรรมใดๆ ขึ้นนั้น จะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงไร ย่อมขึ้นอยู่กับความร่วมมือของบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยเป็นอย่างมาก ถ้าบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้ความร่วมมือดี โครงการหรือกิจกรรมนั้นๆ ก็จะประสบความสำเร็จด้วยดี บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ทุกประการ สำหรับเครื่องมือที่จะช่วยให้การทำงานต่างๆ ได้รับความร่วมมือด้วยดีก็คือ “การประชาสัมพันธ์”

ดังนั้นการประชาสัมพันธ์งานแนะแนว หมายถึง การเผยแพร่ข่าวสารความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ ความจำเป็น และภาระหน้าที่ของงานแนะแนวให้แก่นักศึกษาหรือผู้เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการชักชวนให้บุคคลเหล่านั้นสนับสนุนจุดมุ่งหมายและการดำเนินงานของงานแนะแนว เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับงานแนะแนวทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีกับงานแนะแนว พร้อมทั้งให้ความร่วมมือให้การสนับสนุนงานแนะแนว

การดำเนินงานประชาสัมพันธ์งานแนะแนว สามารถดำเนินการได้ 2 วิธี คือ

1. การประชาสัมพันธ์งานแนะแนวโดยวาจา คือ การพบปะกับกลุ่มบุคคลประเภทต่างๆ โดยตรง เพื่อสนทนาพูดคุยกัน โดยอาจจะเป็นการพูดคุยกันเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่มย่อย หรืออาจจะเป็นกลุ่มใหญ่ก็ได้ เช่น การพบปะกับนักศึกษา ผู้ปกครองนักศึกษา คณะครูอาจารย์หรือเอกสารเป็นเอกสารที่ส่งไปไว้สำหรับกรรงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการศึกษาบุคคลในท้องถิ่น

2. การประชาสัมพันธ์งานแนะแนวโดยทางลายลักษณ์อักษร การประชาสัมพันธ์วิธีนี้เป็น การส่งข่าวสารให้แก่กลุ่มบุคคลที่ต้องการให้ได้รับการประชาสัมพันธ์ ซึ่งสามารถทำได้หลาย

ลักษณะ เช่น การส่งสมุดรายงานของนักศึกษาแต่ละคนให้ผู้ปกครองทราบ การมีจดหมายแจ้งผู้ปกครองถึงผลการเรียนและความประพฤติของนักศึกษา การส่งจดหมายข่าวหรือหนังสือพิมพ์ในสถานศึกษาให้กลุ่มบุคคลประเภทต่างๆ หรือการมีจดหมายขอความร่วมมือจากกลุ่มบุคคลเหล่านั้น

2.2.9 บทบาทของบุคลากรต่างๆ ที่มีต่อบริการแนะแนวในสถานศึกษา

กิตติศักดิ์ ศรีดา (2530 : 23) ได้กล่าวถึงบทบาทของบุคลากรต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ถ้วนมีบทบาทที่สำคัญยิ่งในการที่เป็นผู้มีส่วนรับผิดชอบต่องานแนะแนวในสถานศึกษา งานแนะแนวจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ขึ้นอยู่กับความร่วมมือที่ถูกต้องของบุคลากรเหล่านี้ในสถานศึกษา ดังนั้นบุคลากรที่มีบทบาทที่สำคัญและควรกล่าวถึง ได้แก่

1. ผู้บริหาร บทบาทต่อการจัดงานแนะแนวในสถานศึกษาในด้านการวางนโยบาย การยอมรับ การให้การสนับสนุน ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้จะทำให้งานแนะแนวสามารถจัดให้มีบริการนักศึกษาได้ บทบาทของผู้บริหารมีดังนี้

1.1 เป็นหัวหน้าในการริเริ่มงานแนะแนวในสถานศึกษา เริ่มตั้งแต่ประชุมชี้แจงแก่คณะครูในสถานศึกษาตลอดจนผู้ปกครองของนักศึกษา ให้เข้าใจถึงความจำเป็นที่ควรจัดการแนะแนวขึ้นในสถานศึกษา

1.2 กำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ในการจัดงานแนะแนวแล้วแถลงแก่ที่ประชุมคณะครู เพื่อรับทราบและของความคิดเห็น ตลอดจนร่วมกันปรึกษาหารือในการวางแผนการและให้ความร่วมมือคณะครูและเจ้าหน้าที่ในการกำหนดการแนะแนวของสถานศึกษา

1.3 คัดเลือกบุคลากร ในการแนะแนวตามความจำเป็นและความเหมาะสมของงาน

1.4 จัดหางบประมาณสำหรับใช้ในการแนะแนวตามสมควร

1.5 จัดหาเครื่องใช้ วัสดุ และอุปกรณ์สำหรับการแนะแนว

1.6 จัดให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการสำหรับงานแนะแนวในสถานศึกษา

1.7 ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างผู้เชี่ยวชาญภายนอกกับ หัวหน้าครูแนะแนวในสถานศึกษา ตลอดจนทำหน้าที่ประสานความเข้าใจอันดีของสถานศึกษากับผู้ปกครองและชุมชนในท้องถิ่น

1.8 จัดให้มีการอบรมครูในเรื่องการแนะแนวหรือส่งครูเข้ารับการอบรม

1.9 นิเทศงานแนะแนวของสถานศึกษาโดยสม่ำเสมอ เพื่อให้งานดำเนินไปด้วยดีและมีประสิทธิภาพ

1.10 เพื่อให้ครูแนะแนวผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบในงานด้านแนะแนวของสถานศึกษาได้ปฏิบัติงานได้เต็มที่ สถานศึกษาจึงไม่ควรมอบหมายงานด้านอื่นให้แก่ครูผู้นี้ เช่น งานในด้านการปกครอง หรือกิจกรรมอื่นๆ ของสถานศึกษา

1.11 เข้าร่วมเป็นกรรมการที่ปรึกษาของงานแนะแนวของสถานศึกษา

2. ผู้แนะแนว จัดได้ว่าเป็นตัวจักรสำคัญในการที่จะทำให้กิจการแนะแนวดำเนินไปด้วยดี และมีประสิทธิภาพ บทบาทของผู้แนะแนวในสถานศึกษามีดังนี้

2.1 เป็นที่ปรึกษาของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาส่วนตัว ปัญหาสังคม ปัญหาการศึกษาและปัญหาอาชีพ ช่วยให้นักศึกษาได้รู้จักและเข้าใจคุณลักษณะและขอบเขตของตนและช่วยให้สามารถวางแผนทางชีวิตในอนาคตของตนเองโดยใช้หลักและวิธีการที่ถูกต้อง

2.2 เป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำชี้แจงแก่คณะครูในสถานศึกษาเกี่ยวกับการให้ความกระจ่างแจ้งในงานแนะแนวเกี่ยวกับความมุ่งหมาย การดำเนินงาน ตลอดจนผลที่ได้จากการแนะแนว

2.3 เป็นสื่อกลางทำหน้าที่ติดต่อบุคคลต่างๆ ทั้งในและนอกสถานศึกษาเกี่ยวกับการแนะแนว

2.4 เป็นบุคคลสำคัญในการประชุมนิเทศนักศึกษาใหม่

2.5 รับผิดชอบในการจัดแผนการแนะแนวหมู่ โดยวางแผนงานล่วงหน้าเป็นระยะสั้นและระยะยาว

2.6 ช่วยรวบรวมรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับนักศึกษา

2.7 รวบรวมข้อสนเทศหรือหลักฐาน และระเบียบการของสถานบันการศึกษาต่างๆ และงานอาชีพต่างๆ ไว้สำหรับนักศึกษา ค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับการเรียนต่อและหางานอาชีพ

2.8 เข้าร่วมในการปรับปรุงหลักสูตรของสถานศึกษา ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจผลของการใช้หลักทางจิตวิทยาแก่นักศึกษา

2.9 ติดต่อปรึกษากับทางบ้านเกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษา

2.10 ช่วยครูประจำชั้นวางแผนงานกิจกรรมประจำวัน หรือแผนงานกิจกรรมในชั้นโฮมรูม

2.11 เป็นผู้ริเริ่มในการประชุมปรึกษาเกี่ยวกับนักศึกษาที่มีปัญหา

2.12 ศึกษาและสังเกตดูความสนใจของนักศึกษาเกี่ยวกับงานอาชีพการเรียนต่อ งานอดิเรก ความถนัดตามธรรมชาติ ทัศนคติ ลักษณะนิสัย ตลอดจนความสามารถของนักศึกษา

2.13 สํารวจและพิจารณานักศึกษาที่เรียนอ่อน หรือทำคะแนนไม่ได้ดีในวิชาต่างๆ หรือพิจารณานักศึกษาที่เห็นว่าจะไม่สามารถผ่านการสอบไล่หรือเรียนสำเร็จไปได้เพื่อหาทางช่วยเหลือหรือปรับตัวให้ดีขึ้น

2.14 ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ในการเลือกเข้าเป็นสมาชิกของชุมนุมต่าง ๆ ในสถานศึกษา

2.15 รู้จักแหล่งวิทยากร และนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียน

2.16 ทำการติดตามผลและประเมินผลงานแนะแนวของสถานศึกษา ที่ได้ทำไปแล้วเป็นระยะและทำการวิจัยเพื่อปรับปรุงงานแนะแนวให้ดียิ่งขึ้น

3. ครูผู้สอน ในที่นี้หมายถึง ครูทุกคนที่อยู่ภายในสถานศึกษาที่ได้มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในสายงานบริการการแนะแนว เช่น ครูประจำชั้น ครูประจำวิชา เป็นต้น บทบาทของครูในการแนะแนวอันที่จริงก็มีควบคู่กันไปแล้วกับกระบวนการเรียนการสอน เพราะในการเรียนการสอนมิใช่มุ่งจะให้นักศึกษามีความรู้เชิงวิชาการแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น ยังมุ่งสร้างสรรค์และอบรมบ่มนิสัยให้นักศึกษาเป็นคนดี ดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขอีกด้วย บทบาทของครูที่มีต่อการแนะแนวมีดังนี้

3.1 ทำความรู้จัก เข้าใจเด็กโดยการสังเกตเด็ก บันทึกสิ่งต่างๆ ที่ได้จากการสังเกตเด็กร่วมกับครูแนะแนวในการใช้เทคนิคและเครื่องมือในการรู้จักและเข้าใจเด็ก

3.2 ให้ความรู้ หรือข้อเท็จจริงที่เด็กควรทราบ เช่น ขอบเขตวิชาที่เรียน แนะนำวิธีการวัดผล แนะนำเรื่องการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อช่วยในการปรับปรุงตัวของนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน เป็นต้น

3.3 ช่วยให้นักศึกษาปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น เช่น การเลือกวิชาเรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตร การแก้ปัญหาต่างๆ เพื่อให้เด็กปรับตัวได้ เป็นต้น

3.4 ช่วยจัดสภาพการเรียนในห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น จัดบรรยากาศในห้องเรียน จัดเนื้อหาวิชา จัดกิจกรรมให้เหมาะสม เป็นต้น

3.5 ให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล การกระทำเช่นนี้ตั้งอยู่ในขอบเขตความสามารถของตนด้วย ถ้าปัญหาหนักเกินไปก็ใช้วิธีส่งต่อไปยังครูที่ชำนาญงานเฉพาะอย่าง คือ ครูแนะแนว

3.6 ติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองและครูคนอื่น

3.7 แนะนำแนวทางให้เด็กรู้จักคิดอย่างมีเหตุผล รู้จักเลือกและตัดสินใจ คูได้จาก การตอบคำถามของเด็กว่าถูกต้องมากน้อยเพียงใด ครูหาวิธีการให้เด็กได้ประสบการณ์ด้วยตนเอง

3.8 รู้แหล่งต่างๆ ที่จะเป็นเครื่องช่วยในการแนะแนว เพื่อไว้อ่านประกอบ ได้รู้สิ่งใหม่ๆ รู้จักแหล่งที่จะช่วยเหลือเด็ก

3.9 เป็นสื่อกลางระหว่างครูแนะแนวกับเด็กเพื่อจะช่วยให้เด็กใช้บริการแนะแนวในการปรับปรุงพัฒนาการส่วนตน ทั้งยังช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาคืออย่างทันท่วงที

4. บทบาทของผู้ปกครอง ผู้ปกครองมีบทบาทที่สำคัญเป็นอย่างมากในการแนะแนว เพราะเป็นผู้ใกล้ชิดกับเด็ก ดังนั้นผู้ปกครองจึงควรมีบทบาทที่เกี่ยวกับงานแนะแนวดังต่อไปนี้

1. ร่วมมือกับหน่วยแนะแนวในการให้ข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับตัวเด็ก

2. สนับสนุนให้เด็กมารับบริการแนะแนว นั้น ไม่อนุญาตให้หนีไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

3. ใกล้ชิดและสนใจเด็กทำความเข้าใจ และรู้จักเด็กของตน

4. พยายามปรับปรุงสิ่งแวดล้อมที่บ้านให้ดีที่สุดสำหรับเด็ก

5. อบรมให้เด็กมีวินัย มีความรับผิดชอบ รู้จักปรับปรุงและพัฒนาตนเอง

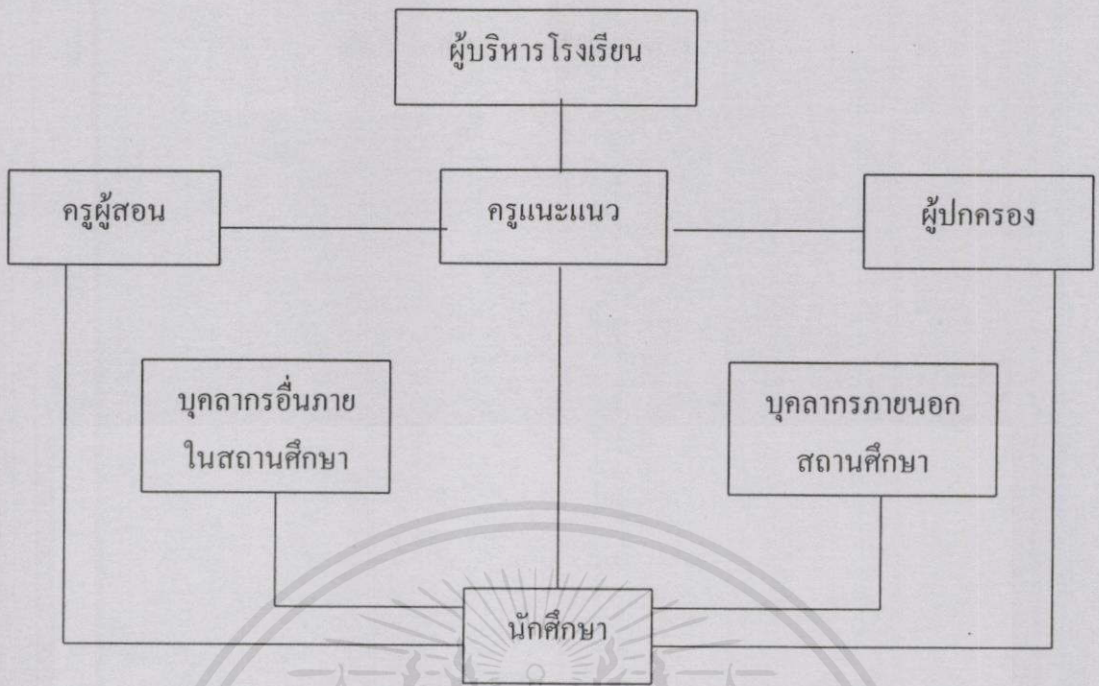
5. บทบาทของบุคลากรภายนอกโรงเรียน บุคคลภายนอกสถานศึกษามีสิทธิที่จะใช้ บริการแนะแนวในสถานศึกษาอำนวยความสะดวกให้กับตนได้ และทำนองเดียวกันก็เอื้ออำนวย ประโยชน์แก่งานแนะแนวด้วย ดังนั้น บทบาทของบุคลากรภายนอกจึงเป็นทั้งผู้รับและผู้สนับสนุน บริการในลักษณะ ดังนี้

1. เป็นวิทยากรให้ความรู้ ข้อเท็จจริงต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับนักศึกษา
2. ขอความร่วมมือจากทางสถานศึกษา แก้ไขปัญหา ป้องกันปัญหา และส่งเสริม พัฒนาการของเด็กในปกครองของตน
3. ขอข้อเสนอแนะบางประการจากทางสถานศึกษา
4. ใช้บริการให้คำปรึกษา
5. ให้ความสนับสนุนเกี่ยวกับการจัดบริการ จัดวางตัวบุคคล
6. ให้ความสนับสนุนเกี่ยวกับเรื่องทุน ทุนช่วยเหลือเด็กและทุนจัดดำเนินการ งานแนะแนว
7. ให้การสนับสนุนด้านการประชาสัมพันธ์งานแนะแนว ในรูปสื่อต่างๆ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ และวิทยุ เป็นต้น

6. บทบาทของนักศึกษา นักศึกษาเป็นผู้ที่ได้รับการบริการ โดยตรงจากงานแนะแนว ย่อม ต้องมีบทบาทที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง ดังต่อไปนี้

1. รับบริการต่างๆ ที่ครูแนะแนว ครูผู้สอน ตลอดจนบุคลากรอื่นๆ ให้เพื่อที่จะ พัฒนาดตนเองจนถึงขีดสุด
2. รับผิดชอบในการตัดสินใจสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง
3. ขอมรับตนเอง และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.2 แสดงแผนผังการประสานงานแนะแนวระหว่างบุคคลต่างๆ

2.2.10 คุณสมบัติและจรรยาบรรณของครูแนะแนว

จรัส ต้องสุวรรณ (2513 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาคุณลักษณะของผู้ให้การปรึกษาตามความคาดหวังของผู้รับบริการอาจารย์และนักศึกษาในวิทยาลัยครูส่วนกลาง “ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ผู้บริหาร ครู และนักศึกษา คาดหวังคุณสมบัติของครูแนะแนวดังนี้ คือ เป็นผู้ที่มีความจริงใจในการช่วยเหลือผู้อื่น มีความเป็นกันเอง มีความสามารถในการเข้าถึงจิตใจผู้อื่น มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีความสุขุมรอบคอบ มีความสามารถในการตัดสินใจ มีประสิทธิภาพในการวินิจฉัยข้อเท็จจริง มีทักษะในการแก้ปัญหา ในการถามและการพูด

ศักดิ์สิทธิ์ ขัตติยาสุวรรณ (2518 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ลักษณะผู้ให้การปรึกษาที่พึงประสงค์ของนักศึกษาโรงเรียนมัธยมแบบประสม ประเภทสหศึกษา ในภาคกลางของประเทศไทย” ได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

นักศึกษาโรงเรียนมัธยมกลุ่มในดังกล่าว ต้องการครูแนะแนวที่มีลักษณะเป็นคนที่นักศึกษาเข้าพบได้ง่าย เป็นคนรับฟัง ช่วยให้นักศึกษารู้จักคิด ตัดสินใจ และให้นักศึกษาแก้ปัญหาด้วยตนเองเป็นผู้ที่แต่งกายเรียบร้อยอยู่เสมอเป็นคนมีเหตุผล รอบรู้ ฉลาดทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รักษาความลับได้

นวนล้อย วิจิตรกุล (2525 : 8-9) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติที่เหมาะสมของครูแนะแนวที่มีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือนักศึกษาในเรื่องต่างๆ รวมถึงการทำงานที่จะต้องประสานงานกับบุคคลหลายฝ่าย ว่าควรมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. มีความเมตตา ชอบช่วยเหลือผู้อื่น
2. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีปรับตัวกับผู้อื่นได้ง่ายไม่ว่าผู้นั้นจะมีสถานะเศรษฐกิจสังคมอย่างไร
3. เป็นผู้ไวต่อความรู้สึกของผู้อื่นสามารถเข้าใจความต้องการของผู้อื่น
4. มีเหตุผลและมีประสบการณ์กว้างขวางพอที่เข้าใจปัญหานักศึกษา
5. มีความสุขุม พิจารณาสังต่างๆ อย่างรอบคอบ
6. ใจกว้างยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น โดยเฉพาะความคิดเห็นของผู้ขอคำปรึกษา
7. มีสุขภาพจิตดี ปรับตัวได้ดี มีอารมณ์มั่นคงยอมรับตนเองและพร้อมที่จะแก้ไขปรับปรุงสิ่งบกพร่อง
8. หมั่นศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ ทั้งความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ด้วย
9. มีความจริงใจ เคารพในสิทธิส่วนบุคคล และยอมรับว่าทุกคนมีค่าซึ่งสิ่งเหล่านี้สำคัญมาก ในการก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีกับผู้รับบริการและบุคคลอื่นๆ
10. สามารถรักษาความลับได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะทำให้ผู้รับบริการแนะนำเกิดความไวใจครูแนะแนว พร้อมทั้งจะให้ข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับตัวเขาแก่ครูแนะแนว

ส่วนทางด้านจรรยาบรรณของครูแนะแนวซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญ นอกเหนือไปจากคุณสมบัติที่ดีแล้ว เนื่องจากงานแนะแนวเป็นวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับว่ามีความสำคัญในการป้องกันปัญหาแก้ปัญหา และส่งเสริมพัฒนาการแก่นักศึกษา โดยที่ครูแนะแนวมีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือนักศึกษาโดยตรง สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (2529 : 47) ได้อ้างถึงประกาศของการประชุมของสมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2524 ที่กล่าวถึงจรรยาบรรณของครูแนะแนวว่า มีอยู่ 5 ประการดังนี้

1. ต้องรักษา ความลับและรักษาประโยชน์ของผู้มารับบริการ
2. ต้องมีศรัทธาต่องานช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ รับผิดชอบต่อหน้าที่อย่างเคร่งครัด และมีวิจารณ์ญาณอันดี
3. ต้องให้บริการในขอบเขตความสามารถของตน จะต้องไม่หลอกลวงผู้มารับบริการเพื่อหาประโยชน์ส่วนตัว
4. ต้องประพฤติตนอยู่ในขอบข่ายศีลธรรมอันดีงาม เป็นผู้ทรงคุณธรรม มีความเมตตา กรุณา แก่ผู้มารับบริการ
5. ต้องยึดมั่นในหลักวิชาชีพเคารพสิทธิของผู้มารับบริการ และ ไม่มีอคติในการให้บริการ

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานแนะแนว รูปแบบงานแนะแนว สารสำคัญของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีดังนี้

กุสุมา สายสนิท (2523 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ลักษณะของบุคคลที่เด็กวัยรุ่นต้องการปรึกษา “ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

วัยรุ่นจะพิจารณาลักษณะของบุคคลที่เขาจะปรึกษาเมื่อมีปัญหาด้านต่างๆ โดยให้ความสำคัญแก่ลักษณะท่าทาง คุณธรรม ความประพฤติ ลักษณะที่น่าเชื่อถือ และน่าไว้วางใจของผู้ที่เขาจะปรึกษา

ปราณี บรรจงเต็ม (2534 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวของครูแนะแนวและความต้องการบริการแนะแนว ของนักศึกษานักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษากลุ่มภาคใต้” ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาด้านรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษา พบว่าครูแนะแนวประสบปัญหา คือ ปัญหาการขาดแหล่งบริการให้ยืมเครื่องมือมาตรฐาน เพื่อการศึกษานักศึกษา ปัญหาการขาดความรู้และทักษะในการใช้เครื่องมือมาตรฐานในการศึกษานัก เรียนนักศึกษาเป็นรายบุคคล ปัญหาเกี่ยวกับการ ออกเยี่ยมบ้านนักศึกษา และ ปัญหาเกี่ยวกับความร่วมมือจากครูอาจารย์ ในการรวบรวม ข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษา

2. ปัญหางานบริการสนเทศ พบว่า ครูแนะแนวประสบปัญหาคือ ปัญหาเกี่ยวกับการสรรหาและการติดต่อวิทยากรที่มี ความรู้ความสามารถด้านต่าง ๆ ที่นักศึกษาสนใจ และปัญหาด้านการนำสถิติทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ มาใช้ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่น่าสนใจและนอกจากนี้ บางบริการครูแนะแนวมิได้ปฏิบัติหรือไม่ได้จัดไว้บริการ คือการประชาสัมพันธ์งานแนะแนวไปสู่ชุมชน

3. ปัญหางานให้คำปรึกษา พบว่า ครูแนะแนวประสบปัญหาคือ ปัญหาในการจัดตารางเวลาในการให้คำปรึกษา และนอกจากนี้บางบริการ ครูแนะแนวไม่ได้ปฏิบัติหรือไม่ได้จัดบริการให้แก่นักศึกษาคือ บริการส่งต่อนักศึกษาที่มีปัญหาไปรับการช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และการใช้แบบทดสอบมาตรฐาน บางชนิดมาทดสอบนักศึกษาเพื่อการวินิจฉัยปัญหา

4. ปัญหาด้านบริการจัดหางาน (ด้านการจัดวางตัวบุคคล) พบว่า ครูแนะแนวจะประสบปัญหาด้านบริการจัดหางาน (บริการจัดวางตัวบุคคล) น้อย

5. ปัญหางานการติดตามและประเมินผล พบว่า ครูแนะแนวประสบปัญหาด้านบริการติดตามและประเมินผล คือปัญหาเกี่ยวกับการสำรวจปัญหา การวางแผนของศิษย์เก่า ปัญหาเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลนักศึกษาที่ลาออกจากการศึกษาระหว่างปีการศึกษา ปัญหาเกี่ยวกับ นักศึกษาให้และส่งข้อมูลกลับคืนตามวันและเวลาที่กำหนดและปัญหาเกี่ยวกับการวิจัยแนวโน้มความต้องการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษา

6. ปัญหาการปฏิบัติงานทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับงานแนะแนว พบว่า ครูแนะแนวประสบปัญหา คือปัญหาเกี่ยวกับการที่ครูแนะแนวต้องรับผิดชอบหน้าที่อื่น ๆ นอกเหนือจากงานแนะแนว ปัญหาเกี่ยวกับความเหมาะสมของห้องแนะแนว ปัญหาเกี่ยวกับครุภัณฑ์ที่ไม่เพียงพอและปัญหาเกี่ยวกับการขาดวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการจัดบริการแนะแนวและประสบปัญหา มาก คือ ปัญหาเกี่ยวกับงบประมาณในการจัดกิจกรรมหรือโครงการพิเศษต่างๆ ปัญหาเกี่ยวกับศักยภาพของบุคลากรแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักศึกษาและปัญหาเกี่ยวกับการขาดบุคลากรผู้ช่วยงานด้านธุรการของงานแนะแนว

ส่วนความต้องการบริการแนะแนวของนักศึกษานักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้ เมื่อพิจารณาความต้องการด้านต่าง ๆ ปรากฏผลดัง ต่อไปนี้

1. นักศึกษามีความต้องการรับบริการรวบรวมข้อมูลคือ ต้องการบริการทดสอบความสนใจในอาชีพ ต้องการรับบริการทดสอบความถนัด ต้องการทดสอบความสามารถทางสติปัญญา (I.Q.) และต้องการให้จัดทำระเบียบสะสมทางการแนะแนว

2. นักศึกษามีความต้องการบริการสนเทศ คือ ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาต่อ ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพต่างๆและโลกของงานอาชีพนั้นๆ ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับการประกาศรับสมัครงานของสถานประกอบการต่างๆ ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการ สมัครงานและวิธีการสัมภาษณ์เข้าทำงาน ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิควิธีการเรียน อย่างมีประสิทธิภาพต้องการศึกษาและดูงานในสถานประกอบการอาชีพต่าง ๆ ที่สนใจต้องการข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งฝึกงานอาชีพก่อนออกฝึกงาน ต้องการ ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มความต้องการแรงงานของสาขาวิชาที่เรียน ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับสถาน ประกอบการอาชีพต่างๆ ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับแผนการเรียนต่าง ๆ ที่เปิดสอนในวิทยาลัยต้องการโอกาสในการพบปะพูดคุยซักถามรับความรู้และประสบการณ์กับ นายจ้าง หรือผู้ประกอบการใน สาขาอาชีพต่าง ๆ ที่สนใจ ต้องการห้องสมุดอาชีพๆ ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับครูอาจารย์และเพื่อน ต้องการ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานทั้งภาครัฐบาลและเอกชนและต้องการความรู้เกี่ยวกับการเตรียมตัวเข้าตลาด แรงงาน

3. นักศึกษามีความต้องการบริการให้คำปรึกษา คือ ต้องการรับคำปรึกษาเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ เพื่อตัดสินใจเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองได้ต้องการรับคำปรึกษาเพื่อช่วยสร้างความมั่นใจในการวางแผนอนาคต ต้องการรับคำปรึกษาทางการเรียนเพื่อปรับปรุงการเรียนในปัจจุบัน ต้องการรับคำปรึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพให้เหมาะสมกับอาชีพที่สนใจต้องการรับคำปรึกษาเกี่ยวกับการเลือกและวางแผนการเรียนให้เหมาะสมกับศักยภาพของตนต้องการรับคำปรึกษาเพื่อช่วยให้รู้จักตนเองในเรื่องความสามารถ ความสนใจ และบุคลิกภาพและต้องการให้มีห้องให้คำปรึกษาเป็นสัดส่วนเฉพาะ

4. นักศึกษามีความต้องการบริการจัดหางาน (ด้านการจัดวางตัวบุคคล) คือความต้องการเลือกแผนการเรียนที่ตรงกับอาชีพที่ตนสนใจ ต้องการจัดหางานให้ทำเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ต้องการเลือกอาชีพและแหล่งประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัดและความสนใจของตน ต้องการเลือกฝึกงานอาชีพตาม ความสนใจของตน ต้องการหาประสบการณ์ขั้นต้นในงาน อาชีพที่สนใจ ต้องการฝึกงานอาชีพในสถานประกอบการทั้งภาครัฐบาลและเอกชน ต้องการรับการอบรมวิธี การเขียนใบสมัครและการเตรียมตัวสอบสัมภาษณ์เพื่อเข้าทำงาน ต้องการทำงานพิเศษชั่วคราวในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ ต้องการรับการฝึกอบรมพิเศษต่าง ๆ และต้องการกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อส่งเสริมความพร้อมในการประกอบอาชีพในอนาคต

5. นักศึกษามี ความต้องการบริการติดตามและประเมินผลคือ ต้องการให้มีการติดตามผลศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพอิสระ ต้องการให้มีการประเมินผลการฝึกงานอาชีพในสถานประกอบการต่าง ๆ ของนักศึกษานักศึกษาแต่ละรุ่นและต้องการให้มีการประเมินผลการมีงานทำของศิษย์เก่าในแต่ละสาขาวิชาแต่ละรุ่น

6. นักศึกษามีความต้องการบริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนว คือ ต้องการให้มีการจัดบริการทุกอย่างในปัจจุบันและทันสมัย ต้องการให้มีเจ้าหน้าที่หรือครูแนะแนวอยู่ประจำห้องตลอดเวลาต้องการให้ห้องแนะแนวมีมุมหนึ่งเป็นที่พักผ่อนหรือผ่อนคลายอารมณ์ และต้องการห้องแนะแนวที่จัดไว้เหมาะสมทั้ง ทำเลที่ตั้ง ขนาด และการจัดสภาพภายใน

สุรศักดิ์ ธนูทอง (2535 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความต้องการรับบริการแนะแนวอาชีพในวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต ปีการศึกษา 2534” ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

นักศึกษาได้ไปขอคำปรึกษาจากฝ่ายแนะแนวน้อย และนักศึกษามีโอกาสน้อยในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการงานแนะแนว ส่วนการได้รับบริการข่าวสารในลักษณะแผ่นพับประกาศ หรือโปสเตอร์ นักศึกษาได้รับ บริการพอสมควร

นักศึกษาในระดับ ปวช.3, ปวส.2 และ ปวท.2 มีความต้องการรับบริการแนะแนวในเรื่องการหางานทำหรืออาชีพมากที่สุด รองลงมาเป็นการศึกษาต่อ และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงการให้บริการแนะแนวอาชีพและจัดหางานของวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ตว่าควรจะปรับปรุงการบริการด้านการประสานงานระหว่างนักศึกษา กับสถานประกอบการใน เรื่องการหางานทำมากที่สุด รองลงมาเป็นการให้ข่าวสารการศึกษาต่อ การให้ ประสบการณ์ด้านอาชีพ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถาน ประกอบการ ความสัมพันธ์ ระหว่างนักศึกษากับฝ่ายแนะแนวอาชีพและจัดหางาน และการบริการติดตามผลนัก ศึกษาที่จบจากวิทยาลัย ตามลำดับ

อีกทั้งมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดบริการสนเทศด้านอาชีพในวิทยาลัย เทคนิคภูเก็ตมีน้อย เช่น การนำนักศึกษาทัศนศึกษานอกสถานที่ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับ สถานประกอบการ ลักษณะของสถานประกอบการ หรือคู่มือเกี่ยวกับสถานประกอบการ และนักศึกษาได้รับบริการในด้าน

การจัดวางตัวบุคคลค่อนข้างน้อยในด้านการจัดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะในอาชีพ การช่วยเหลือในการหางานทำ การให้คำแนะนำในการวางแผนต่างๆ ในการปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพ การแนะนำการสมัครงาน การเตรียมตัวสอบ-สัมภาษณ์ และการปฏิบัติในการสมัครงาน

อมรรัตน์ ศรีกระจิบ (2531 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความต้องการในการรับบริการแนะแนวอาชีพของผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมอาชีพจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตภูมิภาคตะวันตก” ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมอาชีพทั้งที่ประกอบอาชีพแล้วและยังไม่ได้ประกอบอาชีพ และอยู่ในสังคมเมืองและสังคมชนบทมีความต้องการรับบริการแนะแนวอาชีพด้านการตลาดการจัดการการเงินและการฝึกอบรมอยู่ในระดับสูง ด้านการใช้เทคโนโลยีอยู่ในระดับปานกลาง และมีความต้องการรับบริการแนะแนวอาชีพด้านการเงินมากที่สุด รองลงมาคือด้านการฝึกอบรมการตลาด การจัดการ และการใช้เทคโนโลยีตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาของอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรีที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2544 จำนวน 4,979 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2544 ในอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี จำนวน 762 คน โดยขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยหาได้โดยใช้เกณฑ์ตามตารางของ Yamane' (Yamane'Taro. 1967 : 886-887) อ้างใน ล้วน สายยศ และอังสนา สายยศ. 2538 : 298) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 และยอมให้มีความคลาดเคลื่อนร้อยละ ± 5 ซึ่งเมื่อได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างแล้วจึงทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ชั้นปีเป็นฐาน แล้วจึงทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแต่ละชั้นปีโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามสัดส่วนในแต่ละสถานศึกษา ดังตารางที่ 3.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนนักศึกษาที่เป็นประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้นปีและสถานศึกษา

ระดับการศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานศึกษา			
			วท. จันทบุรี	วท. นายายอาม	วท. สอยดาว	วช. จันทบุรี
ชั้นปวช.1	1,614	247	138	44	36	29
ชั้นปวช.2	1,176	180	109	33	19	20
ชั้นปวช.3	1,110	170	106	30	16	17
ชั้นปวส.1	523	80	68	12	-	-
ชั้นปวส.2	556	85	74	11	-	-
รวม	4,979	762	495	130	71	66

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาในอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี เกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวัง โดยผู้วิจัยได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) มีจำนวน 4 ข้อ โดยถามเกี่ยวกับเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา สถานศึกษา และประเภทสาขาวิชาที่เรียน

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวัง รวม 5 งาน จำนวน 65 ข้อ ประกอบด้วย

1	งานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล	จำนวน	12 ข้อ
2	งานบริการสนเทศ	จำนวน	13 ข้อ
3	งานให้คำปรึกษา	จำนวน	13 ข้อ
4	งานการจัดวางตัวบุคคล	จำนวน	12 ข้อ
5	งานการติดตามและประเมินผล	จำนวน	15 ข้อ

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงมากที่สุด/คาดหวังให้ปฏิบัติมากที่สุด
 4 หมายถึง มีการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงมาก / คาดหวังให้ปฏิบัติมาก

- 3 หมายถึง มีการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงปานกลาง / คาดหวังให้ปฏิบัติปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงน้อย / คาดหวังให้ปฏิบัติเล็กน้อย
- 1 หมายถึง มีการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงน้อยที่สุด / คาดหวังให้ปฏิบัติ น้อยที่สุด

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับ เรื่องการปฏิบัติงานแนะแนวตามที่เป็นจริงกับที่คาดหวัง

2. ศึกษาแบบสอบถามงานวิจัยของ (ปราณี บรรจงแค้น. 2534 : ภาคผนวก) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวของครูแนะแนวและความต้องการบริการงานแนะแนวของนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้ และแบบสอบถามของ (มิตรจิตร ทะโรงอาด. 2542 : ภาคผนวก) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง หน้าที่และบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาตามความคิดเห็นของนักศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. สร้างแบบสอบถาม โดยให้มีข้อมูลเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์การวิจัย และนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

4. นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและคำแนะนำในการปรับปรุงแบบสอบถาม

5. นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของภาษา โดยใช้เทคนิค IOC และเลือกข้อที่มีค่า IOC ≥ 0.50 ส่วนข้อที่มีค่า IOC < 0.50 นำกลับมาทำการปรับปรุงโดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน คำนวณความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับงานเพื่อใช้ในการดำเนินการวิจัย
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งให้คัดลอกเนื้อหา จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ เอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้ค่าความเชื่อมั่นในภาพรวมของแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังของนักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี เท่ากับ .97 ซึ่งแยกเป็นงานได้ดังนี้ งานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .83 งานบริการสนเทศมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .86 งานให้คำปรึกษามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93 งานการจัดวางตัวบุคคลมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92 และงานการติดตามและประเมินผลมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91

จากค่าความเชื่อมั่นทั้งภาพรวมและแต่ละงานข้างต้น มีค่าความเชื่อมั่นสูงกว่าที่กำหนดไว้ ($\alpha = .75$) แสดงว่าเครื่องมือมีความเชื่อมั่นสามารถที่จะนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลได้

9. จัดพิมพ์แบบสอบถามเพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. บันทึกเสนอขอให้งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามถึงกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากนักศึกษาในอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี
2. นำหนังสือเสนอต่อกรมอาชีวศึกษาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ แล้วนำหนังสือที่ผ่านการพิจารณาแล้วมาเสนอต่อกองวิทยาลัยเทคนิค เพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างจันทบุรี วิทยาลัยการอาชีพนายายอาม และวิทยาลัยการอาชีพสอยดาว ซึ่งเป็นสถานศึกษาในอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี
3. นำหนังสือเสนอต่อผู้อำนวยการในวิทยาลัยดังกล่าว เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ แล้วนำหนังสือที่ผ่านการพิจารณาไปยังแผนกวิชาต่างๆ ในสถานศึกษาของอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี เพื่อขอความสะดวกในการเก็บข้อมูลกับนักศึกษาทุกชั้นปีต่อไป
4. ในการจัดส่งแบบสอบถามผู้วิจัยใช้วิธีการส่งให้โดยตรง โดยได้นัดหมายกับอาจารย์ที่ปรึกษาหรือหัวหน้าแผนกวิชาของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานศึกษา เพื่อแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างตามชั้นปี โดยผู้วิจัยจะเป็นผู้พบกับกลุ่มตัวอย่างและเป็นผู้แจกแบบสอบถามด้วยตนเอง พร้อมทั้งรับแบบสอบถามกลับเพื่อความสะดวกและความรวดเร็วในการการจัดเก็บแบบสอบถาม
5. นำแบบสอบถามที่ให้กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแล้วมาตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ซึ่งได้ความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถามร้อยละ 99.08 แล้วจึงนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

มออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 แสดงจำนวนการตอบกลับและร้อยละของแบบสอบถามที่สมบูรณ์จากกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามระดับชั้นปี

ระดับชั้นปี	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละของ จำนวน กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนแบบ สอบถามที่สมบูรณ์	ร้อยละของแบบ สอบถามที่ สมบูรณ์
ปวช.1	247	32.42	244	32.02
ปวช.2	180	23.62	179	23.49
ปวช.3	170	22.31	167	21.92
ปวส.1	80	10.50	80	10.50
ปวส.2	85	11.15	85	11.15
รวม	762	100	755	99.08

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ที่เป็นข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา โดยหาความถี่และร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง
2. วิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรีที่มีต่อการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวัง ทั้ง 5 งาน โดยนำมาแจกแจงเป็นรายชื่อ เพื่อดูว่าแต่ละข้อมีผู้ตอบแบบสอบถามมาในระดับใด หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคำตอบแต่ละข้อ แต่ละงานและภาพรวม ทั้งที่เป็นจริงและส่วนที่คาดหวัง แล้วนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนค่าเฉลี่ยของปฏิบัติจริง และความคาดหวังที่กำหนดไว้ดังนี้

4.50-5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติงานแนะแนวจริงอยู่ในระดับมากที่สุด
/ คาดหวังให้ปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

3.50-4.49 หมายถึง มีการปฏิบัติงานแนะแนวจริงอยู่ในระดับมาก
/ คาดหวังให้ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

2.50-3.49 หมายถึง มีการปฏิบัติงานแนะแนวจริงอยู่ในระดับปานกลาง
/ คาดหวังให้ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

1.50-2.49 หมายถึง มีการปฏิบัติงานแนะแนวจริงอยู่ในระดับน้อย
/ คาดหวังให้ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.00-1.49 หมายถึง มีการปฏิบัติจริงอยู่ในระดับน้อยที่สุด
/ คาดหวังให้ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังในแต่ละงานและในภาพรวม โดยใช้ค่าสถิติ t (t-test for Dependent Samples)
4. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของนักศึกษาในแต่ละชั้นปีเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริง ในแต่ละงานและภาพรวมโดยการวิเคราะห์หาความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าต้องมีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่แตกต่างกันผู้วิจัยทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีการของ Scheffe
5. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของนักศึกษาในแต่ละชั้นปีเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่คาดหวัง ในแต่ละงานและภาพรวมโดยการวิเคราะห์หาความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA)

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ดังต่อไปนี้

1. ความถี่ ร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. ค่า t (t-test for Dependent Samples)
4. การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA)
5. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการ Scheffe'

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวัง ตามความคิดเห็นของนักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ SPSS (Statistical Package for the Social Sciences)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของตาราง และบรรยายตารางการเปรียบเทียบค่าสถิติต่างๆตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ที่เป็นข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา โดยหาความถี่และร้อยละแล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรีที่มีต่อการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวัง ทั้ง 5 งาน โดยได้นำมาแจกแจงเป็นรายข้อ แต่ละงาน และภาพรวม ทั้งที่เป็นจริงและส่วนที่คาดหวัง นำเสนอผลด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังในแต่ละงาน และภาพรวม โดยใช้ค่าสถิติ t (t-test for Dependent Samples)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาในแต่ละระดับชั้นปีเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงในแต่ละงานและภาพรวม โดยการวิเคราะห์หาความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) และถ้าพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติแสดงว่ามีระดับชั้นปีอย่างน้อย 1 คู่ มีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ภายหลัง โดยการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธีการของ Scheffe'

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาในแต่ละระดับชั้นปีเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่คาดหวัง ในแต่ละงานและภาพรวม โดยการวิเคราะห์หาความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี สถานศึกษา และสาขาวิชาที่เรียน ตามตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี สถานศึกษา และสาขาวิชาที่เรียน

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม		จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	295	39.10
	หญิง	460	60.90
	รวม	755	100.00
2. ระดับชั้นปี	ปวช.1	244	32.30
	ปวช.2	179	23.70
	ปวช.3	167	22.10
	ปวส.1	80	10.60
	ปวส.2	85	11.30
	รวม	755	100.00
3. สถานศึกษา	วิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี	469	62.20
	วิทยาลัยสารพัดช่างจันทบุรี	70	9.30
	วิทยาลัยการอาชีพนายายอาม	120	15.85
	วิทยาลัยการอาชีพสอยดาว	96	12.65
	รวม	755	100.00
4. สาขาวิชา	ช่างอุตสาหกรรม	353	46.80
	พาณิชยกรรม	402	53.20
	รวม	755	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่าข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาในอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี มีดังนี้ เพศ พบว่า เป็นชาย จำนวน 295 คน และเป็นหญิง จำนวน 460 คน คิดเป็นร้อยละ 39.10 และ 60.90 ตามลำดับ

ระดับชั้นปี พบว่า เป็นนักศึกษาระดับปวช.1 จำนวน 244 คน เป็นนักศึกษาระดับปวช.2 จำนวน 176 คน เป็นนักศึกษาระดับปวช.3 จำนวน 167 คน เป็นนักศึกษาระดับปวส.1 จำนวน 80 คน และเป็นนักศึกษาระดับปวส.2 จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 32.30 , 23.70 , 22.10 , 10.60 และ 11.30 ตามลำดับ

สถานศึกษา พบว่า เป็นนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี จำนวน 469 คน เป็นนักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างจันทบุรี จำนวน 70 คน เป็นนักศึกษาในวิทยาลัยการอาชีพนายายอาม จำนวน 120 คน และเป็นนักศึกษาในวิทยาลัยการอาชีพสอยดาว จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 62.30 , 9.30, 15.90 และ 12.70 ตามลำดับ

สาขาวิชา พบว่า เป็นนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 353 คน และเป็นนักศึกษาที่เรียนในสาขาพาณิชยกรรม จำนวน 402 คน คิดเป็นร้อยละ 46.80 และ 53.20 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวัง ทั้ง 5 งาน ตามตารางที่ 4.2 –4.7

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังในภาพรวม

งานแนะแนว	ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติที่เป็นจริง				ความคิดเห็นที่คาดหวังให้ปฏิบัติ			
	นักศึกษา อศจ. n = 755		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่	นักศึกษา อศจ. n = 755		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.			\bar{X}	S.D.		
1. งานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล	3.07	.65	ปานกลาง	1	3.68	.63	มาก	5
2. งานบริการสนเทศ	3.00	.73	ปานกลาง	3	3.70	.69	มาก	4
3. งานให้คำปรึกษา	2.93	.79	ปานกลาง	5	3.79	.72	มาก	2
4. งานการจัดวางตัวบุคคล	3.03	.74	ปานกลาง	2	3.81	.71	มาก	1
5. งานการติดตามและประเมินผล	2.95	.73	ปานกลาง	4	3.72	.71	มาก	3
ค่าเฉลี่ยรวม	3.00	.65	ปานกลาง	-	3.74	.61	มาก	-

จากตารางที่ 4.2 พบว่า การปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริง นักศึกษามีความคิดเห็นในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละงานพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่าทุกงานอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ งานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 3.07$) งานการจัดวางตัวบุคคล ($\bar{X} = 3.03$) งานบริการสนเทศ ($\bar{X} = 3.00$) งานการติดตามและประเมินผล ($\bar{X} = 2.95$) และงานให้คำปรึกษา ($\bar{X} = 2.93$) ตามลำดับ

สำหรับการปฏิบัติงานแนะแนวที่คาดหวัง นักศึกษามีความคิดเห็นในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละงานพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่าทุกงานอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ งานการจัดวางตัวบุคคล ($\bar{X} = 3.81$) งานให้คำปรึกษา ($\bar{X} = 3.79$) งานการติดตามและประเมินผล ($\bar{X} = 3.72$) งานบริการสนเทศ ($\bar{X} = 3.70$) และงานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 3.68$) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวัง เกี่ยวกับงานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล

งานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล	ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติที่เป็นจริง				ความคิดเห็นที่คาดหวังให้ปฏิบัติ			
	นักศึกษา อศจ. n = 755		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่	นักศึกษา อศจ. n = 755		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.			\bar{X}	S.D.		
1. มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับประวัติ นักศึกษา	3.51	.83	มาก	1	3.87	.84	มาก	1
2. มีการจัดเก็บข้อมูลของนักศึกษาที่มี ความสามารถพิเศษ หรือทำ กิจกรรมเป็นพิเศษ	3.13	1.71	ปานกลาง	3	3.67	.90	มาก	7
3. มีการจัดเก็บข้อมูลของกลุ่มนักศึกษา ที่มีปัญหา	3.08	1.02	ปานกลาง	6	3.61	1.00	มาก	10
4. มีการจัดเก็บข้อมูลทางด้านสุขภาพ อนามัยของนักศึกษา	2.84	.98	ปานกลาง	12	3.56	.97	มาก	12
5. มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้ม ของการศึกษาต่อของนักศึกษา	3.06	.93	ปานกลาง	7	3.72	.93	มาก	4
6. มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้ม การเลือกประกอบ อาชีพของ นักศึกษา	2.97	1.04	ปานกลาง	9	3.71	1.43	มาก	5
7. มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความ สนใจ เจตคติ หรือค่านิยมของ นักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาชีพ	2.92	1.02	ปานกลาง	11	3.62	.98	มาก	9
8. มีการจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ ประสบการณ์ในการทำงานพิเศษ ภายนอกสถานศึกษา	2.97	1.02	ปานกลาง	9	3.60	1.36	มาก	11
9. มีการจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการ ประกอบกิจกรรมทางวิชาชีพ ภายในสถานศึกษา	3.12	.97	ปานกลาง	4	3.64	.91	มาก	8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

งานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล	ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติ ที่เป็นจริง				ความคิดเห็นที่คาดหวังให้ปฏิบัติ			
	นักศึกษา อศจ. n = 755		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่	นักศึกษา อศจ. n = 755		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.			\bar{X}	S.D.		
10. รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม นักศึกษา โดยถือเป็นความลับ	3.11	1.09	ปานกลาง	5	3.77	1.00	มาก	2
11. จัดเก็บข้อมูลของนักศึกษาเป็นราย บุคคลโดยมีการจัดทำอย่างค่อเนื่อง	2.98	.95	ปานกลาง	8	3.67	.93	มาก	6
12. มีการจัดเก็บข้อมูลของนักศึกษา อย่างเป็นระบบตามลักษณะของ ข้อมูล	3.18	.93	ปานกลาง	2	3.76	.87	มาก	3
ค่าเฉลี่ยรวม	3.07	.63	ปานกลาง		3.68	.63	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า งานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล ที่งานแนะแนวได้ปฏิบัติจริง นักศึกษามีความคิดเห็นในภาพรวม อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.07$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง 11 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับคือ ข้อ 1 มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับประวัตินักศึกษา ($\bar{X} = 3.51$) ข้อ 12 มีการจัดเก็บข้อมูลของนักศึกษาอย่างเป็นระบบตามลักษณะของข้อมูล ($\bar{X} = 3.18$) และ ข้อ 2 มีการจัดเก็บข้อมูลของนักศึกษาที่มีความสามารถพิเศษหรือทำกิจกรรมเป็นพิเศษ ($\bar{X} = 3.13$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 ลำดับ คือ ข้อ 6 มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มการเลือกประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 2.97$) ข้อ 7 มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจเจตคติหรือค่านิยมของนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาชีพ ($\bar{X} = 2.92$) และข้อ 4 มีการจัดเก็บข้อมูลทางด้านสุขภาพอนามัยของนักศึกษา ($\bar{X} = 2.84$)

สำหรับงานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลที่คาดหวังให้งานแนะแนวได้ปฏิบัติ นักศึกษามีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.68$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อ นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับคือ ข้อ 1 มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับประวัตินักศึกษา ($\bar{X} = 3.87$) ข้อ 10 รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนักศึกษาโดยถือเป็นความลับ ($\bar{X} = 3.77$) และ ข้อ 12 มีการจัดเก็บข้อมูลของนักศึกษาอย่างเป็นระบบตามลักษณะของข้อมูล ($\bar{X} = 3.76$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 ลำดับคือ ข้อ 3 มีการจัดเก็บข้อมูลของกลุ่มนักศึกษาที่มีปัญหา ($\bar{X} = 3.61$) ข้อ 8 มีการจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ในการทำงานพิเศษภายนอกสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.61$) และ ข้อ 4 มีการจัดเก็บข้อมูลทางด้านสุขภาพอนามัยของนักศึกษา ($\bar{X} = 3.56$)

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังเกี่ยวกับงานบริการสารสนเทศ

งานบริการสารสนเทศ	ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติที่เป็นจริง				ความคิดเห็นที่คาดหวังให้ปฏิบัติ			
	นักศึกษา อศจ. n = 755		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่	นักศึกษา อศจ. n = 755		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.			\bar{X}	S.D.		
1. มีการจัดทำป้ายนิเทศเพื่อแนะนำ แนวทางการปรับตัวของนักศึกษา	3.13	.96	ปานกลาง	2	3.77	.90	มาก	3
2. มีการจัดทำป้ายนิเทศแนะนำเกี่ยวกับ ข่าวสารความรู้ทั่วไป	3.25	1.00	ปานกลาง	1	3.79	.91	มาก	1
3. มีการจัดทำป้ายนิเทศเผยแพร่ ข่าวสารหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับการ ส่งเสริม การหารายได้พิเศษแก่ นักศึกษา	3.07	1.07	ปานกลาง	3	3.75	.95	มาก	4
4. มีการจัดทำป้ายนิเทศแนะนำ เกี่ยวกับความรู้ทางวิชาชีพที่เปิด สอนในสถานศึกษา	3.02	1.01	ปานกลาง	6	3.73	.94	มาก	5
5. มีการจัดทำเอกสารคู่มือการเตรียม ตัวนักศึกษาเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน	2.83	1.06	ปานกลาง	13	3.66	1.02	มาก	10
6. มีการจัดทำเอกสารคู่มือที่รวบรวม ข้อมูลของงานบริการต่างๆใน สถานศึกษา	2.91	.99	ปานกลาง	11	3.57	.93	มาก	13
7. มีการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับแนวทาง การการพัฒนาบุคลากร การ ปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใน สถานศึกษา	2.94	1.02	ปานกลาง	8	3.69	1.22	มาก	7
8. มีการจัดทำเอกสารความรู้ที่ เกี่ยวข้องกับงานอาชีพตามสาขาที่ เปิดสอนในสถานศึกษา	3.05	.96	ปานกลาง	4	3.76	.92	มาก	2
9. มีการจัดทำบริการสนเทศ ที่ เหมาะสมกับระดับการศึกษา	3.03	.94	ปานกลาง	5	3.66	.89	มาก	12
10. มีการจัดทำบริการสนเทศ ที่ทำ ความเข้าใจได้ง่าย	3.01	.95	ปานกลาง	7	3.66	.91	มาก	11

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

งานบริการสารสนเทศ	ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติที่เป็นจริง				ความคิดเห็นที่คาดหวังให้ปฏิบัติ			
	นักศึกษา อศจ. n = 755		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่	นักศึกษา อศจ. n = 755		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.			\bar{X}	S.D.		
11. มีการจัดทำบริการสนเทศ อย่างต่อเนื่อง และทันสมัย	2.91	1.04	ปานกลาง	10	3.68	1.00	มาก	8
12. การจัดทำบริการสนเทศมีความน่าสนใจ ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน	2.90	1.05	ปานกลาง	12	3.67	1.01	มาก	9
13. การจัดทำบริการสนเทศมีความน่าสนใจ ตรงกับความต้องการของนักศึกษา	2.94	1.07	ปานกลาง	9	3.71	.99	มาก	6
ค่าเฉลี่ยรวม	3.00	.73	ปานกลาง	-	3.70	.69	มาก	-

จากตารางที่ 4.4 พบว่า งานบริการสนเทศที่งานแนะแนวได้ปฏิบัติจริง นักศึกษามีความคิดเห็นในภาพรวม อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อ นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับคือ ข้อ2. มีการจัดทำป้ายนิเทศแนะนำเกี่ยวกับข่าวสารความรู้ทั่วไป ($\bar{X} = 3.25$) ข้อ1. มีการจัดทำป้ายนิเทศเพื่อแนะนำแนวทางการปรับตัวของนักศึกษา ($\bar{X} = 3.13$) ข้อ3. มีการจัดทำป้ายนิเทศเผยแพร่ข่าวสารหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม การหารายได้พิเศษแก่นักศึกษา ($\bar{X} = 3.07$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 ลำดับ คือ ข้อ6. มีการจัดทำเอกสารคู่มือที่รวบรวมข้อมูลของงานบริการต่างๆในสถานศึกษา ($\bar{X} = 2.91$) ข้อ12. การจัดทำบริการสนเทศมีความน่าสนใจตรงกับความต้องการของตลาด ($\bar{X} = 2.90$) ข้อ5. มีการจัดทำเอกสารคู่มือการเตรียมตัวนักศึกษาเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน ($\bar{X} = 2.83$)

สำหรับงานบริการสนเทศที่คาดหวังให้งานแนะแนวได้ปฏิบัติ นักศึกษามีความคิดเห็นในภาพรวม อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.70$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับคือข้อ2. มีการจัดทำป้ายนิเทศแนะนำเกี่ยวกับข่าวสารความรู้ทั่วไป ($\bar{X} = 3.79$) ข้อ1. มีการจัดทำป้ายนิเทศเพื่อแนะนำแนวทางการปรับตัวของนักศึกษา ($\bar{X} = 3.77$) ข้อ8. มีการจัดทำเอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพตามสาขาที่เปิดสอนในสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.77$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 ลำดับ คือ ข้อ9. มีการจัดทำบริการสนเทศ ที่เหมาะสมกับระดับการศึกษา ($\bar{X} = 3.66$) ข้อ 10. มีการจัดทำบริการสนเทศที่ทำความเข้าใจได้ง่าย

($\bar{X} = 3.66$) ข้อ 6. มีการจัดทำเอกสารคู่มือที่รวบรวมข้อมูลของงานบริการต่างๆ ในสถานศึกษา
($\bar{X} = 3.57$)

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ความคิดเห็น
ของนักศึกษา ที่มีต่อการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวัง เกี่ยวกับงานให้
คำปรึกษา

งานให้คำปรึกษา	ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติ ที่เป็นจริง				ความคิดเห็นที่คาดหวังให้ปฏิบัติ			
	นักศึกษา อศจ. n = 755		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่	นักศึกษา อศจ. n = 755		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.			\bar{X}	S.D.		
1. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดแผนการเรียนแก่นักศึกษาเมื่อปัญหา	3.09	1.02	ปานกลาง	2	3.91	.95	มาก	2
2. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	3.20	.99	ปานกลาง	1	3.98	.94	มาก	1
3. ให้คำแนะนำในรายละเอียดเกี่ยวกับการเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพของนักศึกษา	2.98	1.07	ปานกลาง	3	3.88	.98	มาก	3
4. ให้คำแนะนำแก่นักศึกษาในการเลือกกิจกรรมหรือชมรมในสถานศึกษา	2.93	1.05	ปานกลาง	6	3.77	.92	มาก	8
5. ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาในปัญหาส่วนตัวของนักศึกษา	2.94	1.00	ปานกลาง	4	3.74	.94	มาก	11
6. มีการกำหนด ตารางวันนัดหมายสำหรับการให้คำปรึกษาอย่างแน่นอน	2.76	1.10	ปานกลาง	13	3.58	1.00	มาก	13
7. จัดบรรยากาศที่ให้ความรู้สึกรอบอุ่นใจ ปลอดภัยเมื่อนักศึกษามาขอรับคำปรึกษา	2.79	1.12	ปานกลาง	12	3.68	1.02	มาก	12
8. รับฟังรวมถึงแสดงออกซึ่งความเอาใจใส่ในปัญหาของนักศึกษา	2.92	1.11	ปานกลาง	9	3.80	.98	มาก	5
9. อุทิศเวลาในการให้คำปรึกษาอย่างเต็มที่	2.84	1.09	ปานกลาง	11	3.75	.99	มาก	10

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

งานให้คำปรึกษา	ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติที่เป็นจริง				ความคิดเห็นที่คาดหวังให้ปฏิบัติ			
	นักศึกษา อศจ. n = 755		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่	นักศึกษา อศจ. n = 755		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.			\bar{X}	S.D.		
10. อุทิศเวลาในการให้ความช่วยเหลือ เพื่อแก้ปัญหาให้แก่นักศึกษา	2.90	1.05	ปานกลาง	10	3.79	.96	มาก	7
11. ใช้หลักจิตวิทยาในการให้คำปรึกษา หรือคำแนะนำแก่นักศึกษา	2.93	1.01	ปานกลาง	5	3.76	.96	มาก	9
12. ประสานงานกับฝ่ายต่างๆ ในสถาน ประกอบการเพื่อช่วยแก้ปัญหาของ นักศึกษา	2.92	1.06	ปานกลาง	7	3.81	.97	มาก	4
13. ประสานงานกับฝ่ายต่างๆ ใน สถานศึกษาเพื่อช่วยแก้ปัญหาของ นักศึกษา	2.92	1.06	ปานกลาง	7	3.79	.97	มาก	6
ค่าเฉลี่ยรวม	2.93	.79	ปานกลาง	-	3.79	.72	มาก	-

จากตารางที่ 4.5 พบว่า งานให้คำปรึกษาที่งานแนะแนวได้ปฏิบัติจริง นักศึกษามีความคิดเห็นในภาพรวม อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.93$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อ นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับคือ ข้อ 2. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ($\bar{X} = 3.20$) ข้อ 1. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการเรียนแก่นักศึกษาเมื่อมีปัญหา ($\bar{X} = 3.09$) ข้อ 3. ให้คำแนะนำในรายละเอียดเกี่ยวกับการเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพของนักศึกษา ($\bar{X} = 2.98$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 ลำดับ คือ ข้อ 9. อุทิศเวลาในการให้คำปรึกษาอย่างเต็มที่ ($\bar{X} = 2.84$) ข้อ 7. จัดบรรยากาศที่ให้ความรู้สึกรอบอุ้ม ปลอดภัย เมื่อนักศึกษามาขอรับคำปรึกษา ($\bar{X} = 2.79$) ข้อ 6. มีการกำหนดตารางวันนัดหมายสำหรับการให้คำปรึกษาอย่างแน่นอน ($\bar{X} = 2.76$)

สำหรับงานให้คำปรึกษาที่คาดหวังให้งานแนะแนวได้ปฏิบัติ นักศึกษามีความคิดเห็นในภาพรวม อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.79$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อ นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับคือ ข้อ 2. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ($\bar{X} = 3.98$) ข้อ 1. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการเรียนแก่นักศึกษาเมื่อมีปัญหา ($\bar{X} = 3.91$) ข้อ 3. ให้คำแนะนำในรายละเอียดเกี่ยวกับการเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพของนักศึกษา

($\bar{X} = 3.88$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 ลำดับ คือ ข้อ 5. ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาในปัญหาส่วนตัวของนักศึกษา ($\bar{X} = 3.74$) ข้อ 7. จัดบรรยากาศที่ทำให้ความรู้สึกอบอุ่นใจ ปลอดภัยเมื่อนักศึกษามาขอรับคำปรึกษา ($\bar{X} = 3.68$) ข้อ 6. มีการกำหนด ตารางวันนัดหมายสำหรับการให้คำปรึกษาอย่างแน่นอน ($\bar{X} = 3.58$)

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวัง เกี่ยวกับงานการจัดวางตัวบุคคล

งานการจัดวางตัวบุคคล	ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติที่เป็นจริง				ความคิดเห็นที่คาดหวังให้ปฏิบัติ			
	นักศึกษา อศจ. n = 755		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่	นักศึกษา อศจ. n = 755		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.			\bar{X}	S.D.		
1. มีการจัดกิจกรรมการแนะแนวการศึกษาต่อแก่นักศึกษาที่สนใจ	3.02	.97	ปานกลาง	5	3.90	1.34	มาก	3
2. มีการจัดกิจกรรมแนะแนวงานอาชีพให้กับนักศึกษาที่สนใจประกอบอาชีพ	3.00	.92	ปานกลาง	7	3.82	.93	มาก	5
3. มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมประสบการณ์ทางวิชาชีพให้แก่นักศึกษา	2.99	.98	ปานกลาง	8	3.79	.89	มาก	7
4. มีการจัดหางานพิเศษที่ก่อให้เกิดรายได้ระหว่างเรียนให้กับนักศึกษาที่สนใจ	3.03	1.07	ปานกลาง	6	3.79	.95	มาก	6
5. มีการจัดกิจกรรมนัดพบแรงงานร่วมกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานของรัฐให้แก่นักศึกษา	2.86	1.07	ปานกลาง	11	3.65	.98	มาก	12
6. มีการจัดกิจกรรมเพื่อเตรียมตัวนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานหรืองานอาชีพ	2.98	1.91	ปานกลาง	10	3.76	2.01	มาก	11
7. มีการจัดกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์อันดีกับสถานประกอบการที่นักศึกษ้ออกฝึกงานหรือเข้าทำงาน	3.08	1.10	ปานกลาง	4	3.76	.91	มาก	10

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่เอาผิดใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและทำง่างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

งานการจัดวางตัวบุคคล	ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติ ที่เป็นจริง				ความคิดเห็นที่คาดหวังให้ปฏิบัติ			
	นักศึกษา อศจ. n = 755		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่	นักศึกษา อศจ. n = 755		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.			\bar{X}	S.D.		
8. มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรตาม ความถนัด ความสนใจ และความ สามารถของนักศึกษา	2.99	1.02	ปานกลาง	8	3.78	.94	มาก	9
9. มีการจัดหลักสูตรให้นักศึกษาได้ เรียนตามความถนัด ความสนใจ และความสามารถของนักศึกษา	3.10	1.02	ปานกลาง	3	3.82	.96	มาก	4
10. มีการจัดหาทุนการศึกษาสำหรับ นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์	3.28	1.02	ปานกลาง	1	3.96	.98	มาก	1
11. มีการจัดสรรทุนการศึกษาใน รูปแบบต่างๆ ที่เหมาะสมกับสภาพ ของนักศึกษา	3.22	1.05	ปานกลาง	2	3.92	.94	มาก	2
12. มีการหาที่พัก เช่น หอพัก บ้านพัก ที่เหมาะสมให้กับนักศึกษาที่ ต้องการ	2.75	1.11	ปานกลาง	12	3.78	1.03	มาก	8
ค่าเฉลี่ยรวม	3.03	.74	ปานกลาง	-	3.81	.71	มาก	-

จากตารางที่ 4.6 พบว่า งานการจัดวางตัวบุคคลที่งานแนะแนวได้ปฏิบัติจริง นักศึกษามีความคิดเห็นในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.03$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อ นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับคือ ข้อ 10. มีการจัดหาทุนการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ($\bar{X} = 3.28$) ข้อ 11. มีการจัดสรรทุนการศึกษาในรูปแบบต่างๆ ที่เหมาะสมกับสภาพของนักศึกษา ($\bar{X} = 3.22$) ข้อ 9. มีการจัดหลักสูตรให้นักศึกษาได้เรียนตามความถนัด ความสนใจ และความสามารถของนักศึกษา ($\bar{X} = 3.10$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 ลำดับ คือ ข้อ 6. มีการจัดกิจกรรมเพื่อเตรียมตัวนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานหรืองานอาชีพ ($\bar{X} = 2.98$) ข้อ 5. มีการจัดกิจกรรมนัดพบแรงงานร่วมกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานของรัฐให้แก่นักศึกษา ($\bar{X} = 2.86$) ข้อ 12. มีการหาที่พัก เช่น หอพัก บ้านพัก ที่เหมาะสมให้กับนักศึกษาที่ต้องการ ($\bar{X} = 2.75$) ให้ลดลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับการจัดวางตัวบุคคลที่คาดหวังให้งานแนะแนวได้ปฏิบัติ นักศึกษามีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.81$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อ นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับคือ ข้อ10. มีการจัดหาทุนการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ($\bar{X} = 3.96$) ข้อ 11. มีการจัดสรรทุนการศึกษาในรูปแบบต่างๆ ที่เหมาะสมกับสภาพของนักศึกษา ($\bar{X} = 3.92$) ข้อ1. มีการจัดกิจกรรมการแนะแนวการศึกษาต่อแก่นักศึกษาที่สนใจ ($\bar{X} = 3.90$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 ลำดับ คือ ข้อ6. มีการจัดกิจกรรมเพื่อเตรียมตัวนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานหรืองานอาชีพ ($\bar{X} = 3.76$) ข้อ7. มีการจัดกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์อันดีกับสถานประกอบการที่ นักศึกษาออกฝึกงานหรือเข้าทำงาน ($\bar{X} = 3.76$) ข้อ5. มีการจัดกิจกรรมนัดพบแรงงานร่วมกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานของรัฐให้แก่นักศึกษา ($\bar{X} = 3.65$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวัง เกี่ยวกับงานการติดตามและประเมินผล

งานการติดตามและประเมินผล	ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติที่เป็นจริง				ความคิดเห็นที่คาดหวังให้ปฏิบัติ			
	นักศึกษา อศจ. n = 755		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่	นักศึกษา อศจ. n = 755		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.			\bar{X}	S.D.		
1. มีการติดตามผลการศึกษาคือของ ผู้สำเร็จการศึกษาเพื่อจัดทำเป็น ข้อมูล	2.95	.93	ปานกลาง	7	3.79	.90	มาก	3
2. มีการติดตามผลการประกอบอาชีพ ของผู้สำเร็จการศึกษาเพื่อจัดทำเป็น ข้อมูล	2.94	.92	ปานกลาง	11	3.70	.85	มาก	9
3. มีการติดตามผลการศึกษาต่อในแต่ ละสาขาวิชาชีพ เพื่อจัดทำเป็น ข้อมูล	2.93	.93	ปานกลาง	12	3.65	.90	มาก	12
4. มีการติดตามผลการประกอบอาชีพ ในแต่ละสาขาวิชาชีพ เพื่อจัดทำ เป็นข้อมูล	2.99	.98	ปานกลาง	4	3.62	.95	มาก	15
5. มีการติดตามผลการไม่ประสบความสำเร็จ ของนักศึกษาในด้านการ ศึกษาต่อ เพื่อจัดทำเป็นข้อมูล	2.88	1.00	ปานกลาง	13	3.64	.92	มาก	13
6. มีการติดตามผลการไม่ประสบความสำเร็จ ของนักศึกษาในด้านการ ออกไปประกอบอาชีพ เพื่อจัดทำ เป็นข้อมูล	2.84	.98	ปานกลาง	15	3.63	.93	มาก	14
7. มีการติดตามผลข้อมูลของผู้สำเร็จ การศึกษา แล้วสรุปแบ่งแยกเป็น กลุ่มที่มีงานทำและไม่มีการทำ	2.88	1.48	ปานกลาง	14	3.66	.96	มาก	10
8. มีการติดตามประเมินผลแผน การเรียน-การสอนในแต่ละสาขา วิชาชีพ เพื่อร่วมกับฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ในการปรับปรุงให้สอดคล้องกับ ความต้องการของตลาดแรงงาน	3.02	.97	ปานกลาง	2	3.86	.90	มาก	1

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

งานการติดตามและประเมินผล	ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติ ที่เป็นจริง				ความคิดเห็นที่คาดหวังให้ปฏิบัติ			
	นักศึกษา อศจ. n = 755		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่	นักศึกษา อศจ. n = 755		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.			\bar{X}	S.D.		
9. มีการรวบรวมตำแหน่งงานว่าง สถานที่รับสมัครงานเพื่อแจ้งแก่นัก ศึกษาที่สนใจ	2.97	1.01	ปานกลาง	6	3.84	.96	มาก	2
10. มีการสรรหาอาชีพตัวอย่าง เพื่อนำ มาเป็นตัวอย่างอันดี เพื่อเป็นกำลัง ใจให้แก่นักศึกษาในสาขาวิชาชีพ	2.94	1.02	ปานกลาง	8	3.65	2.07	มาก	4
11. มีการติดตามผลกลุ่มนักศึกษาที่เคย ได้รับการแนะแนวหรือให้ คำปรึกษา	2.94	1.03	ปานกลาง	9	3.65	.94	มาก	11
12. มีการนำข้อมูลที่ได้รับจากการ ติดตามผล มาใช้ปรับปรุงพัฒนา งานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง	2.98	.96	ปานกลาง	5	3.71	.96	มาก	8
13. ประชาสัมพันธ์หรือแจ้งข้อมูลที่ได้ จากการติดตามประเมินผลแก่ นักศึกษา	3.03	1.03	ปานกลาง	2	3.78	.95	มาก	5
14. มีการจัดกิจกรรมปัจฉิมนิเทศ	3.08	1.01	ปานกลาง	1	3.73	1.00	มาก	7
15. มีการจัดทำทำเนียบรุ่น	2.94	1.07	ปานกลาง	10	3.77	1.07	มาก	6
ค่าเฉลี่ยรวม	2.95	.73	ปานกลาง	-	3.72	.71	มาก	-

จากตารางที่ 4.7 พบว่างานการติดตามและประเมินผลที่งานแนะแนวได้ปฏิบัติจริง นักศึกษามีความคิดเห็นในภาพรวม อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.95$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้อ นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับคือ ข้อ 14. มีการจัดกิจกรรมปัจฉิมนิเทศ ($\bar{X} = 3.08$) ข้อ 13. ประชาสัมพันธ์หรือแจ้งข้อมูลที่ได้จากการติดตาม ประเมินผลแก่นักศึกษา ($\bar{X} = 3.02$) ข้อ 8. มีการติดตามประเมินผลแผนการเรียน-การสอนในแต่ละ สาขาวิชาชีพ เพื่อร่วมกับฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุงให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด แรงงาน ($\bar{X} = 3.02$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 ลำดับ คือ ข้อ 5. มีการติดตามผลการไม่ประสบความสำเร็จของนักศึกษาในด้านการศึกษาต่อเพื่อจัดทำเป็นข้อมูล ($\bar{X} = 2.88$) ข้อ 7. มีการติดตามผลข้อมูล

ของผู้สำเร็จการศึกษาแล้วสรุปแบ่งแยกเป็นกลุ่มที่มีงานทำและไม่มีการทำ ($\bar{X} = 2.88$) ข้อ 6. มีการติดตามผลการไม่ประสบความสำเร็จของนักศึกษาในด้านการออกไปประกอบอาชีพเพื่อจัดทำเป็นข้อมูล ($\bar{X} = 2.84$)

สำหรับงานการติดตามและประเมินผลที่คาดหวังให้งานแนะแนวได้ปฏิบัติ นักศึกษามีความคิดเห็นในภาพรวม อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.72$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อ นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับคือ ข้อ 8. มีการติดตามประเมินผลแผนการเรียน-การสอนในแต่ละสาขาวิชาชีพ เพื่อร่วมกับฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุงให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ($\bar{X} = 3.86$) ข้อ 9. มีการรวบรวมตำแหน่งงานว่างสถานที่รับสมัครงานเพื่อแจ้งแก่นักศึกษาที่สนใจ ($\bar{X} = 3.84$) ข้อ 10. มีการสรรหาอาชีพจะต้องอย่างเพื่อนำมาเป็นตัวอย่างอันดี เพื่อเป็นกำลังใจให้แก่ศึกษาในสาขาวิชาชีพ ($\bar{X} = 3.65$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 ลำดับ คือ ข้อ 5. มีการติดตามผลการไม่ประสบความสำเร็จของนักศึกษาในด้านการศึกษาต่อเพื่อจัดทำเป็นข้อมูล ($\bar{X} = 3.64$) ข้อ 6. มีการติดตามผลการไม่ประสบความสำเร็จของนักศึกษาในด้านการออกไปประกอบอาชีพเพื่อจัดทำเป็นข้อมูล ($\bar{X} = 3.63$) ข้อ 4. มีการติดตามผลการประกอบอาชีพในแต่ละสาขาวิชาชีพ เพื่อจัดทำเป็นข้อมูล ($\bar{X} = 3.62$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการปฏิบัติงาน
 แนวทางที่เป็นจริงกับที่คาดหวังในแต่ละงาน และภาพรวม โดยใช้ค่าสถิติ t (t-test for Dependent Samples)
 ตามตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของนักศึกษา ที่เกี่ยวกับการ
 ปฏิบัติงานแนวทางที่เป็นจริงกับที่คาดหวังในแต่ละงานและภาพรวม

งานแนวทาง	ความคิดเห็นที่เป็นจริง		ความคิดเห็นที่คาดหวัง		ค่า t	Sig
	นักศึกษา อศจ.		นักศึกษาอศจ.			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. งานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล	3.07	.65	3.68	.63	22.052*	.000
2. งานบริการสนเทศ	3.00	.73	3.70	.69	22.426*	.000
3. งานให้คำปรึกษา	2.93	.79	3.79	.72	23.522*	.000
4. งานการจัดวางตัวบุคคล	3.03	.74	3.81	.71	22.562*	.000
5. งานการติดตามและประเมินผล	2.95	.73	3.72	.71	23.656*	.000
ค่าเฉลี่ยรวม	3.00	.65	3.74	.61	25.596*	.000

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.8 พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนวทางที่เป็นจริง
 กับที่คาดหวังในแต่ละงานทุกงานและภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่ง
 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่คาดหวังสูง
 กว่าปฏิบัติงานแนวทางที่เป็นจริง ในแต่ละงานทุกงานและภาพรวม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาในแต่ละชั้นปี เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน
แนะแนวที่เป็นจริง ในแต่ละงานและภาพรวม ตามตารางที่ 4.9-4.20

ตารางที่ 4.9 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA)

ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เป็นจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงใน
ภาพรวม

แหล่งความแปรปรวน	SS.	df.	MS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	29.058	4	7.265	18.922*	.000
ภายในกลุ่ม	287.945	750	.384		
รวม	317.003	754			

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการ
ปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ
สมมติฐานที่ตั้งไว้ และแสดงว่ามีระดับชั้นปีอย่างน้อย 1 กลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงทำการ
เปรียบเทียบเป็นรายคู่ภายหลัง โดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้วยวิธีการของ
Scheffe' ได้ผลการทดสอบ ตามตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ของนักศึกษา จำแนกตามระดับ
ชั้นปี ตามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงใน
ภาพรวม

ระดับชั้นปี	\bar{X}	ปวช.1	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.1	ปวส.2
		$\bar{X} = 3.27$	$\bar{X} = 2.93$	$\bar{X} = 2.89$	$\bar{X} = 2.78$	$\bar{X} = 2.76$
ปวช.1	3.27	-	.34*	.38*	.48*	.51*
ปวช.2	2.93	-	-	.040	.15	.17
ปวช.3	2.89	-	-	-	.11	.13
ปวส.1	2.78	-	-	-	-	.026
ปวส.2	2.76	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.10 พบว่านักศึกษาระดับปวช.1 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน
แนะแนวที่เป็นจริงในภาพรวม แตกต่างจากนักศึกษาทุกระดับชั้นปี ส่วนนักศึกษาชั้นปีอื่นๆ มีความ
คิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริง ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA)

ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เป็นจริงเกี่ยวกับงานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล

แหล่งความแปรปรวน	SS.	df.	MS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	16.704	4	4.176	10.427*	.000
ภายในกลุ่ม	300.373	750	.400		
รวม	317.077	754			

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.11 พบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงที่เกี่ยวกับงานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และแสดงว่ามีระดับชั้นปีอย่างน้อย 1 คู่มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ภายหลัง โดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้วยวิธีการของ Scheffe' ได้ผลการทดสอบ ตามตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ของนักศึกษาจำแนกตามระดับชั้นปี ตามความคิดเห็นที่เป็นจริงเกี่ยวกับงานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล

ระดับชั้นปี	\bar{X}	ปวช.1	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.1	ปวส.2
		$\bar{X} = 3.28$	$\bar{X} = 3.02$	$\bar{X} = 2.90$	$\bar{X} = 2.89$	$\bar{X} = 2.92$
ปวช.1	3.28	-	.26*	.29*	.39*	.36*
ปวช.2	3.02	-	-	.12	.13	.10
ปวช.3	2.90	-	-	-	.01	-.02
ปวส.1	2.89	-	-	-	-	-.03
ปวส.2	2.92	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.12 พบว่า นักศึกษาระดับ ปวช.1 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลที่เป็นจริง แตกต่างจากนักศึกษาทุกระดับชั้นปี ส่วนนักศึกษาชั้นปีอื่นๆ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลที่เป็นจริง ไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA)

ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เป็นจริงเกี่ยวกับงานบริการสนเทศ

แหล่งความแปรปรวน	SS.	df.	MS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	30.762	4	7.691	15.486*	.000
ภายในกลุ่ม	372.469	750	.497		
รวม	403.231	754			

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.13 พบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงที่เกี่ยวกับงานบริการสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และแสดงว่ามีระดับชั้นปีอย่างน้อย 1 กลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ภายหลัง โดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้วยวิธีการของ Scheffe' ได้ผลการทดสอบ ตามตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี ตามความคิดเห็นที่เป็นจริงเกี่ยวกับงานบริการสนเทศ

ระดับชั้นปี	\bar{X}	ปวช.1	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.1	ปวส.2
		$\bar{X} = 3.28$	$\bar{X} = 2.93$	$\bar{X} = 2.89$	$\bar{X} = 2.71$	$\bar{X} = 2.84$
ปวช.1	3.28	-	.35*	.39*	.57*	.44*
ปวช.2	2.93	-	-	.04	.22	.09
ปวช.3	2.89	-	-	-	.18	.05
ปวส.1	2.71	-	-	-	-	-.13
ปวส.2	2.84	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.14 พบว่า นักศึกษาระดับปวช.1 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานบริการสนเทศที่เป็นจริง แตกต่างจากนักศึกษาทุกระดับชั้นปี ส่วนนักศึกษาในชั้นปีอื่น ๆ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานบริการสนเทศที่เป็นจริงไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.15 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA)

ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เป็นจริงเกี่ยวกับงานให้คำปรึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS.	df.	MS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	38.107	4	9.527	16.489*	.000
ภายในกลุ่ม	433.312	750	.578		
รวม	471.419	754			

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.15 พบว่า นักศึกษาในระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงที่เกี่ยวกับงานให้คำปรึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และแสดงว่ามีระดับชั้นปีอย่างน้อย 1 กลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ภายหลัง โดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้วยวิธีการของ Scheffe' ได้ผลการทดสอบ ตามตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเทียบเป็นรายคู่ ของนักศึกษาจำแนกตามระดับชั้นปี ตามความคิดเห็นที่เป็นจริงเกี่ยวกับงานให้คำปรึกษา

ระดับชั้นปี	\bar{X}	ปวช.1	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.1	ปวส.2
		$\bar{X} = 3.25$	$\bar{X} = 2.84$	$\bar{X} = 2.82$	$\bar{X} = 2.66$	$\bar{X} = 2.69$
ปวช.1	3.25	-	.41*	.43*	.59*	.56*
ปวช.2	2.84	-	-	.02	.18	.15
ปวช.3	2.82	-	-	-	.16	.13
ปวส.1	2.66	-	-	-	-	-.03
ปวส.2	2.69	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.16 พบว่า นักศึกษาระดับปวช.1 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานให้คำปรึกษาที่เป็นจริง แตกต่างจากนักศึกษาจังหวัดจันทบุรีในทุกะระดับชั้นปี ส่วนนักศึกษาในชั้นปีอื่นๆ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานให้คำปรึกษาที่เป็นจริง ไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA)

ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เป็นจริงเกี่ยวกับงานการจัดวางตัวบุคคล

แหล่งความแปรปรวน	SS.	df.	MS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	29.659	4	7.415	14.642*	.000
ภายในกลุ่ม	379.814	750	.506		
รวม	409.473	754			

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.17 พบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงที่เกี่ยวกับงานการจัดวางตัวบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และแสดงว่ามีระดับชั้นปีอย่างน้อย 1 คู่ มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ภายหลัง โดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้วยวิธีการของ Scheffe' ได้ผลการทดสอบ ตามตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเทียบเป็นรายคู่ ของนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เป็นจริงเกี่ยวกับงานการจัดวางตัวบุคคล

ระดับชั้นปี	\bar{X}	ปวช.1	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.1	ปวส.2
		$\bar{X} = 3.30$	$\bar{X} = 2.98$	$\bar{X} = 2.90$	$\bar{X} = 2.87$	$\bar{X} = 2.75$
ปวช.1	3.30	-	.32*	.40*	.43*	.55*
ปวช.2	2.98	-	-	.08	.11	.23
ปวช.3	2.90	-	-	-	.03	.15
ปวส.1	2.87	-	-	-	-	.12
ปวส.2	2.75	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.18 พบว่า นักศึกษาระดับปวช.1 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานการจัดวางตัวบุคคลที่เป็นจริงแตกต่างจากนักศึกษาทุกระดับชั้นปี ส่วนนักศึกษาชั้นปีอื่นๆ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานการจัดวางตัวบุคคลที่เป็นจริงไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.19 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA)

ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เป็นจริงเกี่ยวกับการงานการติดตามและประเมินผล

แหล่งความแปรปรวน	SS.	df.	MS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	35.726	4	8.931	18.159*	.000
ภายในกลุ่ม	368.891	750	.492		
รวม	404.617	754			

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.19 พบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงที่เกี่ยวกับงานการติดตามและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และแสดงว่ามีระดับชั้นปีอย่างน้อย 1 กลุ่มมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ภายหลัง โดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยด้วยวิธีการของ Scheffe' ได้ผลการทดสอบ ตามตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเทียบเป็นรายคู่ ของนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่เป็นจริงเกี่ยวกับการงานการติดตามและประเมินผล

ระดับชั้นปี	\bar{X}	ปวช.1	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.1	ปวส.2
		$\bar{X} = 3.24$	$\bar{X} = 2.90$	$\bar{X} = 2.86$	$\bar{X} = 2.78$	$\bar{X} = 2.59$
ปวช.1	3.24	-	.34*	.38*	.46*	.65*
ปวช.2	2.90	-	-	.04	.12	.31*
ปวช.3	2.86	-	-	-	.08	.27
ปวส.1	2.78	-	-	-	-	.19
ปวส.2	2.59	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.21 พบว่า นักศึกษาระดับปวช.1 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานการติดตามและประเมินผลที่เป็นจริงแตกต่างจากนักศึกษาในทุกระดับชั้นปี และนักศึกษาในระดับปวช. 2 มีความคิดเห็นที่เป็นจริงเกี่ยวกับงานติดตามและประเมินผลแตกต่างจากนักศึกษาในระดับปวส. 2 ส่วนนักศึกษาชั้นปีอื่นๆมีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานการติดตามและประเมินผลไม่แตกต่างกัน

ข้อควรระวังในการคำนวณว่ากรณีใดบ้างที่อื่นก็ห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาแต่ละชั้นปีเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่คาดหวังในแต่ละงานและภาพรวม ตามตารางที่ 4.21-4.26

ตารางที่ 4.21 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ตามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับงานแนะแนวที่คาดหวังในภาพรวม

แหล่งความแปรปรวน	SS.	df.	MS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	.793	4	.198	.528	.715
ภายในกลุ่ม	281.312	750	.375		
รวม	282.104	754			

$P < .05$

จากตารางที่ 4.21 พบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานแนะแนวที่คาดหวังในภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.22 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่คาดหวังเกี่ยวกับงานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล

แหล่งความแปรปรวน	SS.	df.	MS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	.0086	4	.0021	.054	.995
ภายในกลุ่ม	300.797	750	.401		
รวม	300.884	754			

$P < .05$

จากตารางที่ 4.22 พบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่คาดหวังเกี่ยวกับงานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.23 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่คาดหวัง เกี่ยวกับงานบริการสนเทศ

แหล่งความแปรปรวน	SS.	df.	MS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	3.129	4	.782	1.645	.161
ภายในกลุ่ม	356.800	750	.476		
รวม	359.929	754			

$P < .05$

จากตารางที่ 4.23 พบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่คาดหวังเกี่ยวกับงานบริการสนเทศไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.24 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่คาดหวัง เกี่ยวกับงานให้คำปรึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS.	df.	MS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1.001	4	.250	.480	.750
ภายในกลุ่ม	390.542	750	.521		
รวม	391.542	754			

$P < .05$

จากตารางที่ 4.24 พบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่คาดหวังเกี่ยวกับงานให้คำปรึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะวิธีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.25 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-WayANOVA)

ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่คาดหวัง เกี่ยวกับการจัดการจัดวางตัวบุคคล

แหล่งความแปรปรวน	SS.	df.	MS.	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1.056	4	.264	.525	.717
ภายในกลุ่ม	376.983	750	.503		
รวม	378.039	754			

$P < .05$

จากตารางที่ 4.25 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่คาดหวังเกี่ยวกับการจัดวางตัวบุคคลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.26 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-WayANOVA)

ตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่คาดหวัง เกี่ยวกับการติดตามและประเมินผล

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Square	df.	Mean Square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1.092	4	.273	.539	.707
ภายในกลุ่ม	379.881	750	.507		
รวม	380.973	754			

$P < .05$

จากตารางที่ 4.26 พบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่คาดหวังเกี่ยวกับการปฏิบัติงานการติดตามและประเมินผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังตามความคิดเห็นของ นักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี เป็นการวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย และสรุปผลการ วิจัย ตามลำดับ ดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังตามความคิดเห็นของ นักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานแนะแนวตามความคิดเห็นของนักศึกษาอาชีวศึกษา จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามลักษณะความคิดเห็น
3. เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงตามความคิดเห็น ของนักศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามระดับชั้นปี
4. เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานแนะแนวที่คาดหวังตามความคิดเห็นของนักศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามระดับชั้นปี

5.2 สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนว ตามที่เป็นจริงกับที่คาดหวังแตกต่างกัน
2. นักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรีที่ ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ต่างกันมีความคิดเห็น เกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงแตกต่างกัน
3. นักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี ที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ต่างกันมีความคิดเห็น เกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่คาดหวังแตกต่างกัน

5.3 วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2544 ในสถานศึกษาของอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี จำนวน 4,979 คน และได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ ใช้ในการวิจัยครั้งนี้โดยใช้เกณฑ์ตามตารางของ Yamane' ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 และ

ยอมให้มีความคลาดเคลื่อนร้อยละ ± 5 ซึ่งเมื่อได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างแล้วจึงทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ชั้นปีเป็นฐาน แล้วจึงทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแต่ละชั้นปีโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามสัดส่วนในแต่ละสถานศึกษา ได้จำนวน 762 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check List) มีจำนวน 4 ข้อ โดยถามเกี่ยวกับเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา สถานศึกษา และประเภทสาขาวิชาที่เรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังรวม 5 งาน ประกอบด้วย งานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล งานบริการสนเทศ งานให้คำปรึกษา งานการจัดวางตัวบุคคล งานการติดตามและประเมินผล ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales)

3. การสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ด้วยวิธีการของครอนบาค (Cronbach, 1970 : 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นในภาพรวมของแบบสอบถามเท่ากับ .97 ซึ่งแยกเป็นแต่ละงานได้ดังนี้ งานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .83 งานบริการสนเทศมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .86 งานให้คำปรึกษามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93 งานการจัดวางตัวบุคคลมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .92 และงานการติดตามและประเมินผลมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91

4. การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามด้วยตนเองไปยังสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี รวม 762 ฉบับ เป็นฉบับที่สมบูรณ์จำนวน 755 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 99.08

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ที่เป็นข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา โดยหาความถี่และร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรีที่มีต่อการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวัง ทั้ง 5 งาน โดยได้นำมาแจกแจงเป็นรายข้อ แต่ละงาน และภาพรวม ทั้งที่เป็นจริงและส่วนที่คาดหวัง นำเสนอผลด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังในแต่ละงาน และภาพรวม โดยใช้ค่าสถิติ t (t-test for -Dependent Samples)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาในแต่ละระดับชั้นปีเกี่ยวกับกรปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริง ในแต่ละงานและภาพรวม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) และถ้าพบว่ามีความสำคัญทางสถิติที่แสดงว่ามีระดับชั้นปีอย่างน้อย 1 คู่ที่มีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ภายหลังโดยการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธีการของ Scheffe'

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาในแต่ละระดับชั้นปีเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่คาดหวัง ในแต่ละงานและภาพรวม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA)

5.4 สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ พบว่า เป็นชาย จำนวน 295 คน และเป็นหญิง จำนวน 460 คน คิดเป็นร้อยละ 39.10 และ 60.90 ตามลำดับ

ระดับชั้นปี พบว่า เป็นนักศึกษาระดับปวช.1 จำนวน 244 คน เป็นนักศึกษาระดับปวช.2 จำนวน 179 คน เป็นนักศึกษาระดับปวช.3 จำนวน 167 คน เป็นนักศึกษาระดับปวส.1 จำนวน 80 คน และเป็นนักศึกษาระดับปวส.2 จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 32.30 , 23.70 , 20.10 , 10.60 และ 11.30 ตามลำดับ

สถานศึกษา พบว่า เป็นนักศึกษาในวิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี จำนวน 469 คน เป็นนักศึกษาในวิทยาลัยสารพัดช่างจันทบุรี จำนวน 70 คน เป็นนักศึกษาในวิทยาลัยการอาชีพนายายอาม จำนวน 120 คน และเป็นนักศึกษาในวิทยาลัยการอาชีพสอยดาว จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 62.30 , 9.30, 15.90 และ 12.70 ตามลำดับ

สาขาวิชา พบว่า เป็นนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม จำนวน 353 คนและเป็นนักศึกษาที่เรียนในสาขาพาณิชยกรรม จำนวน 402 คน คิดเป็นร้อยละ 46.80 และ 53.20 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรีที่มีต่อการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวัง ทั้ง 5 งาน

ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริง นักศึกษามีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแต่ละงานพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกงาน โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ 1. งานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล 2. งานการจัดวางตัวบุคคล 3. งานบริการสนเทศ 4. งานการติดตามและประเมินผล และ 5. งานให้คำปรึกษาตามลำดับ

สำหรับการปฏิบัติงานแนะแนวที่คาดหวัง นักศึกษามีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ระดับมาก และเมื่อพิจารณาแต่ละงาน พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกงาน โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ 1. งานการจัดวางตัวบุคคล 2. งานให้คำปรึกษา 3. งานการติดตามและประเมินผล 4. งานบริการสนเทศ และ 5. งานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังในแต่ละรายงาน และในภาพรวม โดยใช้ค่าสถิติ t (t-test for Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังในแต่ละงานทุกงานและภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่คาดหวังสูงกว่าการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริง ในแต่ละงานทุกงานและภาพรวม

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรีในแต่ละชั้นปีเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริง ในแต่ละงานและภาพรวม

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับปวช.1 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานแนะแนวที่เป็นจริงในแต่ละงานทุกงานและภาพรวมแตกต่างจากนักศึกษาทุกระดับชั้นปี และนักศึกษาระดับปวช.2 มีความคิดเห็นที่เป็นจริงเกี่ยวกับงานติดตามและประเมินผลแตกต่างจากนักศึกษาระดับปวส.2 ส่วนนักศึกษาระดับชั้นปีอื่นๆ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานแนะแนวที่เป็นจริงไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรีในแต่ละชั้นปีเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่คาดหวัง ในแต่ละรายงานและในภาพรวม

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาทุกระดับชั้นปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานแนะแนวที่คาดหวังในแต่ละงานทุกงานและภาพรวมไม่แตกต่างกัน

5.5 อภิปรายผลการวิจัย

ในการอภิปรายผล ผู้วิจัยจะอภิปรายตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

5.5.1 การปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังตามความคิดเห็นของนักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี

ผลการวิจัยพบว่า

การปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริง นักศึกษามีความคิดเห็นในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาโดยส่วนใหญ่อาจจะได้รับรู้ข่าวสาร หรือกิจกรรมของงานแนะแนวไม่ชัดเจนและทั่วถึง เพราะการทำกิจกรรมงานแนะแนวในสภาพปัจจุบันของอาจารย์แนะแนวยังขาดซึ่งการประชาสัมพันธ์ที่ดี และความร่วมมือของบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องในสถานศึกษา อีกทั้งอาจารย์แนะแนวจะต้องมีภาระหน้าที่ในการสอนมากทั้งภาคเช้าและภาคบ่าย ทำ

ให้ไม่สามารถทุ่มเทเวลาให้กับงานแนะแนวในสถานศึกษาได้อย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปราณี บรรจงเต็ม (2534 : บทคัดย่อ) เรื่อง ปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวของครูแนะแนว และความต้องการบริการแนะแนวของนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษากลุ่มภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า ครูแนะแนวมีปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และครูแนะแนวจะประสบปัญหาในการปฏิบัติงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับงานแนะแนว คือปัญหาเกี่ยวกับการที่ครูแนะแนวต้องรับผิดชอบหน้าที่อื่นๆ นอกเหนือจากงานแนะแนว ปัญหาเกี่ยวกับความเหมาะสมของห้องแนะแนว ปัญหาเกี่ยวกับครุภัณฑ์มีไม่เพียงพอและปัญหาเกี่ยวกับการขาดวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการจัดบริการแนะแนว และที่ประสบปัญหามากที่สุดคือปัญหาเกี่ยวกับงบประมาณในการจัดกิจกรรมหรือโครงการพิเศษต่างๆ ปัญหาเกี่ยวกับศักยภาพของบุคลากรแนะแนวในการให้ความช่วยเหลือนักศึกษาและปัญหาเกี่ยวกับการขาดบุคลากรผู้ช่วยงานด้านธุรการของงานแนะแนว และสอดคล้องกับงานวิจัยของ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา (2537 : 1) ที่พบว่า ในปัจจุบันสถานศึกษาในกรมอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ไม่สามารถปฏิบัติงานแนะแนวได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ซึ่งอุปสรรคส่วนหนึ่งที่เกิดขึ้นต่อการดำเนินงานแนะแนวในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา คือ ผู้ปฏิบัติงานแนะแนวมีจำนวนน้อย ขาดความกว้างขวางในการจัดกิจกรรมงานแนะแนว รับผิดชอบงานสอนหรืออื่นๆมากและขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดีทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานแนะแนวได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร อีกทั้งไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษาได้

เมื่อพิจารณาแต่ละงาน พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ระดับปานกลางทุกงาน โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ งานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า ข้อที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่างานแนะแนวได้ปฏิบัติจริงเกี่ยวกับงานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับประวัตินักศึกษา และมีการจัดเก็บข้อมูลของนักศึกษาอย่างเป็นระบบตามลักษณะของข้อมูล ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า งานบริการรวบรวมข้อมูลเป็นงานที่เกี่ยวกับการสำรวจเพื่อรวบรวมข้อมูลของนักศึกษาแต่ละคนไว้ในแฟ้มระเบียบสะสมซึ่งมีหน่วยงานในสถานศึกษาร่วมทำงานด้วยหลายหน่วยงาน เช่น งานทะเบียน งานอาจารย์ที่ปรึกษา และงานวัดผล เป็นต้น ที่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษาไว้ตั้งแต่เมื่อนักศึกษาได้เข้ามาศึกษาในสถานศึกษานั้นๆ อย่างเป็นระบบซึ่งเป็นเหตุให้นักศึกษามีความคิดเห็นว่าสถานศึกษาได้มีการปฏิบัติในงานดังกล่าวอย่างเป็นระบบ ส่วนข้อที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่างานแนะแนวได้ปฏิบัติจริงเกี่ยวกับงานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจ เจตคติ หรือค่านิยมของนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาชีพ และมีการจัดเก็บข้อมูลทางด้านสุขภาพอนามัยของนักศึกษาตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจ เจตคติ หรือค่านิยมของนักศึกษาในแต่ละสาขาอาชีพ หรืองานจัดเก็บข้อมูลทางด้านสุขภาพอนามัยของนักศึกษา เป็นงานเฉพาะทางที่จำเป็นต้องมีกระบวนการและเวลาในการเก็บรวบรวมข้อ

มูลตลอดจนต้องมีเครื่องมือประเภทแบบทดสอบหรือแบบสอบถามที่มาตรฐานมาทดสอบนักศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ต้องการ แต่ในสภาพปัจจุบันงานแนะแนวในสถานศึกษาของอาชีวศึกษา จังหวัดจันทบุรีจะประสบปัญหาได้แก่ อาจารย์แนะแนวขาดแหล่งบริการแบบทดสอบเพื่อนำมาใช้ ในการรวบรวมข้อมูล การขาดความรู้และทักษะในการใช้เครื่องมือ การขาดความร่วมมือจากครู อาจารย์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษา การมีชั่วโมงสอนมากและขาดเจ้าหน้าที่ในการช่วยเหลือเก็บรวบรวมข้อมูลที่จำเป็น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปราณี บรรจงเต็ม (2534 : บทคัดย่อ) เรื่อง “ปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวของครูแนะแนวและความต้องการบริการแนะแนว ของนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้” ที่พบว่า ครูแนะแนว ประสบปัญหาด้านบริการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาคือ ปัญหาการขาดแหล่งบริการให้ยืม เครื่องมือมาตรฐาน เพื่อการศึกษานักศึกษา ปัญหาการขาดความรู้และทักษะในการใช้เครื่องมือ มาตรฐานในการศึกษานักศึกษาเป็นรายบุคคล และปัญหาเกี่ยวกับความร่วมมือจากครูอาจารย์ในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษา และสอดคล้องกับที่หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา (2537 : 3) ที่ได้กล่าวถึงปัญหาของงานรวบรวมข้อมูลนักศึกษาเป็นรายบุคคลว่า หัวหน้างานไม่มีความรู้ ความเข้าใจวิธีการจัดทำระเบียบสะสม เพื่อใช้ในการแนะแนว ขาดแหล่งบริการให้ยืมแบบทดสอบ เพื่อนำมาใช้ในการแนะแนว หัวหน้างานมีชั่วโมงสอนมากทำให้ไม่มีเวลาเก็บรวบรวมข้อมูลของ นักศึกษา

สำหรับงานที่นักศึกษามีความคิดเห็นที่เป็นจริงว่างานแนะแนวได้ปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ งานให้คำปรึกษา ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่างานแนะแนว ได้ปฏิบัติจริงเกี่ยวกับงานให้คำปรึกษามีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดแผนการเรียนแก่นักศึกษาเมื่อมีปัญหาตามลำดับ ส่วนข้อที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่างานแนะแนวได้ปฏิบัติจริงเกี่ยวกับงานให้คำปรึกษามีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การจัดบรรยากาศที่ให้ความรู้สึกรอบอุ้ม ปลอดภัย ไว้ใจเมื่อนักศึกษามาขอรับคำปรึกษา และมีการกำหนดตารางวันนัดหมายสำหรับการให้คำปรึกษาอย่างแน่นอน ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็น เพราะความไม่เข้าใจวิธีการขอคำปรึกษาจากอาจารย์แนะแนวและความไม่ไว้ใจในอาจารย์แนะแนวทำให้นักศึกษาไม่กล้าเข้ามาขอคำปรึกษา อีกทั้งการจัดเวลาการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ยังไม่มีความเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน และรูปแบบของห้องที่จะให้คำปรึกษาไม่เป็นสัดส่วนเพียงพอ ทำให้เกิดบรรยากาศที่นักศึกษารู้สึกไม่ปลอดภัย เกิดความไม่มั่นใจ และไม่เป็นกันเองกับนักศึกษา ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรศักดิ์ ธนทอง (2535 : บทคัดย่อ) เรื่อง ความต้องการรับบริการแนะแนวอาชีพในวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต ปีการศึกษา 2534 ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวนักศึกษาได้ไปขอคำปรึกษาจากฝ่ายแนะแนวน้อย และมีโอกาสน้อยในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการงานแนะแนว และดั่งที่ สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2531 : 57-58) ได้กล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคการจัดบริการแนะแนวเกี่ยวกับงานให้คำปรึกษาในโรงเรียน

มัธยมสาธิตวิทยาลัยครูสวนสุนันทา ว่านักเรียนโดยส่วนใหญ่จะใช้บริการให้คำปรึกษาน้อยเพราะว่านักเรียนไม่คุ้นเคยกับอาจารย์แนะแนว อาจารย์แนะแนวไม่สร้างบรรยากาศความเป็นกันเองกับนักศึกษา และในบางครั้งไม่มีอาจารย์แนะแนวนั่งประจำห้องแนะแนวเพื่อให้คำปรึกษากับนักศึกษา

สำหรับการปฏิบัติงานแนะแนวที่คาดหวัง นักศึกษามีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาโดยส่วนใหญ่ต้องการที่จะให้งานแนะแนวได้ช่วยเหลือให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆ รู้จักตัดสินใจเลือกแนวทางการศึกษาต่อหรือการเลือกประกอบอาชีพ อีกทั้งสามารถดำรงตนในสังคมได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ดังที่อนันต์ อนันตรังสี (2521 : 37) ได้กล่าวถึงความสำคัญและความจำเป็นของงานแนะแนวว่า กิจกรรมของงานแนะแนวจะเป็นเครื่องช่วยชี้ให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในสิ่งที่ถูกต้อง ให้รู้จักใช้เหตุผล รู้จักใช้สติปัญญาในการวิเคราะห์และแก้ปัญหาในทุกด้าน อีกทั้งมุ่งให้เกิดความเข้าใจในการเลือกปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมเพื่อนำตนเองไปสู่ความสำเร็จของชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปราณี บรรจงเต็ม (2534 : บทคัดย่อ) เรื่อง ปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวของครูแนะแนวและความต้องการบริการแนะแนวของนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษากลุ่มภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการการบริการงานแนะแนวของนักศึกษาในภาพรวม อยู่ในระดับมากทั้ง 5 งาน และมีความต้องการให้จัดบริการงานแนะแนวทั้ง 5 งานเป็นปัจจุบันและทันสมัย ต้องการให้มีเจ้าหน้าที่หรือครูแนะแนวอยู่ประจำห้องตลอดเวลา ต้องการให้ห้องแนะแนวมีมุมหนึ่งเป็นที่พักผ่อนหรือผ่อนคลายอารมณ์ และต้องการห้องแนะแนวที่จัดไว้เหมาะสมทั้งทำเล ที่ตั้ง และการจัดสภาพภายใน

เมื่อพิจารณาแต่ละงานพบว่านักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกงาน โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคืองานการจัดวางตัวบุคคล ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อจะพบว่า ข้อที่นักศึกษามีความคิดเห็นที่คาดหวังให้งานแนะแนวได้ปฏิบัติเกี่ยวกับงานการจัดวางตัวบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือมีการจัดหาทุนการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ มีการจัดสรรทุนการศึกษาในรูปแบบต่างๆ ที่เหมาะสมกับสภาพของนักศึกษา ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดว่าการเรียนสาขาวิชาชีพจำเป็นต้องใช้เงินทุนในการศึกษาสูง อีกทั้งในปัจจุบันหลายครอบครัวต้องประสบกับปัญหาทางเศรษฐกิจดังนั้นนักศึกษาโดยส่วนใหญ่จึงต้องการที่จะงานแนะแนวได้ปฏิบัติเกี่ยวกับการสนับสนุนในเรื่องทุนการศึกษาหรือทุนกู้ยืม ดังที่สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2531 : 61-63) ได้กล่าวถึงการแก้ปัญหาการแนะแนวในโรงเรียนพณิชยการสันติราษฎร์ในงานที่เกี่ยวกับการจัดวางตัวบุคคลดังนี้ จัดหาความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอกมอบทุนการศึกษาให้นักเรียน มีการตั้งคณะกรรมการพิจารณาในการมอบทุนทุกครั้ง จัดบริการทางด้านอาชีพช่วยนักเรียนที่ต้องการหาประสบการณ์ในการทำงานขณะที่ยังศึกษาอยู่ รวมทั้งนักเรียนที่จบการศึกษาจากโรงเรียนและต้องการประกอบอาชีพทันที ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรรัตน์ ศรีกระจิบ (2531 : บทคัดย่อ) เรื่อง ความต้องการในการรับบริการแนะแนวอาชีพของผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมอาชีพจากศูนย์การ

ศึกษานอกโรงเรียนเขตภูมิภาคตะวันตก ผลการวิจัยพบว่า ผู้ฝึกอบรมอาชีพทุกสาขาทั้งที่ประกอบอาชีพแล้วและยังไม่ได้ประกอบอาชีพ มีความต้องการรับบริการแนะแนวอาชีพ ด้านการเงินทุนและการตลาดอยู่ในระดับสูง ด้านการใช้เทคโนโลยีอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้อที่นักศึกษามีความคิดเห็นที่คาดหวังให้งานแนะแนวได้ปฏิบัติเกี่ยวกับงานการจัดวางตัวบุคคลมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีการจัดกิจกรรมเพื่อเตรียมตัวนักศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงานหรืองานอาชีพ มีการจัดกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์อันดีกับสถานประกอบการที่นักศึกษาออกฝึกงานหรือเข้าทำงาน และมีการจัดกิจกรรมนัดพบแรงงานร่วมกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานของรัฐให้แก่นักศึกษา ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า งานแนะแนวในสถานศึกษาขาดการประสานงานที่ดีกับสถานประกอบการ ทำให้ขาดการสนับสนุนจากสถานประกอบการหรือในพื้นที่รอบบริเวณสถานศึกษา การขาดแคลนสถานประกอบการที่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียน ทำให้นักศึกษาโดยส่วนใหญ่ไม่เข้าใจและเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถานประกอบการ เช่น การนัดพบแรงงาน หรือการจัดงานวันนัดพบแรงงาน ซึ่งสอดคล้องกับ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา (2537 : 70) ที่ได้กล่าวถึงการติดตามผลการดำเนินงานของงานแนะแนวอาชีพและจัดหางานซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการจัดวางตัวบุคคล พบว่ามีปัญหาในการดำเนินงานดังนี้ การขาดแหล่งสนับสนุนหาทุนเพื่อการประกอบอาชีพอิสระ ไม่ได้รับความสะดวกในการติดต่อประสานงานกับแหล่งงานต่างๆ แหล่งงานไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียนในสถานศึกษา และขาดงบประมาณในการจัดกิจกรรมจัดหางาน

สำหรับงานที่นักศึกษามีความคิดเห็นที่คาดหวังให้งานแนะแนวได้ปฏิบัติ ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ งานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาร้อยละ 60.00 มีความคิดเห็นว่างานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลเป็นลักษณะของงานที่สถานศึกษาต้องปฏิบัติตามภาระหน้าที่เพื่อความสมบูรณ์ในการจัดทำระเบียบนักศึกษาเช่น งานจัดทำประวัตินักศึกษา การจัดเก็บข้อมูลของกลุ่มนักศึกษาที่มีปัญหา การจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพในการทำงานพิเศษภายนอกสถานศึกษา และการจัดเก็บข้อมูลทางด้านสุขภาพอนามัยของนักศึกษา ซึ่งในการจัดเก็บข้อมูลบางข้อนักศึกษาจะให้ความคาดหวังต่ำสุดเช่นงานเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและการจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพในการทำงานพิเศษภายนอกสถานศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาโดยส่วนใหญ่ยังอยู่ในวัยรุ่นซึ่งถือว่าเป็นวัยที่มีความแข็งแรงยังไม่มีความกังวลในเรื่องของสุขภาพเท่าที่ควร อีกทั้งไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควรในเรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพทางวิชาชีพเพราะในวัยดังกล่าวจะมุ่งสนใจในเรื่องการเรียนในระดับที่สูงขึ้นหรือเรียนตามหลักสูตรที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้มากกว่าสนใจในการเพิ่มประสิทธิภาพทางวิชาชีพซึ่งเป็นงานนอกเหนือจากหลักสูตร จากที่กล่าวมาทำให้งานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลได้ถูกนักศึกษามองข้ามความสำคัญไป ซึ่งในความเป็นจริงแล้วงานเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลจะมีประโยชน์อย่างมากต่อการพัฒนานักศึกษาในด้านต่างๆ รวมทั้งเป็นแหล่งข้อมูลเบื้องต้นที่มีประโยชน์ต่อการจัดบริการต่างๆ ในการแนะแนวโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อการจัดงานให้คำปรึกษา และงานการจัดวางตัวบุคคลแก่นักศึกษา แต่ที่เห็นใน

ปัจจุบันจะเห็นว่านอกจากนักศึกษาเองแล้ว หน่วยงานในสถานศึกษาก็ไม่ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับงานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลอย่างจริงจัง จึงก่อให้เกิดปัญหาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล ดังที่ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา (2537 : 3) ได้กล่าวถึงปัญหาในการปฏิบัติงานรวบรวมข้อมูลนักศึกษา คือ หัวหน้างานรวบรวมข้อมูล ไม่มีความรู้ ความเข้าใจวิธีการจัดทำระเบียบสะสมเพื่อใช้ในการแนะแนว ขาดแหล่งบริการให้ยืมแบบทดสอบเพื่อนำมาใช้รวบรวมข้อมูล หัวหน้างานแนะแนวที่ชั่วโมงสอนมาก ไม่มีเวลาเก็บรวบรวมข้อมูลนักศึกษาเพื่อใช้ในการแนะแนว และหัวหน้างานแนะแนวไม่ได้รับความสะดวกในการเดินทางไปเยี่ยมนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปราณี บรรจงเต็ม (2534 : บทคัดย่อ) เรื่อง ปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวของครูแนะแนวและความต้องการบริการแนะแนวของนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษากลุ่มภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาด้านรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาพบว่าครูแนะแนวประสบปัญหาด้านบริการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาคือ ปัญหาการขาดแหล่งบริการให้ยืมเครื่องมือมาตรฐาน เพื่อการศึกษานักศึกษา ปัญหาการขาดความรู้และ ทักษะในการใช้เครื่องมือมาตรฐานในการศึกษานักศึกษาเป็นรายบุคคล ปัญหาเกี่ยวกับการ ออกเยี่ยมบ้านนักศึกษา และปัญหาเกี่ยวกับความร่วมมือจากครูอาจารย์ในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษา

5.5.2 เปรียบเทียบการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังตามความคิดเห็นของนักศึกษอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวัง ในแต่ละงาน ทุกงานและภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักศึกษามีความคิดเห็นที่เป็นจริงเกี่ยวกับงานแนะแนวทั้งแต่ละงาน ทุกงานและภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีความคิดเห็นที่คาดหวังให้งานแนะแนวได้ปฏิบัติทั้งในแต่ละงาน ทุกงานและภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษาจำเป็นต้องปฏิบัติตามกรอบหรือนโยบายที่กรมอาชีวศึกษาเป็นผู้กำหนด ซึ่งทำให้ในการปฏิบัติงานแต่ละงานอาจจะไม่ตรงกับความต้องการหรือความคาดหวังของนักศึกษา อีกทั้งในการปฏิบัติงานแนะแนวนั้นก็จะมีอุปสรรคในการดำเนินงานบางประการที่ทำให้งานแนะแนวไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เช่น การขาดแคลนงบประมาณในการจัดบริการงานแนะแนว การขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการแนะแนว การขาดแคลนแหล่งข้อมูลเพื่อใช้ในการงานแนะแนว เป็นต้น ดังที่หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา (2537 : 3-96) ได้สรุปปัญหาการปฏิบัติงานแนะแนวของสถานศึกษา กรมอาชีวศึกษา แต่ละงาน ดังนี้ อาจารย์แนะแนวไม่มีความรู้ ความเข้าใจในกิจกรรมงานแนะแนวทั้ง 5 งาน อย่างชัดเจน การขาดแหล่งบริการให้ยืมแบบทดสอบเพื่อการเก็บข้อมูล ขาดแหล่งบริการข้อมูลสนเทศทั้งทางด้านการศึกษาและงานอาชีพ ขาดสถานประกอบการที่จะสนับสนุนในงานอาชีพ ขาดการสนับสนุนด้านทุนการศึกษา ขาดงบประมาณเพื่อเป็นการจัดหางาน

อาจารย์แนะแนวมีชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้ไม่สามารถทุ่มเทเวลาให้กับงานแนะแนวได้อย่างเต็มที่ ขาดการประสานงานระหว่างอาจารย์แนะแนวกับฝ่ายต่างๆ ในการแก้ปัญหานักศึกษาผู้บริหารยังไม่สนับสนุนและเห็นความสำคัญกับงานให้คำปรึกษา และประสบปัญหาคือนักศึกษาส่งข้อมูลกลับให้งานแนะแนวในสถานศึกษาล่าช้า ไม่ทันตามเวลาที่กำหนดไว้ และที่อยู่ของนักศึกษาไม่ชัดเจน ทำให้ติดต่อไม่ได้

ส่วนความคิดเห็นของนักศึกษาที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่คาดหวัง ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก อีกทั้งมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงในแต่ละงาน ทุกงานและภาพรวม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในสถานศึกษาโดยส่วนใหญ่ล้วนแต่เป็นผู้ต้องการความช่วยเหลือหรือต้องการได้รับคำแนะนำที่ถูกต้องจากกลุ่มบุคคลที่น่าเชื่อถือ ศรัทธาเพื่อที่จะได้นำความช่วยเหลือหรือคำแนะนำเหล่านั้นไปประยุกต์ใช้เพื่อให้ตนเองประสบกับความสำเร็จทั้งทางด้านการศึกษา อาชีพ และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมหรือสภาพแวดล้อมได้เป็นอย่างดี ทำให้นักศึกษามีความคาดหวังให้งานแนะแนวได้ปฏิบัติสูงกว่าที่ได้ปฏิบัติจริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรานี บรรจงเต็ม (2534 : บทคัดย่อ) เรื่อง “ปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวของครูแนะแนวและความต้องการบริการแนะแนวของนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษากลุ่มภาคใต้” พบว่า นักศึกษามีความต้องการรับบริการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษานักศึกษาคือต้องการบริการทดสอบความสนใจในอาชีพ ต้องการรับบริการ ทดสอบความถนัด ทางด้านงานบริการสนเทศ นักศึกษาต้องการข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาต่อ ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ และโลกของงานอาชีพนั้น ๆ ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับการ ประกาศรับสมัครงานของ สถานประกอบการต่าง ๆ ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการ สมัครงานและวิธีการสัมภาษณ์เข้าทำงาน ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิควิธีการเรียน อย่างมีประสิทธิภาพต้องการศึกษาและดูงานในสถานประกอบการอาชีพต่าง ๆ ที่สนใจต้องการข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งฝึกงานอาชีพก่อนออกฝึกงาน ต้องการ ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มความต้องการแรงงานของสาขาวิชาที่เรียน ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับสถาน ประกอบการอาชีพต่างๆ ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับแผนการเรียนต่างๆที่เปิดสอนในวิทยาลัย ต้องการโอกาสในการพบและพูดคุยซักถามรับความรู้และประสบการณ์กับนายจ้างหรือผู้ประกอบการในสาขาอาชีพต่างๆ ที่สนใจ ต้องการห้องสมุดอาชีพๆ ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับครูอาจารย์และเพื่อน ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานทั้งภาครัฐบาลและเอกชน ทางด้านงานให้คำปรึกษานักศึกษามีความต้องการรับคำปรึกษาเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ เพื่อตัดสินใจเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองได้ต้องการรับคำปรึกษาเพื่อช่วยสร้าง ความมั่นใจในการวางแผนอนาคต ต้องการรับคำปรึกษาทางการเรียนเพื่อปรับปรุงการเรียนในปัจจุบัน ต้องการรับคำปรึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลิกภาพให้เหมาะสมกับอาชีพที่สนใจ ต้องการรับคำปรึกษาเกี่ยวกับการเลือกและวางแผนการเรียนให้เหมาะสมกับศักยภาพของตน ต้องการรับคำปรึกษาเพื่อช่วยใ้รู้จักตนเองในเรื่องความสามารถ ความสนใจ และบุคลิกภาพและ

ต้องการให้มีห้องให้คำปรึกษาเป็นสัดส่วน เฉพาะทางด้านงานการจัดวางตัวบุคคล นักศึกษามีความต้องการเลือกแผนการเรียนที่ตรงกับอาชีพที่ตนสนใจ ต้องการจัดหางานให้ทำเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ต้องการเลือกอาชีพและแหล่งประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัดและความสนใจของตน ต้องการเลือกฝึกงานอาชีพตาม ความสนใจของตน ต้องการหาประสบการณ์ขั้นต้นในงานอาชีพที่สนใจ ต้องการฝึกงานอาชีพในสถานประกอบการทั้งภาครัฐบาลและเอกชน ต้องการรับการอบรมวิธี การเขียนใบสมัครและการเตรียมตัวสอบสัมภาษณ์เพื่อเข้าทำงาน ต้องการทำงานพิเศษชั่วคราวในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ ต้องการรับการฝึกอบรมพิเศษต่างๆ และต้องการกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อส่งเสริมความพร้อมในการประกอบอาชีพในอนาคต และทางด้านงานติดตามและประเมินผล นักศึกษามีความต้องการให้มีการติดตามผลศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพอิสระ ต้องการให้มีการประเมินผลการฝึกงานอาชีพในสถานประกอบการต่าง ๆ ของนักศึกษานักศึกษาแต่ละรุ่นและต้องการให้มีการประเมินผลการมีงานทำของศิษย์เก่าในแต่ละสาขาวิชาแต่ละรุ่น

5.5.3 เปรียบเทียบการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงตามความคิดเห็นของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำแนกตามระดับชั้นปี

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับปวช.1 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานแนะแนวที่เป็นจริงในแต่ละงาน ทุกงานและภาพรวมแตกต่างจากนักศึกษาระดับชั้นปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาระดับปวช.1 เป็นนักศึกษาที่เพิ่งจะเข้ามาเรียนในสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษาย่อมมีความตื่นตัวและเตรียมพร้อมกับการรับข้อมูลข่าวสารต่างๆของทางสถานศึกษา อีกทั้งยังอยู่ในช่วงที่อาจารย์แนะแนวหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับงานแนะแนวรวมถึงตัวนักศึกษาเองต่างก็ให้ความสนใจและเรียนรู้ในเรื่องราวของแต่ละฝ่ายเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการที่จะปรับตัวเข้าหากัน ดังนั้นจึงทำให้ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปวช.1 ในทุกงานเกี่ยวกับงานแนะแนวมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าทุกชั้นปี อื่นๆ

ส่วนนักศึกษาระดับปวช.2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานติดตามและประเมินผลที่เน้นจริงแตกต่างจากนักศึกษาระดับปวส.2 และนักศึกษาระดับชั้นปีอื่นๆมีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานแนะแนวที่เป็นจริงไม่แตกต่างกัน เมื่อผู้วิจัยได้เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาระดับชั้นปีจะพบว่าเมื่อนักศึกษาอยู่ระดับชั้นปีที่สูงขึ้นจะมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่เป็นจริงเกี่ยวกับงานแนะแนวต่ำลงในแต่ละงานทุกงานและภาพรวม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาเมื่อเรียนระดับชั้นที่สูงขึ้นมีความคิดเห็นว่างานแนะแนวยังไม่สามารถปฏิบัติงานหรือจัดกิจกรรมในแต่ละงานทุกงานให้กับนักศึกษาได้ทันต่อสถานการณ์หรือการเปลี่ยนแปลงของตัวนักศึกษาได้ อีกทั้งอาจารย์ประจำที่ทำงานฝ่ายแนะแนวโดยส่วนใหญ่ก็จะเป็นอาจารย์ที่สอนวิชาพื้นฐานมิได้มีความรู้ทางสาขาวิชาชีพเพียงพอที่จะให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาในระดับชั้นปีที่สูงขึ้นจึงทำให้บางครั้งไม่สามารถช่วยเหลือหรือให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่นักศึกษาได้อย่างเต็มที่เมื่อนักศึกษามีปัญหาในการศึกษาหรือการ

ทำงานทางสายวิชาชีพ และทางสถานศึกษาก็ได้เห็นความสำคัญอย่างจริงจังเกี่ยวกับงานแนะแนว เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าสถานศึกษาที่สอนทางด้านอาชีวศึกษาจะไม่มีการจัดชั่วโมงแนะแนวให้กับนักศึกษาในทุกชั้นปี ไม่มีการจัดงานฝ่ายแนะแนวเป็นให้ทำงานเป็นทีมที่ต้องมีผู้ให้คำปรึกษาเฉพาะทาง ซึ่งเป็นผลทำให้นักศึกษาเข้ามาใช้งานบริการแนะแนวน้อยลงกว่าเดิม ดังที่ สวงน สุทธิเลิศอรุณ (2531 : 63-64) ได้กล่าวถึง ลักษณะและปัญหางานแนะแนวของโรงเรียนพลิชยการสันติราษฎร์ว่าและโรงเรียนพลิชยการสุโขทัยว่า ฝ่ายบริหารของโรงเรียนยังมองไม่เห็นความสำคัญของงานแนะแนว อาจารย์แนะแนวไม่มีเวลาให้กับงานแนะแนวเนื่องจากมีชั่วโมงสอนมาก บุคลากรไม่ได้ผ่านการอบรมทางด้านแนะแนวมาโดยตรงทำให้ขาดอุดมการณ์และทักษะ ยังเป็นงานที่ไม่มีระเบียบ ฝ่ายต่างๆ มองไม่เห็นความสำคัญของงานแนะแนว นักศึกษาเองก็ยังไม่เห็นความสำคัญของงานแนะแนว ยังไม่มีการสร้างทีมงานที่ดีและอาจารย์ในโรงเรียนยังไม่มีใจรักในงานแนะแนว และสอดคล้องกับคำกล่าวของ รวีวรรณ ชินะตระกูล (2539 : 24) ที่ได้กล่าวว่า การจัดบริการแนะแนวในสถานศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นไปในรูปแบบของการจัดบริการสนทนา เป็นการแนะแนวไปตามข้อมูลที่ครูและอาจารย์รวบรวมหรือรับมา เป็นการจัดบริการแนะแนวไปตามหน้าที่ ขาดระบบการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ถูกต้อง จึงไม่สามารถให้บริการและให้ความช่วยเหลือพัฒนาเด็กให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการได้ ด้วยเหตุผลอันเนื่องมาจากน้ำหนักของการให้บริการในด้านต่างๆ ทั้ง 5 งาน ได้แก่ 1. งานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล 2. งานบริการสนทนา 3. งานให้คำปรึกษา 4. งานการจัดวางตัวบุคคล 5. งานการประเมินและติดตามผล อาจไม่เท่าเทียมกัน ขาดความพอดีในการให้บริการ สิ่งเหล่านี้ย่อมขึ้นอยู่กับผู้บริหารสถานศึกษา ครูและอาจารย์ ที่ทำการแนะแนวได้ให้ความสำคัญของการแนะแนวด้านต่างๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา

5.5.4 เปรียบเทียบการปฏิบัติงานแนะแนวที่คาดหวังตามความคิดเห็นของนักศึกษอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามระดับชั้นปี

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาทุกระดับชั้นปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับงานแนะแนวที่คาดหวังในแต่ละงาน ทุกงานและไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาทุกชั้นปีมีความคิดเห็นว่างานแนะแนวถ้าได้มีการปฏิบัติตามกรอบหรือแนวคิดของงานแนะแนวที่ถูกต้องแล้วย่อมต้องสามารถช่วยเหลือหรือให้คำแนะนำแก่ตัวนักศึกษาได้ทั้งในด้านการศึกษาต่อ การเลือกประกอบอาชีพและการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมหรือสังคมรอบข้างได้ ดังนั้นนักศึกษาจึงมีความคาดหวังที่ต้องการจะได้รับการบริการจากงานแนะแนวทุกงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกชั้นปี ดังที่

มาลินี จุโฑปะมา (2536 : 20-21) ได้กล่าวถึงหลักการของงานแนะแนวว่า เป็นการจัดบริการให้กับนักศึกษาทุกคนและทุกระดับการศึกษา การจัดบริการแนะแนวไม่ใช่การให้บริการกับคนที่ปัญหาเท่านั้น และการบริการงานแนะแนวยังมีความสำคัญต่อชีวิตในทุกๆ ปี ดังนั้นการ

บริการแนะแนวจะมีประสิทธิภาพได้จะต้องเป็นการบริการแนะแนวแบบที่เป็นกระบวนการต่อเนื่องตั้งแต่นักศึกษาเริ่มเข้ามาศึกษาในสถานศึกษาจนนักศึกษาผู้นั้นสำเร็จการศึกษา

5.6 ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาผู้วิจัยได้สรุปเป็นข้อเสนอแนะดังนี้

5.6.1 ข้อเสนอแนะสำหรับกรมอาชีวศึกษา

1. ควรสนับสนุนให้อาจารย์แนะแนวหรือบุคลากรที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับงานแนะแนวได้รับความรู้ ความเข้าใจในแนวทางการปฏิบัติงานแนะแนว โดยการจัดสัมมนาหรืออบรมโดยนักวิชาการที่มีความชำนาญเกี่ยวกับงานแนะแนวกับอาจารย์แนะแนวหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องในสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษา เพื่อชี้แจงหลักการ จุดมุ่งหมายและวิธีการปฏิบัติงาน ตลอดจนจัดให้มีการให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคต่างๆ ในการปฏิบัติหน้าที่

2. ควรกำหนดบทบาทหน้าที่ของงานแนะแนวในสถานศึกษาที่สังกัดกรมอาชีวศึกษาให้ครอบคลุมทั้ง 5 งาน อย่างชัดเจน โดยให้สามารถทำงานประสานกับหน่วยงานที่มีหน้าที่สนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์กับงานแนะแนว อาทิเช่น งานทะเบียน งานประชาสัมพันธ์ งานอาจารย์ที่ปรึกษา และงานทวิภาคี เป็นต้น

5.6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษาในจังหวัดจันทบุรี

1. ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับงานแนะแนว โดยการสนับสนุนทั้งทางด้านงบประมาณ และกำลังคนอย่างเหมาะสม อีกทั้งต้องเร่งประชาสัมพันธ์ให้ครูอาจารย์ นักศึกษาในสถานศึกษาเห็นความสำคัญของงานแนะแนวทั้ง 5 งาน

2. เน้นให้งานแนะแนวเพิ่มบทบาทของงานให้คำปรึกษาอย่างชัดเจน โดยมีการสร้างทีมงานที่ดี มีการสรรหาบุคลากรที่มีความสามารถเฉพาะทางเป็นกลุ่มให้คำปรึกษา อีกทั้งมีการจัดทำห้องให้คำปรึกษาที่สามารถสร้างความรู้สึที่ดี อบอุ่น และปลอดภัย

3. เน้นความสำคัญของการจัดวางตัวบุคคลในเรื่องการจัดหาทุน และรูปแบบของทุนการศึกษาอย่างเหมาะสมแก่นักศึกษา และความพยายามในการให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการกำหนดบทบาทหน้าที่ของงานการจัดวางตัวบุคคล ซึ่งเป็นงานที่นักศึกษามีความคาดหวังที่จะได้รับบริการจากงานแนะแนวสูงที่สุด

4. เน้นการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับความสำคัญของงานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลต่อครูอาจารย์ และนักศึกษาเองเพราะงานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคลนั้นเป็นแหล่งข้อมูลเบื้องต้นที่มีประโยชน์ต่อการจัดบริการต่างๆ ในการแนะแนว โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานให้คำปรึกษา

5.6.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรทำการวิจัยความต้องการในการรับบริการงานแนะแนวของนักศึกษาในสถานศึกษาภาคตะวันออก สังกัดกรมอาชีวศึกษา
2. ควรทำการวิจัยปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวของฝ่ายแนะแนวในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กิตติศักดิ์ ศรีดา. 2530. แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมแนะแนวในโรงเรียน. วารสาร
แนะแนว. ปีที่ 21 (ฉบับที่ 111 เดือนมิถุนายน-กรกฎาคม): หน้า 25-29
- กุสุมา สายสนิท. 2523. ลักษณะของบุคคลที่วัยรุ่นต้องการจะปรึกษา. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต
ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คมเพชร ฉัตรศุกกุล. 2529. การแนะแนวเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- คณะอาจารย์วิทยาลัยวิชาการศึกษา. 2509. คู่มือการแนะแนวสำหรับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จรัส ตองสุวรรณ. 2513. “การศึกษาคุณลักษณะของผู้ให้การปรึกษาตามความคาดหวังของผู้รับ
บริการอาจารย์และนักศึกษาในวิทยาลัยครูสวนสุนันทา.” ปรียญานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- นวน้อย วิจิตรกุล. 2525. จิตวิทยาการแนะแนว. อุบลราชธานี: ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน.
- ปราณี เดกิงผล. 2533. การแนะแนวและให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- ปราณี บรรจงแค้น. 2534. “ปัญหาในการปฏิบัติงานแนะแนวของครูแนะแนวและความต้องการ
บริการแนะแนวของนักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้.”
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2540. การจัดและบริหารอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- พนม ลิ้มอารีย์. 2533. การแนะแนวเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินติ้ง เฮาส์.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. 2525. การแนะแนวและให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ: พิทักษ์อักษร.
- พัชรี สวนแก้ว. 2536. การแนะแนวผู้ปกครองเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: ดวงกลม.
- มาลิณี จุโฑปะมา. 2536. จิตวิทยาการแนะแนว. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- มิตรจิตร ทะโรงอาด. 2542. “หน้าที่และบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาด้านความคิดเห็นของ
นักศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.”
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิต
วิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- รวีวรรณ ชินะตระกูล. 2537. หลักการแนะแนว. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่วนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประ โยชนด้านการค้า
: สุวีริยาสาส์น.
- ไปว่ากรณีใดๆทั้งนั้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
- วัชร ทรัพย์มี. 2531. การแนะแนวในโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

วัชร ทรัพย์มี. 2521. นุคลิกภาพของครูแนะแนวที่พึงปรารถนาจากการจัดลำดับของนักศึกษา.

รายงานการวิจัย : ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วัชร ทรัพย์มี และคณะ. 2527. รูปแบบบริการแนะแนวที่มีประสิทธิภาพในช่วงเวลาวิสาขะ.

รายงานการวิจัย : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี. 2542. รายงานประจำปี. เอกสารงานพิมพ์ วิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. 2528. การจัดการบริการสนเทศทางอาชีพและการศึกษา. กรุงเทพฯ : อักษร
บัณฑิต.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. 2531. สัมมนาปัญหาการแนะแนว. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร. 2529. การแนะแนวระดับมัธยมศึกษา อดีต-ปัจจุบัน-อนาคต. วารสาร
-แนะแนว. ปีที่ 20 (ฉบับที่ 104 เดือนเมษายน-พฤษภาคม) : หน้า 47-51.

สมจิต ธนสุกาญจน์. 2532. จิตวิทยาการแนะแนว. กรุงเทพฯ : แผนกการพิมพ์ วิทยาลัยครู
สวนสุนันทา.

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และคณะ. 2538. การศึกษากับงานอาชีพ : ผลกระทบจากการจัดการศึกษา
ด้านอาชีพ. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

สิทธิ์ สายหล้า. 2530. “ปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
พ.ศ. 2524 ประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.”
ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บางแสน.

สุรศักดิ์ ธนทอง. 2535. ความต้องการรับบริการแนะแนวอาชีพในวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต ปีการ
ศึกษา 2534 : รายงานการวิจัยวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต.

ศักดิ์สิทธิ์ ขัดติยาสุวรรณ. 2518. “ลักษณะผู้ให้การปรึกษาที่พึงประสงค์ของนักศึกษาโรงเรียน
มัธยม แบบประสม ประเภทสหศึกษา ในภาคกลางของประเทศไทย.” วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

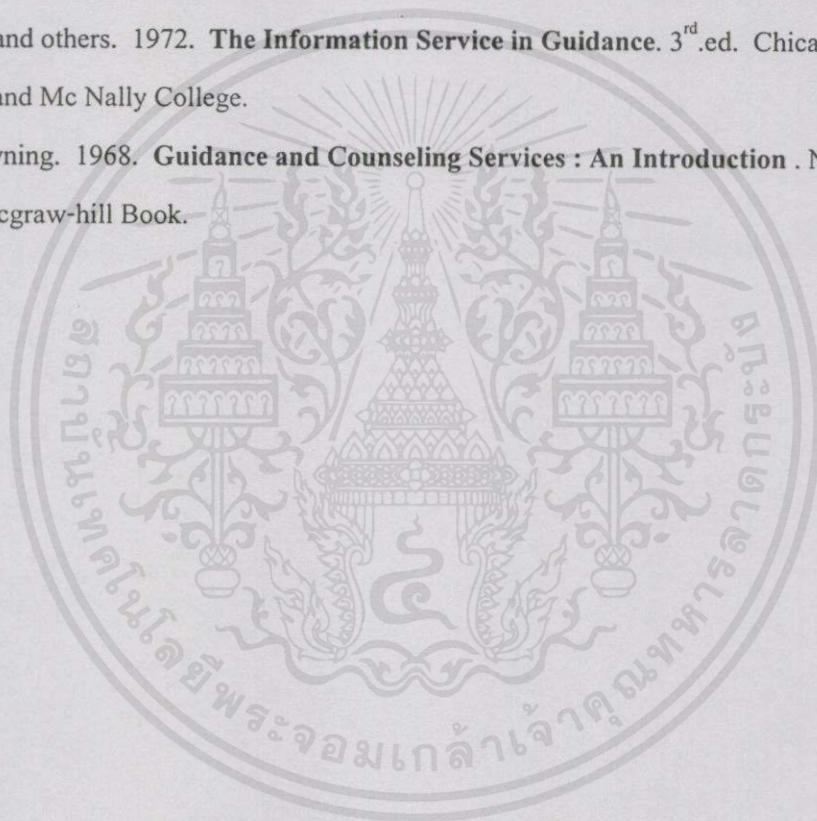
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา. 2537. คู่มือจัดกิจกรรมแนะแนวในสถานศึกษาสำหรับ
อาจารย์แนะแนวกรมอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่ง
ประเทศไทย.

อมรรัตน์ ศรีกระจิบ. 2531. “ความต้องการในการรับบริการแนะแนวอาชีพของผู้ที่ผ่านการฝึก
อบรมอาชีพจากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนเขตภูมิภาคตะวันตก.” วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
อนนต์ อนันตรังสี. 2521. หลักการแนะแนว. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พระพรณา

อุษณีย์ เย็นสบาย. 2533. จิตวิทยาแนะแนว. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

- Carmichael , Leonard. 1950. **College President Look at Vocational Guidance : Occupations**
: Macmillan Publishing.
- Downing, Lester N. 1968. **Guidance and Counseling Services : An Introduction** . New York
: Mcgraw-hill Book.
- English, Horace B., and English, Ava Champney. 1970. **A Comprehensive Dictionary of
Psychological and Psychoanalytical Terms**. London : Longmans, Green.
- Jones, Arthur J. 1951. **Principles of Guidance and Pupil Personal Work**. New York
: Mcgraw-Hill Book.
- Miller, Carroll H. 1971. **Foundations of Guidance**. New York : Harper and Row,Publishers
- Norris Willa and others. 1972. **The Information Service in Guidance**. 3rd.ed. Chicago
: Rand Mc Nally College.
- Lester N.Downing. 1968. **Guidance and Counseling Services : An Introduction** . New York
: Mcgraw-hill Book.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การปฏิบัติงานเนะเนะที่เป็นจริงกับที่คาดหวังตามความคิดเห็นของ นักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี

คำชี้แจง

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรีเกี่ยวกับการปฏิบัติงานเนะเนะแนวความคิดที่เป็นจริงกับที่คาดหวัง ทั้ง 5 งาน ได้แก่

1. งานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล
2. งานบริการสนเทศ
3. งานให้คำปรึกษา
4. งานการจัดวางตัวบุคคล
5. งานการติดตามและประเมินผล

ผู้วิจัยต้องการนำข้อมูลดังกล่าวนี้ไปใช้ในการทำวิจัยประกอบวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ข้อมูลที่ได้จากสอบถามนี้ใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้เท่านั้น ซึ่งจะไม่มีผลกระทบต่อผลการเรียน ของนักศึกษาแต่ประการใด

ขอขอบคุณ ในการให้ความอนุเคราะห์ ครั้งนี้เป็นอย่างสูง

(นายวิรัตน์ เศรษฐสาพร)

นักศึกษานิเทศศาสตร์ สาขาวิชาการบริหารงานอาชีวศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

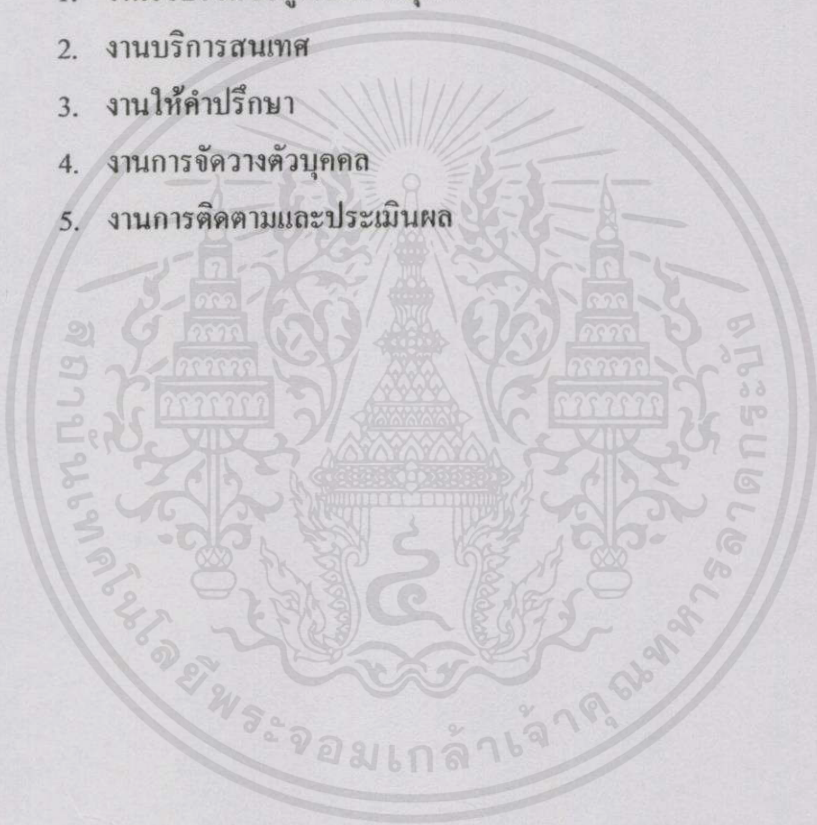
คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังตามความคิดเห็นของนักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี โดยได้แบ่งชุดแบบสอบถามนี้เป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของนักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี เกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริง กับที่คาดหวัง ครอบคลุม 5 งาน ได้แก่

1. งานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล
2. งานบริการสนเทศ
3. งานให้คำปรึกษา
4. งานการจัดวางตัวบุคคล
5. งานการติดตามและประเมินผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย หน้าข้อความ เป็นข้อมูลจริงที่เกี่ยวกับตัวท่าน

สำหรับผู้วิจัย

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. ชั้นปีที่กำลังศึกษา

ปวช.1

ปวช.2

ปวช.3

ปวส.1

ปวส.2

3. สถานศึกษา

วิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี

วิทยาลัยสารพัดช่างจันทบุรี

วิทยาลัยการอาชีพนายายอาม

วิทยาลัยการอาชีพสอยดาว

6. สาขาวิชาที่เรียน

สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม

สาขาวิชาพาณิชยกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวัง ของนักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี

แบบสอบถามต่อไปนี้เป็นการถามความคิดเห็นของท่าน เกี่ยวกับการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังในสถานศึกษาของท่าน โดยพิจารณาให้คะแนนเป็น 5 ระดับดังนี้

5	หมายถึง	มีการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงมากที่สุด /คาดหวังให้ปฏิบัติมากที่สุด
4	หมายถึง	มีการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงมาก /คาดหวังให้ปฏิบัติมาก
3	หมายถึง	มีการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงปานกลาง /คาดหวังให้ปฏิบัติปานกลาง
2	หมายถึง	มีการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงน้อย /คาดหวังให้ปฏิบัติน้อย
1	หมายถึง	มีการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงน้อยที่สุด ที่คาดหวังให้ปฏิบัติน้อยที่สุด

การปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริง หมายถึง การปฏิบัติงานหรือทำในงานที่เกี่ยวข้องกับงานแนะแนวใน 5 งาน ซึ่งอาจจะเป็นการปฏิบัติกับตนเองหรือปฏิบัติกับเพื่อนนักศึกษาที่สามารถบอกได้ว่ามีการปฏิบัติหรือทำมากน้อยเพียงใด

การปฏิบัติงานแนะแนวตามที่คาดหวัง หมายถึง การปฏิบัติหรือทำในงานแนะแนวที่นักศึกษาต้องการเห็นหรือต้องการให้ทำกับตนเองหรือเพื่อนนักศึกษา และต้องสามารถบอกได้ว่ามีความต้องการให้ปฏิบัติหรือทำมากน้อยเพียงใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

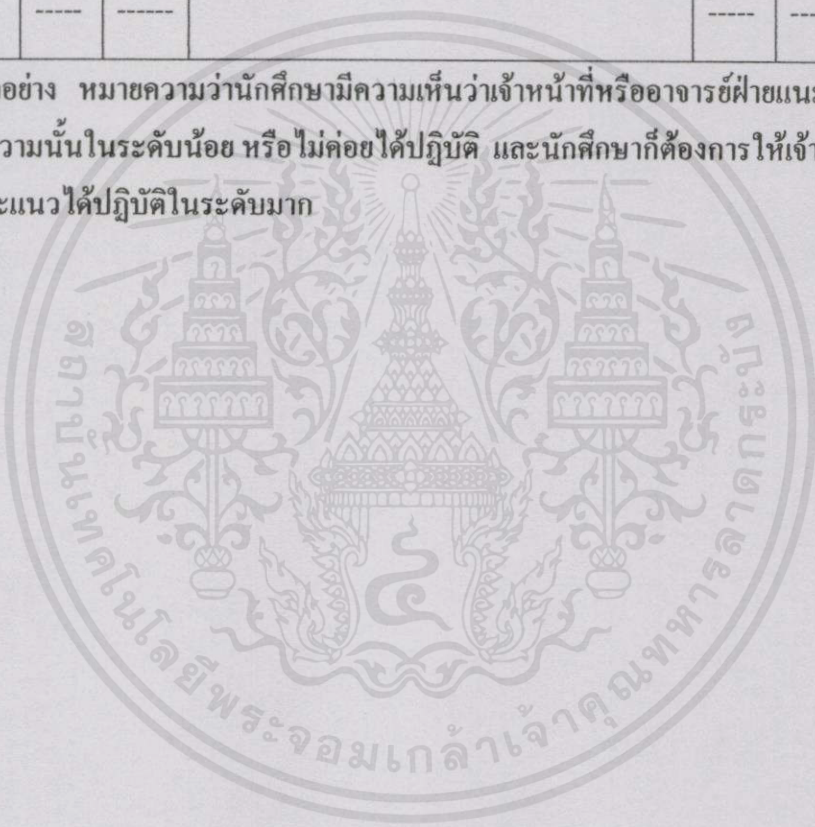

ตัวอย่าง

โปรดเลือกกาเครื่องหมาย X ในช่องที่ท่านคิดว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ระดับที่ปฏิบัติจริง					ลักษณะของงานแนะแนว เกี่ยวกับด้านบริการสนเทศ	ระดับที่คาดหวังในปฏิบัติ				
5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด		5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
-----	-----	-----	-----	-----	- ให้คำแนะนำเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับ ของสถานศึกษา	-----	-----	-----	-----	-----

จากตัวอย่าง หมายความว่านักเรียนมีความเห็นว่าเจ้าหน้าที่หรืออาจารย์ฝ่ายแนะแนวปฏิบัติตามข้อความนั้นในระดับน้อย หรือไม่ค่อยได้ปฏิบัติ และนักเรียนก็ต้องการให้เจ้าหน้าที่หรืออาจารย์ฝ่ายแนะแนวได้ปฏิบัติในระดับมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามการปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังตามความคิดเห็นของ
นักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี

โปรดกาเครื่องหมาย X ในช่องที่ท่านคิดว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. งานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล

ท่านคิดว่าสถานศึกษาของท่านได้ปฏิบัติงานแนะแนวที่เกี่ยวกับงานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล ตามรายการดังต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด และท่านคาดหวังให้สถานศึกษาของท่าน ควรจะปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวมากน้อยเพียงใด

ระดับที่ปฏิบัติจริง					ลักษณะของงานแนะแนว เกี่ยวกับงานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล	ระดับที่คาดหวังในปฏิบัติ				
5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด		5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
					1. มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับประวัตินัก ศึกษา					
					2. มีการจัดเก็บข้อมูลของนักศึกษาที่มีความ สามารถพิเศษหรือทำกิจกรรมเป็นพิเศษ					
					3. มีการจัดเก็บข้อมูลของกลุ่มนักศึกษาที่มี ปัญหา					
					4. มีการจัดเก็บข้อมูลทางด้านสุขภาพ อนามัยของนักศึกษา					
					5. มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับแนว โนม์ของ การศึกษาต่อของนักศึกษา					
					6. มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับแนว โนม์การ เลือกประกอบอาชีพของนักศึกษา					
					7. มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความสนใจ เจตคติ หรือค่านิยมของนักศึกษาในแต่ละ สาขาวิชาชีพ					
					8. มีการจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประสพ- การณ์ในการทำงานพิเศษภายนอกสถาน ศึกษา					
					9. มีการจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการ ประกอบกิจกรรมทางวิชาชีพภายใน สถานศึกษา					
					10. รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม นักศึกษา โดยถือเป็นความลับ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สถานไว้จัดสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการเผยแพร่

ระดับที่ปฏิบัติงานจริง					ลักษณะของงานแนะแนว เกี่ยวกับงานรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล	ระดับที่คาดหวังในปฏิบัติ				
5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด		5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
					11. จัดเก็บข้อมูลของนักศึกษาเป็นรายบุคคลโดยมีการจัดทำอย่างต่อเนื่อง					
					12. มีการจัดเก็บข้อมูลของนักศึกษาอย่างเป็นระบบตามลักษณะของข้อมูล					

2. งานบริการสนเทศ

ท่านคิดว่าสถานศึกษาของท่านได้ปฏิบัติงานแนะแนวที่เกี่ยวกับงานบริการสนเทศ ตามรายการดังต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด และท่านคาดหวังให้สถานศึกษาของท่าน ควรจะปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวมากน้อยเพียงใด

ระดับที่ปฏิบัติงานจริง					ลักษณะของงานแนะแนว เกี่ยวกับงานบริการสนเทศ	ระดับที่คาดหวังในปฏิบัติ				
5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด		5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
					1. มีการจัดทำป้ายนิเทศเพื่อแนะนำแนวทางการปรับตัวของนักศึกษา					
					2. มีการจัดทำป้ายนิเทศแนะนำเกี่ยวกับข่าวสารความรู้ทั่วไป					
					3. มีการจัดทำป้ายนิเทศเผยแพร่ข่าวสารหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริม การหารายได้พิเศษแก่นักศึกษา					
					4. มีการจัดทำป้ายนิเทศแนะนำเกี่ยวกับความรู้ทางวิชาชีพที่เปิดสอนในสถานศึกษา					
					5. มีการจัดทำเอกสารคู่มือการเตรียมตัวนักศึกษาเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน					
					6. มีการจัดทำเอกสารคู่มือที่รวบรวมข้อมูลของงานบริการต่างๆ ในสถานศึกษา					
					7. มีการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาบุคลิกภาพ การปรับตัว ให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นๆ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกไปลงบนอนา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับที่ปฏิบัติจริง					ลักษณะของงานแนะแนว เกี่ยวกับงานบริการสนเทศ	ระดับที่คาดหวังในปฏิบัติ				
5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด		5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
					8. มีการจัดทำเอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพตามสาขาที่เปิดสอน ในสถานศึกษา					
					9. มีการจัดทำบริการสนเทศ ที่เหมาะสมกับระดับการศึกษา					
					10. มีการจัดทำบริการสนเทศ ที่ทำความเข้าใจได้ง่าย					
					11. มีการจัดทำบริการสนเทศ อย่างต่อเนื่อง และทันสมัย					
					12. การจัดทำบริการสนเทศมีความน่าสนใจ ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน					
					13. การจัดทำบริการสนเทศมีความน่าสนใจ ตรงกับความต้องการของนักศึกษา					

3. งานให้คำปรึกษา

ท่านคิดว่าสถานศึกษาของท่าน ได้ปฏิบัติงานแนะแนวที่เกี่ยวกับงานให้คำปรึกษา ตามรายการดังต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด และท่านคาดหวังให้สถานศึกษาของท่าน ควรจะปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวมากน้อยเพียงใด

ระดับที่ปฏิบัติจริง					ลักษณะของงานแนะแนว เกี่ยวกับงานให้คำปรึกษา	ระดับที่คาดหวังในปฏิบัติ				
5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด		5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
					1. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการเรียนแก่นักศึกษาเมื่อปัญหา					
					2. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น					
					3. ให้คำแนะนำในรายละเอียดเกี่ยวกับการเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพของนักศึกษา					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในงานบริการแนะแนวเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตไปให้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเป็นต้น และต้องนำแจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับที่ปฏิบัติจริง					ลักษณะของงานแนะแนว เกี่ยวกับงานให้คำปรึกษา	ระดับที่คาดหวังในปฏิบัติ				
5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด		5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
					4. ให้คำแนะนำแก่นักศึกษาในการเลือก กิจกรรมหรือชมรมในสถานศึกษา					
					5. ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาในปัญหา ส่วนตัวของนักศึกษา					
					6. มีการกำหนด ตารางวันนัดหมายสำหรับ การให้คำปรึกษาอย่างแน่นอน					
					7. จัดบรรยากาศที่ให้ความรู้ที่อบอุ่นใจ ปลอดภัยเมื่อนักศึกษามาขอรับคำปรึกษา					
					8. รับฟังรวมถึงแสดงออกซึ่งความเอาใจใส่ ในปัญหาของนักศึกษา					
					9. อุทิศเวลาในการให้คำปรึกษาอย่างเต็มที่					
					10. อุทิศเวลาในการให้ความช่วยเหลือเพื่อ แก้ปัญหาให้แก่นักศึกษา					
					11. ใช้หลักจิตวิทยาในการให้คำปรึกษาหรือ คำแนะนำแก่นักศึกษา					
					12. ประสานงานกับฝ่ายต่างๆ ในสถาน ประกอบการเพื่อช่วยแก้ปัญหาของนัก ศึกษา					
					13. ประสานงานกับฝ่ายต่างๆ ในสถานศึกษา เพื่อช่วยแก้ปัญหาของนักศึกษา					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. งานการจัดวางตัวบุคคล

ท่านคิดว่าสถานศึกษาของท่านได้ปฏิบัติงานแนะแนวที่เกี่ยวกับงานการจัดวางตัวบุคคลตามรายการดังต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด และท่านคาดหวังให้สถานศึกษาของท่าน ควรจะปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวมากน้อยเพียงใด

ระดับที่ปฏิบัติจริง					ลักษณะของงานแนะแนว เกี่ยวกับงานการจัดวางตัวบุคคล	ระดับที่คาดหวังในปฏิบัติ				
5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด		5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
					1. มีการจัดกิจกรรมการแนะแนวการศึกษา ต่อแก่นักศึกษาที่สนใจ					
					2. มีการจัดกิจกรรมแนะแนวงานอาชีพ ให้กับนักศึกษาที่สนใจประกอบอาชีพ					
					3. มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมประสบการณ์ ทางวิชาชีพให้แก่นักศึกษา					
					4. มีการจัดหางานพิเศษที่ก่อให้เกิดรายได้ ระหว่างเรียน ให้กับนักศึกษาที่สนใจ					
					5. มีการจัดกิจกรรมนัดพบแรงงานร่วมกับ สถานประกอบการหรือหน่วยงานของรัฐ ให้นักศึกษา					
					6. มีการจัดกิจกรรมเพื่อเตรียมตัวนักศึกษา ในการเข้าสู่ตลาดแรงงานหรืองานอาชีพ					
					7. มีการจัดกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์ อันดีกับสถานประกอบการที่นักศึกษา ออกฝึกงานหรือเข้าทำงาน					
					8. มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรตาม ความถนัด ความสนใจ และความ สามารถของนักศึกษา					
					9. มีการจัดหลักสูตรให้นักศึกษาได้เรียน ตามความถนัด ความสนใจ และความ สามารถของนักศึกษา					
					10. มีการจัดหาทุนการศึกษาสำหรับนัก ศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์					
					11. มีการจัดสรรทุนการศึกษาในรูปแบบ ต่างๆที่เหมาะสมกับสภาพของนักศึกษา					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการเรียนการสอน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ในโอกาสอื่นใด
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกและดัดแปลงสิ่งพิมพ์ใดๆจากเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับที่ปฏิบัติจริง					ลักษณะของงานแนะแนว เกี่ยวกับงานการจัดวางตัวบุคคล	ระดับที่คาดหวังในปฏิบัติ				
5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด		5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
					12. มีการหาที่พัก เช่น หอพัก บ้านพัก ที่ เหมาะสมให้กับนักศึกษาที่ต้องการ					

5. งานติดตามและประเมินผล

ท่านคิดว่าสถานศึกษาของท่านได้ปฏิบัติงานแนะแนวที่เกี่ยวกับงานติดตามและประเมินผลตามรายการดังต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด และท่านคาดหวังให้สถานศึกษาของท่าน ควรจะปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวมากน้อยเพียงใด

ระดับที่ปฏิบัติจริง					ลักษณะของงานแนะแนว เกี่ยวกับงานติดตามและประเมินผล	ระดับที่คาดหวังในปฏิบัติ				
5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด		5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
					1. มีการติดตามผลการศึกษาคือของผู้สำเร็จ การศึกษาเพื่อจัดทำเป็นข้อมูล					
					2. มีการติดตามผลการประกอบอาชีพของผู้ สำเร็จการศึกษาเพื่อจัดทำเป็นข้อมูล					
					3. มีการติดตามผลการศึกษาคือ ในแต่ละ สาขาวิชาชีพ เพื่อจัดทำเป็นข้อมูล					
					4. มีการติดตามผลการประกอบอาชีพใน แต่ละสาขาวิชาชีพ เพื่อจัดทำเป็นข้อมูล					
					5. มีการติดตามผลการ ไม่ประสบความสำเร็จ ของนักศึกษาในด้านการศึกษาคือ เพื่อจัดทำเป็นข้อมูล					
					6. มีการติดตามผลการ ไม่ประสบความสำเร็จ ของนักศึกษาในด้านการออกไป ประกอบอาชีพ เพื่อจัดทำเป็นข้อมูล					
					7. มีการติดตามผลข้อมูลของผู้สำเร็จการ ศึกษาแล้วสรุปแบ่งแยกเป็นกลุ่มที่มีงาน ทำและ ไม่มีงานทำ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ไปยังบุคคลอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสาร ทุกครั้งที่มีการทำไปใช้

ระดับที่ปฏิบัติจริง					ลักษณะของงานแนะแนว เกี่ยวกับงานติดตามและประเมินผล	ระดับที่คาดหวังในปฎิบัติ				
5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด		5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
					8. มีการติดตามประเมินผลแผนการเรียน-การสอนในแต่ละสาขาวิชาชีพ เพื่อร่วมกับฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุงให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน					
					9. มีการรวบรวมตำแหน่งงานว่าง สถานที่รับสมัครงานเพื่อแจ้งแก่นักศึกษาที่สนใจ					
					10. มีการสรรหาอาชีพตัวอย่าง เพื่อนำมาเป็นตัวอย่างอันดี เพื่อเป็นกำลังใจให้แก่ นักศึกษาในสาขาวิชาชีพ					
					11. มีการติดตามผลกลุ่มนักศึกษาที่เคยได้รับการแนะแนวหรือให้คำปรึกษา					
					12. มีการนำข้อมูลที่ได้รับจากการติดตามผล มาใช้ปรับปรุงพัฒนางานแนะแนวอย่างต่อเนื่อง					
					13. ประชาสัมพันธ์หรือแจ้งข้อมูลที่ได้จากการติดตามประเมินผลแก่นักศึกษา					
					14. มีการจัดกิจกรรมปัจฉิมนิเทศ					
					15. มีการจัดทำทำเนียบรุ่น					

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

นายวิรัตน์ เศรษฐสถาพร รหัสประจำตัว 42064123 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังตามความคิดเห็นของนักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี (ACTUAL AND EXPECTED GUIDANCE IMPLEMENTATION AS PERCEIVED BY VOCATIONAL EDUCATION INSTITUTE STUDENTS IN CHANTABURI PROVINCE)" โดยมี ดร.ณรงค์ พิมสาร เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2544

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ ๑5 มิถุนายน พ.ศ.2544

(รศ.ดร.บุญวันณี อัตสุข)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและตัดอย่างใดอย่างหนึ่งไปใช้โดยผิดวัตถุประสงค์
คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1504 / 2563

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

15 มิถุนายน 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.การดา จรดล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายวิรัตน์ เศรษฐสถาพร นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ การปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังตามความคิดเห็นของนักศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี ” คณะกรรมการอุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การ เก็บข้อมูลของ นายวิรัตน์ เศรษฐสถาพร มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
หน้าบัณฑิตศึกษาทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 327-1199 . 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504 / 2563

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

17 มิถุนายน 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายวิรัตน์ อาจฤทธิ์รงค์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายวิรัตน์ เศรษฐสถาพร นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ การปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังตามความคิดเห็นของนักศึกษอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี ” คณะกรรมการอุดมศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อมูลของ นายวิรัตน์ เศรษฐสถาพร มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมพ์สาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504 / 2563

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

13 มิถุนายน 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางพิกุล ชังชล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายวิรัตน์ เศรษฐสถาพร นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ การปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังตามความคิดเห็นของนักศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี ” คณะกรรมการอุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การ เก็บข้อมูลของ นายวิรัตน์ เศรษฐสถาพร มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะ ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า หน่วยบัณฑิตศึกษาฯ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504 / 2563

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

13 มิถุนายน 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางกัญญา อินชุตโต

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายวิรัตน์ เศรษฐสถาพร นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ การปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังตามความคิดเห็นของนักศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี ” คณะกรรมการอุดมศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การ เก็บข้อมูลของ นายวิรัตน์ เศรษฐสถาพร มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
หน่วยบัณฑิตศึกษา ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504 / 2563

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

17 มิถุนายน 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายเชาว์ สุรินทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นายวิรัตน์ เศรษฐสถาพร นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ การปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังตามความคิดเห็นของนักศึกษา อาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี ” คณะกรรมการอุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้มีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การ เก็บข้อมูลของ นายวิรัตน์ เศรษฐสถาพร มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดทราบและหวังว่าจะ ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
หน่วยบัณฑิตศึกษา ทั่วทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 327-1199 . 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504/ 2845

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๗ มิถุนายน 2544

เรื่อง ขอบความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคตราด

ด้วย นายวิรัตน์ เศรษฐสภาพร นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ การปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่ลาดหวังตามความคิดเห็นของนักศึกษาอาชีวศึกษา จังหวัดจันทบุรี ” คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์ท่านได้โปรดอนุญาตให้นักศึกษาได้ทดลองใช้แบบสอบถาม เพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 3271199, 7373000 ต่อ 3692

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504 /

๖๒๒๘

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

26 กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 1 ชุด
 2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นายวิรัตน์ เศรษฐสถาพร นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ การปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังตามความคิดเห็นของนักศึกษา อาชีวศึกษา จังหวัดจันทบุรี ” และได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2544 ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยใช้แบบสอบถามในสถานศึกษาของท่าน คณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไปนอกระบบราชการทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504 / ๖๒๒๘

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๖ กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนาขาอาม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. เค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด
 2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นายวิรัตน์ เศรษฐสถาพร นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ การปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังตามความคิดเห็นของนักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดจันทบุรี ” และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2544 ในการทำวิจัยเรื่องนี้นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม ในสถานศึกษาของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาต ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ ทิมสาร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษา นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และใช้บ้างถึงถึงในวงเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน้าวิทยาลัยศึกษา

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504 / ๖๒๒๘

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

26 กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างจันทบุรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. คำโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด
 2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นายวิรัตน์ เศรษฐสถาพร นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ การปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังตามความคิดเห็นของนักศึกษา อาชีวศึกษา จังหวัดจันทบุรี ” และได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2544 ในการทำวิจัยเรื่องนี้นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยใช้แบบสอบถามในสถานศึกษาของท่าน คณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504 /

๖๒๒๘

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

26 กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพสอยดาว

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. คำโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด
 2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นายวิรัตน์ เศรษฐสภาพร นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ การปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังตามความคิดเห็นของนักศึกษา อาชีวศึกษา จังหวัดจันทบุรี ” และได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2544 ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยใช้แบบสอบถามในสถานศึกษาของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040

ที่ ศธ 0911/ว ๕๒๕๖

กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๔

เรื่อง อนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์

เรียน คณะคณบดีครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อ้างถึง หนังสือคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ ทม 1504/3228 ลงวันที่ 26 กรกฎาคม ๒๕๔๔

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด
2. รายชื่อสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ที่ใช้เก็บข้อมูล จำนวน 1 ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า นายวิรัตน์ เศรษฐสภาพร นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์จะเก็บข้อมูลในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา รวม 4 แห่ง เพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังตามความคิดเห็นของนักศึกษาอาชีวศึกษา จังหวัด จันทบุรี"

กรมอาชีวศึกษา พิจารณาแล้วอนุญาตให้ นายวิรัตน์ เศรษฐสภาพร ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 4 แห่ง ตามรายชื่อที่แนบได้

อนึ่ง แบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตให้ใช้เก็บข้อมูล จะมีตราประทับและลายมือชื่อกำกับที่มุมบนด้านขวาของทุกแผ่น เพื่อเป็นต้นแบบในการเก็บข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และกรุณาส่งผลงานการทำวิทยานิพนธ์ให้กรมอาชีวศึกษาทราบในโอกาสต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นางวราพรรณ น้อยสุวรรณ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อศึกษานิตยสาร 9 ทำหน้าที่นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา หัวหน้าหน่วยศึกษานิตยสาร ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

หน่วยศึกษานิตยสาร

โทร. 2817166

รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

โดย นายวิรัตน์ เสรษฐ์สถาพร

1. วิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี
2. วิทยาลัยการอาชีพนาขาม
3. วิทยาลัยการอาชีพสอยดาว
4. วิทยาลัยสารพัดช่างจันทบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0911/ ๕๕๕

กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๔

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัย วิทยาลัยพณิชยการศรีนครินทร์.สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑๐๐ ชุด

ด้วย นายวิรัตน์ เศรษฐสถาพร นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหาร อาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังตามความคิดเห็นของนักศึกษ อาชีวศึกษา จังหวัดจันทบุรี" มีความประสงค์จะเก็บข้อมูลในสถานศึกษาของท่าน

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นายวิรัตน์ เศรษฐสถาพร แจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลได้ สำหรับการตอบแบบสอบถามขอให้ตอบชุดที่มีตราประทับเท่านั้น และเมื่อดำเนินการเสร็จแล้วขอให้ส่งแบบสอบถามคืนบุคคลดังกล่าวด้วย จักขอบคุณมาก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางวราพรรณ น้อยสุวรรณ)

ศึกษานิเทศก์ 9 ทำหน้าที่

หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์

ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

หน่วยศึกษานิเทศก์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
โทร. 2817166

ไม่มีกรรมสิทธิ์ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0911/ ๕๖๔๑

กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

๒๖ สิงหาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1๗ ชุด

ด้วย นายวิรัตน์ เศรษฐสถาพร นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหาร อาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังตามความคิดเห็นของนักศึกษา อาชีวศึกษา จังหวัดจันทบุรี" มีความประสงค์จะเก็บข้อมูลในสถานศึกษาของท่าน

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นายวิรัตน์ เศรษฐสถาพร แจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลได้ สำหรับการตอบแบบสอบถามขอให้ตอบชุดที่มีตราประทับเท่านั้น และเมื่อดำเนินการเสร็จแล้วขอให้ส่งแบบสอบถามคืนบุคคลดังกล่าวด้วย จักขอบคุณมาก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางวราพรรณ น้อยสุวรรณ)

ศึกษานิเทศก์ 9 ทำหน้าที่

หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์

ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

หน่วยศึกษานิเทศก์

โทร. 2817166

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศร 0911/ ๕๕๕

กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๔

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๕๖ ชุด

ด้วย นายวิรัตน์ เศรษฐสถาพร นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหาร
อาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังตามความคิดเห็นของนักศึกษา
อาชีวศึกษา จังหวัดฉะเชิงเทรา" มีความประสงค์จะเก็บข้อมูลในสถานศึกษาของท่าน

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นายวิรัตน์ เศรษฐสถาพร แจกแบบ
สอบถามเพื่อเก็บข้อมูลได้ สำหรับการตอบแบบสอบถามขอให้ตอบชุดที่มีตราประทับเท่านั้น และเมื่อ
ดำเนินการเสร็จแล้วขอให้ส่งแบบสอบถามคืนบุคคลดังกล่าวด้วย จักขอบคุณมาก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางวราพรรณ น้อยสุวรรณ)

ศึกษานิเทศก์ ๙ ทำหน้าที่

หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์

ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

หน่วยศึกษานิเทศก์

โทร. ๒๘๑๗๑๖๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0911/ ๕๒๔๑

กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

๕๒ สิงหาคม ๒๕๔๔

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัย การช่างพิเศษ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑๐๐ ชุด

ด้วย นายวิรัตน์ เศรษฐสถาพร นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหาร อาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การปฏิบัติงานแนะแนวที่เป็นจริงกับที่คาดหวังตามความคิดเห็นของนักศึกษา อาชีวศึกษา จังหวัดจันทบุรี" มีความประสงค์จะเก็บข้อมูลในสถานศึกษาของท่าน

ในการนี้ กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้ นายวิรัตน์ เศรษฐสถาพร แจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลได้ สำหรับการตอบแบบสอบถามขอให้ตอบชุดที่มีตราประทับเท่านั้น และเมื่อดำเนินการเสร็จแล้วขอให้ส่งแบบสอบถามคืนบุคคลดังกล่าวด้วย จักขอบคุณมาก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางวราพรรณ น้อยสุวรรณ)

ศึกษานิเทศก์ ๑ ทำหน้าที่

หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์

ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

หน่วยศึกษานิเทศก์

โทร. ๒๘๑๗๑๖๖ สารที่ส่งงานไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นายวิรัตน์ เศรษฐสภาพร เกิดวันที่ 22 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2508 เป็นบุตรคนที่ 2 บิดาชื่อ นายคอกเท่า แซ่เอ็ง มารดาชื่อ นางเตียง แซ่เอ็ง สมรสแล้วกับ นางอุไร เศรษฐสภาพร มีบุตร 2 คน เป็นชาย 1 คน หญิง 1 คน ได้แก่ เด็กชายธวัชพร เศรษฐสภาพร และเด็กหญิงฐิตินันท์ เศรษฐสภาพร

สำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษา จากโรงเรียนเทศบาล 1 (วัดไทรใต้) ปีการศึกษา 2521 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนประจำจังหวัดนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2524 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จากวิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2527 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จากสถาบันเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาวิทยาเขตภาคพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2529 และระดับปริญญาตรี สาขาสถาปัตยกรรมหลัก (เกียรตินิยม อันดับ 2) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เมื่อปีการศึกษา 2531

รับราชการในตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 3 ในตำแหน่งอาจารย์ประจำแผนกวิชาช่างก่อสร้าง คณะวิชาการก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี ปีการศึกษา 2532 ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่ง หัวหน้าแผนกวิชาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม คณะวิชาการก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้